

CHIẾN-SĨ CỘNG-HÒA

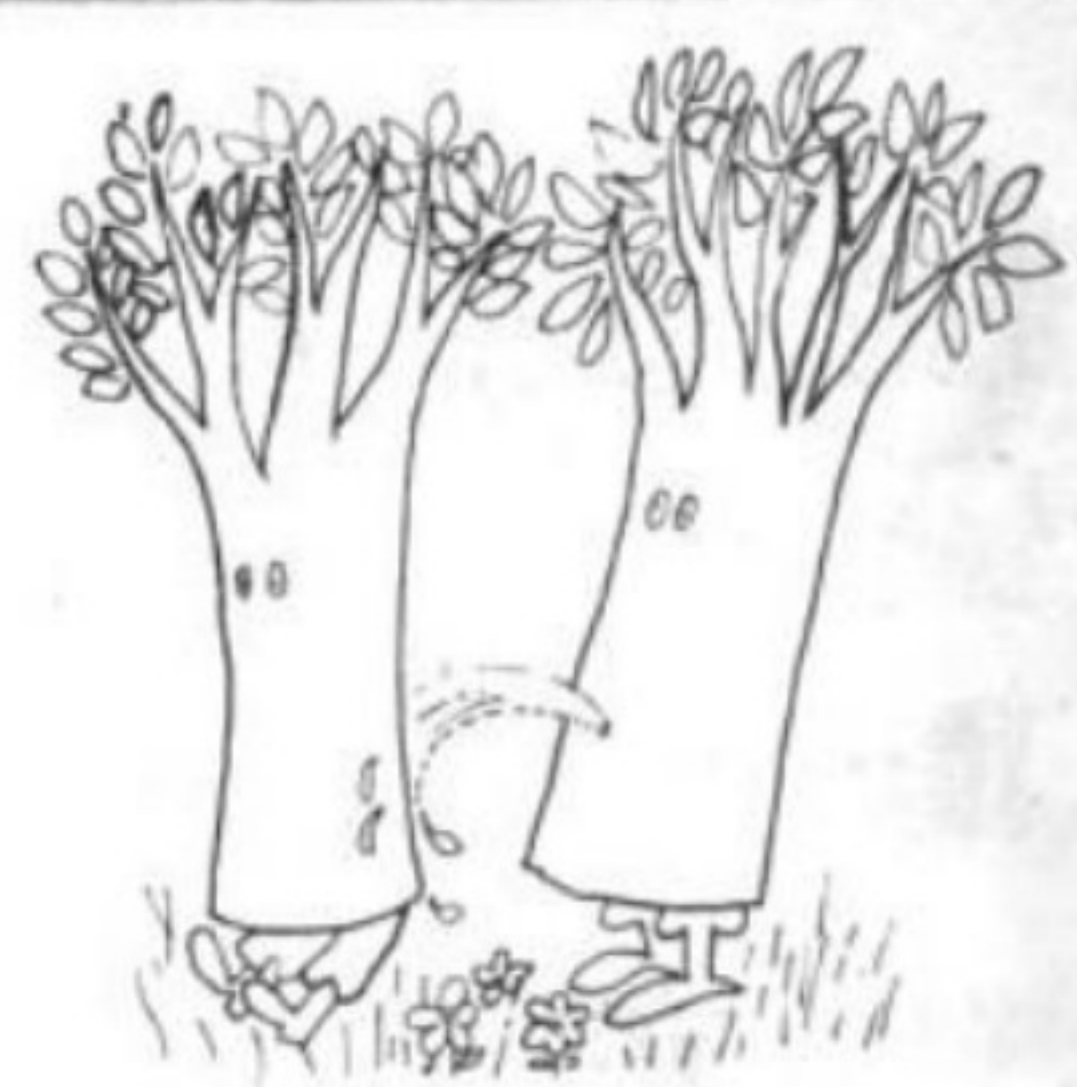
NIC dupl

142

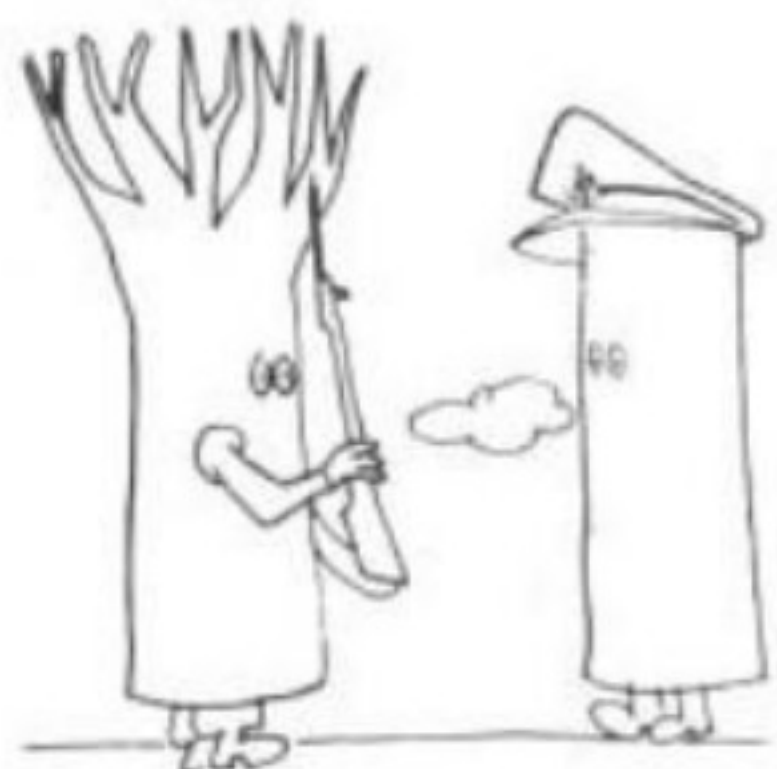
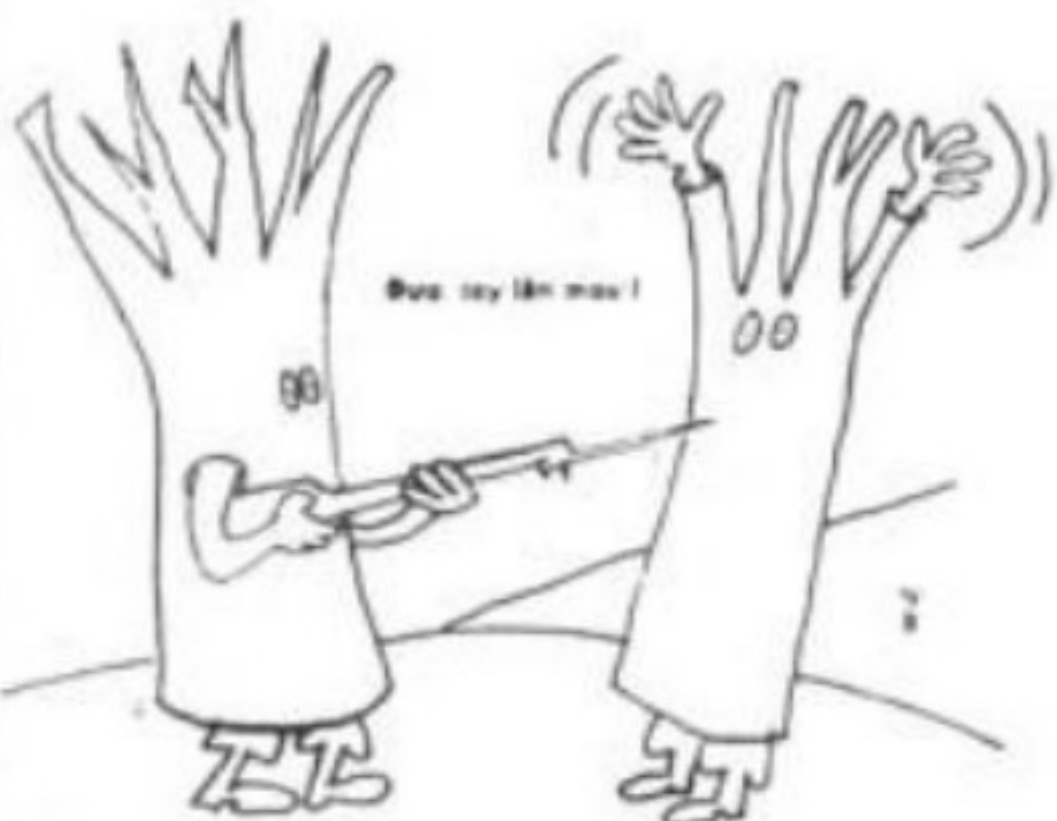
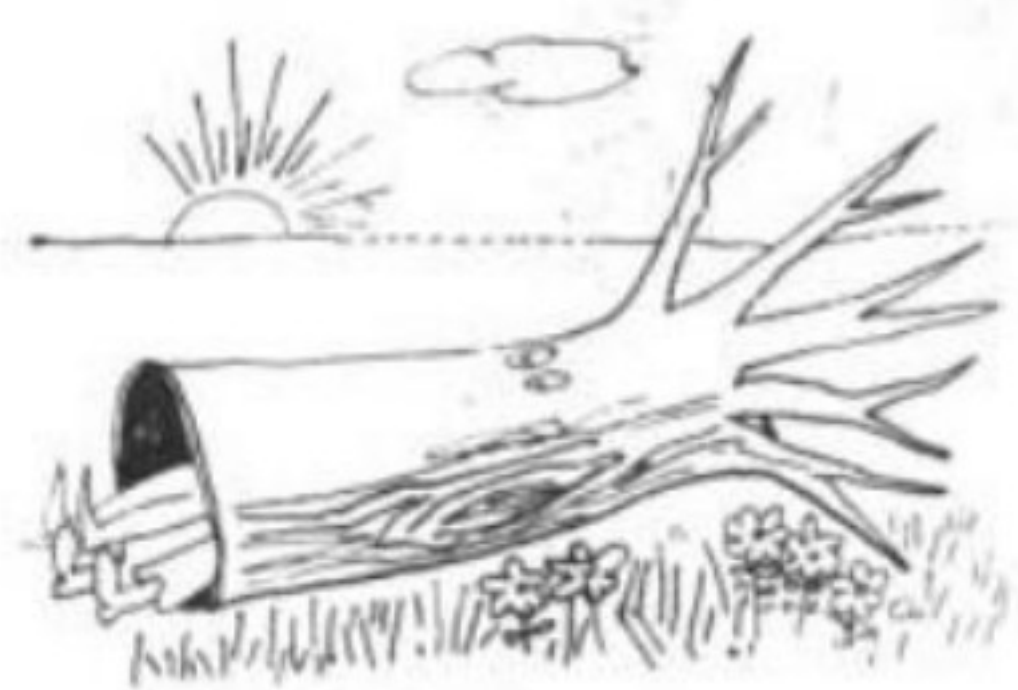
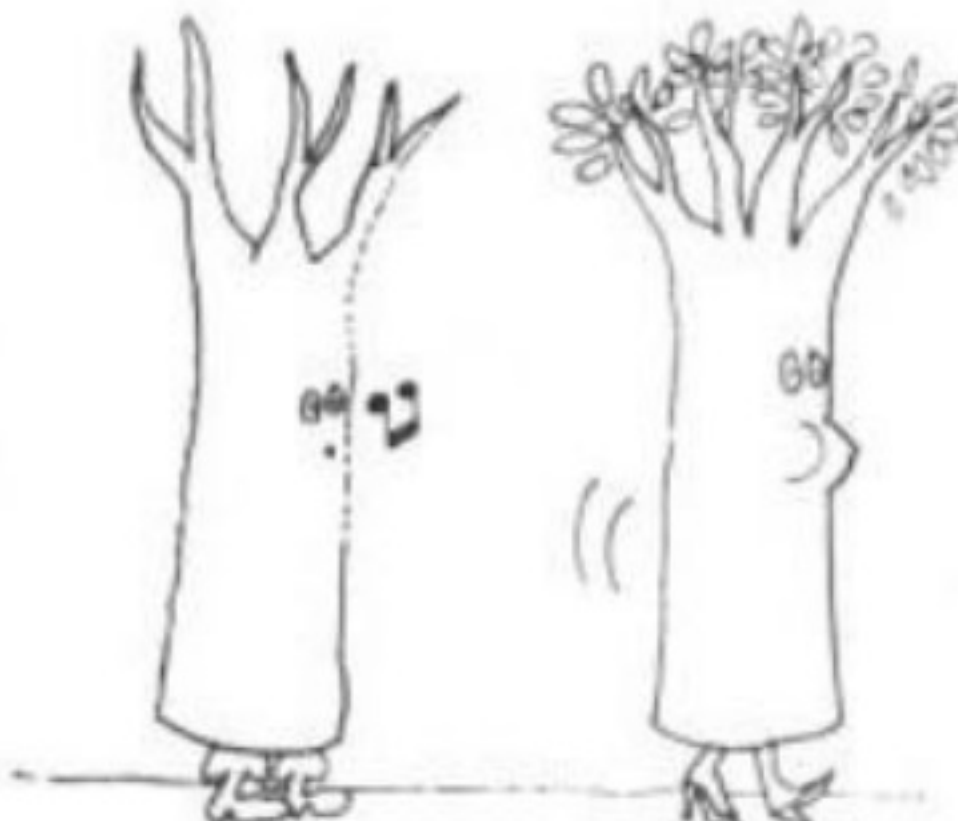
1-3-66

STOR
AP
95
.V5
C63
#142

**RANH VUI
GỖY TRANG**

**NỤ
CƯỜI
CỦA
NHỘN**

Sau khi cứ thích anh đẩy mãi như vậy họ

Sau học đi những chương ngữ vật nhân tạo được.

TRUNG-TƯỞNG CHỦ-TỊCH ỦY-BAN LÃNH-ĐẠO QUỐC-GIA NÓI CHUYỆN VỚI TOÀN QUÂN VỀ KẾT QUẢ HỘI-NGHỊ HONOLULU

* Đảng Cộng Sản dù trả hình đến đâu cũng không thể có trong đời sống chính trị Quốc gia của chúng ta được, và con người Cộng Sản dù trả hình đến đâu cũng không có quyền sống chung với chúng ta được.

* Hòa bình đến với chúng ta phải là một nền hòa bình chân chính, có bảo đảm...

Chiến-hữu các cấp,

Hôm 10-2 vừa qua, sau khi dự Hội-Nghị với Chánh-phủ Huế-Kỳ tại Honolulu trở về, tôi có tường trình ngay tại Phi-trường Tân-Sơn-Nhứt với đồng-bào về kết-quả và đường hướng của cuộc Hội-Nghị này.

Hôm nay, tôi muốn được nói chuyện với toàn thể anh em quân-nhân các cấp thuộc mọi quân-binh-chúng ở mọi nơi trên khắp lãnh-thổ về cuộc Hội-Nghị này và về tình hình xứ sở.

Anh em hẳn còn nhớ trước đây trong nhiều dịp, tôi có nói trước Đồng báo và Quân-đội rằng năm 1966 này phải là năm quyết-định thắng lợi về cho ta trên mọi mặt mà trong đó 3 công-tác chính-yếu phải được xúc-tiến mạnh mẽ. Đó là :

- Tổng phản-công quân-sự.
- Phát-triển binh-định / Xây-dựng nông-thôn.
- và Xây-dựng Dân-chủ.

Dựa theo đó, Nội-Các Chiến-tranh đã thảo ra một chương-trình hoạt-động cho 2 năm 66 và 67, và chương trình này sau khi được Đại-Hội Toàn-Quân kỳ 2 chấp-thuận, đã được trình bày trước Quốc-Dân ngày 15-1 vừa rồi.

Cao hơn nữa, về đường lối quốc-gia, Ủy-Ban Lãnh-Đạo cũng đã đề ra trước Quốc-Dân những mục tiêu thật rõ ràng. Đó là :

- Chiến-thắng Cộng-Sản xâm-lãng, thực-hiện Hòa-bình chân-chính và có bảo-đảm cho đất nước.
- Thực thi cách-mạng xã-hội, cải-tiến đời sống người dân Việt-Nam.
- Thiết-lập cơ-cấu chánh-quyền quốc-gia vững mạnh bằng bầu-cử dân-chủ thật sự.

Đường lối của Ủy-Ban Lãnh-Đạo Quốc-Gia cũng như chương-trình Chánh-phủ đã được các nước bạn Đồng-minh cùng lý-tưởng chiến-đấu với chúng ta, mà trong đó nước bạn Huế-Kỳ đóng góp phần lớn viện trợ nhứt, nhiệt-liệt tán thưởng và quyết-tâm yểm-trợ trên mọi mặt.

Thì Hội-nghị tại Honolulu trong 3 ngày 7, 8 và 9-2 vừa qua được tổ-chức là đề cấp lãnh-đạo và nhân-viên Chánh-phủ 2 quốc-gia Việt Nam và Huế-Kỳ trực tiếp gặp nhau, trao đổi ý-kiến và bàn cãi một cách sâu rộng về mọi biện pháp tích-cực và thực-tiến đề Chánh-phủ Huế-Kỳ yểm-trợ một cách hữu-hiệu chương trình của ta trên mọi bình-diện với một sự bảo đảm mang lại thành-quả tốt đẹp cho cả đôi bên.

Những phương thức làm việc giữa các cơ-quan Huế-Kỳ và Việt-Nam cũng được cải thiện đề sự phối-hợp được chắc-chẽ hơn và phương-tiện cũng được tăng-cường đề kết-quả nhanh chóng và tốt đẹp hơn.

Mọi biện-pháp thuộc 3 lãnh vực thiết-yếu của đời sống thực-tế hằng ngày của đa số đồng bào chúng ta, trong một nước kém mở mang vừa là nạn-nhân chiến-tranh xâm-lãng phá-hoại của Cộng-sản, là :

Y.tế, Canh-Nông, và Giáo-Dục đã được nghiên-cứu thật kỹ-lưỡng và thiết-thực đề áp-dụng một cách nhanh chóng và hữu-hiệu. Thêm vào đó, tình cảnh hiện tại và kế-hoạch bình-thường hóa đời sống của 700.000 đồng bào ty-nạn Cộng-sản cũng là một mối quan-tâm của 2 Chánh-phủ.

Sau khi Hội-Nghị chấm dứt và mọi kế-hoạch về các lãnh-vực nói trên đã được 2 Chánh-phủ đồng-ý, thì cả hai Chánh-phủ xem đó như một lời cam-kết long-trọng đối với nhân-dân Việt-Nam lẫn Huế-Kỳ một bên là người trợ giúp và một bên là người được giúp, cho nên công-tác phải được xúc-tiến ngay. Vì lẽ đó, mà Tổng Thống Huế-Kỳ đã sốt sắng gởi ngay Phó Tổng Thống Humphrey cùng các Bộ Trưởng và 1 số chuyên-viên đồng đảo sang Việt-Nam đề nghiên-cứu công-tác tại chỗ hầu mọi kế-hoạch được bảo đảm thành công. Và muốn cho mọi chương-trình được xúc-tiến một cách điều-hòa, hoặc kịp-thời sửa chữa khuyết điểm, hoặc tăng cường phương tiện... 2 Chánh-phủ đã đồng ý gặp nhau lại 3, 4 tháng một lần đề kiểm điểm thành quả và thảo luận, mục đích làm thế nào cho mọi kế hoạch đề ra phải được thực hiện đúng mức.

(Xem tiếp trang 8)

NHỮNG MỤC PHIÊU LỚN CỦA NĂM 1966

LTS.— Sau cuộc Hội Nghị Honolulu, Tổng Thống Hoa Kỳ trở về nước mở cuộc họp báo và có tuyên bố: « Chính vì bài diễn văn của Thiếu Tướng Kỳ đọc trước Đại hội Toàn quân kỳ II mà tôi đã nghĩ đến việc tổ chức Hội nghị Honolulu »...

Vậy, bài diễn văn đó gồm có những gì mà Tổng Thống Hoa Kỳ đã phải quan tâm đến như vậy?

Mời các chiến hữu chăm chú theo dõi những đoạn chính mà chúng tôi trích đăng dưới đây nói về **NHỮNG MỤC PHIÊU LỚN TRONG NĂM 1966** để thấy rằng Thông cáo chung Việt Mỹ sau Hội nghị Honolulu và những điểm nêu ra trong bài diễn văn của Thiếu Tướng Chủ tịch UBHPTƯ đọc trong buổi lễ bế mạc Đại Hội Toàn Quân kỳ II Tại Hội Trường Diên Hồng đã giống nhau, chứng tỏ rằng ý chí của dân tộc ta đã được tôn trọng triệt để tại Hội Nghị nói trên và nước bạn Hoa Kỳ đã tích cực giúp chúng ta thực hiện những mục tiêu chính đáng đó.

Kính thưa Đồng bào,

Cùng các chiến hữu,

Từ ngày chấp chánh, đường lối, chính sách và chủ trương của Nội các hiện tại đã được nhiều lần minh định, để không còn ai phải ngộ nhận về những mục tiêu thiết yếu của Quốc gia trong giai đoạn này. Bản nhân định tình hình và nhiệm vụ trong buổi lễ trình diện Ủy ban Hành pháp Trung Ương ngày 19 tháng 6 năm 1965, kèm theo một chương trình hoạt động gồm 26 điểm cụ thể, vẫn còn đầy đủ giá trị và làm kim chỉ nam cho các công tác chính quyền. Thêm vào đó, ngày 1 tháng 10 vừa qua, sau một trăm ngày thực thi nhiệm vụ, tôi cũng đã có dịp hồ tặc quan điểm của Nội các đối chiếu với những thực tế biến chuyển đất nước và đã xác định dứt khoát đường lối chiến đấu Cách mạng và xây dựng Hòa bình của ta, — đường lối mà Chính phủ vẫn tiếp tục theo đuổi với ý chí nhân nại và kiên quyết không lay chuyển, với cả một nỗ lực mới do tình thế đòi hỏi.

Trong khuôn khổ chính sách tổng quát ấy, và trên căn bản những tiến bộ đã thu hoạch được mà tôi vừa trình bày hôm nay, tôi muốn nhân danh Ủy ban Hành pháp Trung Ương đề ra những mục tiêu chính yếu và cụ thể của chúng ta trong năm 1966.

A — Mục tiêu thứ nhất là chiến thắng Cộng sản — Bình định và xây dựng Nông thôn.

Trước hết chúng ta hãy tự hỏi chúng ta muốn gì?

Đặt câu hỏi đơn sơ ấy với bất cứ người Việt Nam nào tha thiết với vận mạng giống nòi, với danh dự tổ quốc, với tự do và hạnh phúc chung của dân tộc, trong đó có hạnh phúc riêng của mỗi người và mỗi gia đình, chúng ta đều nhận được câu trả lời duy nhất và không thay đổi:

— Nhất định không Cộng sản!

Chúng ta không cần hỏi thêm lý do lập trường đó.

Bởi vì không còn lý do nào hùng biện hơn chính những dòng máu thấm tươi của hàng chục ngàn chiến sĩ từ bao năm trường, đã hiến mạng sống trước bàn thờ Tổ Quốc để đất nước này khỏi rơi vào vòng nô lệ Đế quốc, Thực dân đó.

Cũng không còn lý luận nào vững mạnh hơn chính những hy sinh gian khổ mà toàn quân toàn dân Việt Nam đã nhẫn nại chịu đựng trong thời gian cả một thế hệ, để chiến đấu loại trừ tà thuật Cộng sản khỏi lòng dân tộc.

Và cũng không bằng chứng nào xác đáng hơn là những làn sóng người — năm 1954-1955 cũng như ngày nay — thả bỏ tất cả: nhà cửa, ruộng vườn, làng mạc, còn hơn chịu khuất phục dưới sự đè nén áp bức của Cộng sản.

— Nhất định không Cộng sản!

Đó là tiếng la hù đồng loạt, là khẩu hiệu chiến đấu của toàn thể dân tộc, hôm qua, hôm nay và ngày mai — cho đến khi nào thoát hẳn được cái đại họa đó.

Nhưng làm sao để thoát cái họa Cộng sản.

Chỉ có một lối thoát duy nhất: đánh bại cộng sản và đặt chúng « ra ngoài tình trạng tác hại ». Chúng ta bắt buộc phải thắng Cộng, loại trừ họa Cộng, nếu không thì Cộng sản sẽ loại trừ ta, tiêu diệt ta, nô lệ hóa toàn dân ta, từ thế hệ này qua thế hệ con cháu nối tiếp không biết đến bao giờ...

Đây là một cuộc chiến đấu toàn diện, mà chiến trường ở khắp nơi, nhưng chủ yếu là ở nông thôn, và sẽ định đoạt tại nông thôn. Vậy nên phương trình của cuộc chiến đấu này là:

Chiến thắng Cộng sản + Bình định và xây dựng nông thôn.

Phương trình này chẳng phải là một khám phá mới mẻ gì. Tất cả các Chính phủ trước đây đều đã nêu những khẩu hiệu « cải tiến nông thôn », « đi về đồng quê », v.v... Từ áp Chiến lược đến áp Tàn sinh vẫn là một chủ trương giữ lấy nông dân trong Chánh quyền quốc gia, và loại trừ con cá độc Cộng sản khỏi dòng nước trong sạch thôn quê.

Nhưng kết quả? Điều ấy khỏi cần kiểm điểm!

Nội các Chiến tranh sẽ không đi theo những vết xe đổ, và quyết phải làm được việc gì cho nông thôn, khu vực căn bản của Quốc gia.

Muốn vậy, phải có một quan niệm đúng và sát thực tế. Thực tế là sau một cuộc hành quân rất thắng lợi, tướng đã bình định hoàn toàn một vùng quê nào đó, mà rút cục, vùng này lại rĩa chông trử lại tình trạng mất an ninh chỉ vì một số ít Cộng phi trà trộn trong dân lành.

Quan niệm của chúng tôi là chẳng những:

— đánh bật rẽ Cộng phi khỏi nông thôn

mà còn:

— mọc sâu rễ của ta trong nông thôn.

— không phải nhất thời mà vĩnh viễn.

Nhưng làm sao thực thi quan niệm đó?

Nhiệm vụ giải phóng lãnh thổ vẫn là nhiệm vụ nặng nề và vinh quang của Quân lực. Nhưng dĩ nhiên, Quân lực không thể đồn trú vĩnh viễn ở mỗi xóm làng, trên mỗi khúc đường. Vì vậy, ngay sau một cuộc hành quân thắng lợi, thì cả một hệ thống cán bộ hữu hiệu sẽ xuất hiện để khai thác thắng lợi đó và hoàn thành công cuộc bình định với nhiệm vụ xây dựng cuộc đời

Quang cảnh Hội Trường Diên Hồng trong buổi lễ bế mạc Đại Hội Toàn Quốc Kỳ 2. Hình chụp lúc Thiếu Tướng Chủ tịch UBHTU đang trình bày những mục phiếu của năm 1966.

mới của nông thôn. Các cán bộ ấy sẽ tức khắc tổ chức và hướng dẫn sinh hoạt của nhân dân trong thôn ấp, lập thành các tiểu tổ ăn ở sâu trong dân chúng, hòa mình với dân chúng, để giúp đỡ họ xây dựng lại nhà cửa, khai thác lại ruộng vườn, liên lạc với các cấp Chính quyền để kiến thiết các cơ sở lợi ích cộng đồng; trường học, nhà phát thuốc, nhà hộ sinh, v.v... và nhất là huy động tổ chức dân chúng duy trì và củng cố nền an ninh đã vững bền.

Tóm lại, một hệ thống cán bộ đông đảo và hữu hiệu, ăn thông từ thôn nọ qua ấp kia theo hàng ngang và từ ấp lên xã, từ xã lên quận, v.v... theo hàng dọc, tạo thành một thể hỗ tương yểm trợ đắc lực, hoạt động như vết dầu loang: đó là chìa khóa giải quyết vấn đề bình định và xây dựng nông thôn.

Quan niệm chính xác và kế hoạch thích ứng trên đây sẽ là trọng tâm công tác của Chính phủ trong năm tới, và Chính phủ quyết huy động mọi khả năng, vận dụng mọi nỗ lực để thi hành cho kỳ được, sao cho đến cuối năm 1966 chúng ta phải lấy lại được sự kiểm soát tối đa dân chúng và khu vực thôn quê yếu đuối.

B— Mục phiếu thứ hai là ổn định tình trạng kinh tế.

Nhiệm vụ thiết yếu thứ hai của chúng ta trong năm mới phải là ổn định tình trạng kinh tế.

Muốn hoạch định một chính sách kinh tế đúng, phải bắt đầu bằng sự nhận định đúng thực trạng kinh tế hiện tại.

Chúng ta có nạn lạm phát hay không? Nếu hiểu lạm phát theo nghĩa hẹp, không có đủ bảo đảm vàng và tiền tệ, mà cứ tự do in bừa giấy bạc đem ra lưu hành, — thì chúng ta nhất định không có cái nạn ấy. Vì chúng ta có đủ trữ kim để ứng phó với nhu cầu tiền tệ.

Nếu hiểu theo nghĩa rộng, — khối tiền tệ lưu hành nhiều và luân chuyển quá nhanh chóng, — thì quả có sự kiện gọi là lạm phát. Vì sao? Bốn lý do sau đây giải thích sự kiện ấy:

1— Từ trước, nhất là trong mấy năm gần đây, vì chiến

tranh gia tăng, những đòi hỏi về ngân sách để đối phó với thời cuộc tất nhiên đã gia tăng, và ngân sách đã bị thiếu hụt rất nhiều và đã thiếu hụt thì lại càng thiếu hụt thêm vì những sự bất ổn và thay đổi liên tiếp.

2— Do sự gia tăng khủng bố phá hoại của giặc Cộng, hệ thống tiếp tế gặp khó khăn, nhiều ngành sản xuất bị đình trệ.

3— Một số gian thương thiên căn, chỉ nghĩ đến cái lợi ích kỷ nhất thời, đã có những thủ đoạn đầu cơ, tích trữ, lũng đoạn thị trường, làm xáo trộn đời sống kinh tế của quốc dân.

4— Để chặn đứng sự lan tràn của Đế quốc Đỏ, 200.000 quân Đồng Minh đã đến tiếp tay chiến đấu bên cạnh chúng ta, với số chi tiêu hàng tháng lên tới cả tỷ bạc, chưa kể những công việc xây cất.

Những lý do trên đây đã là nguyên nhân trực tiếp khiến cho khối tiền tệ gia tăng mà hàng hóa, vật dụng giảm thiểu, do đó mà nảy sinh tình trạng vật giá lên cao. Ở đây nên mở một dấu ngoặc: Tuy vật giá lên cao, nhưng chỉ có giới công tư chức và những nhân viên sống bằng đồng lương cố định là chịu thiệt thòi nhiều nhất. Trong khi đó, nạn thất nghiệp đã hoàn toàn biến mất, các dịch vụ được trả giá cao hơn hết mọi khi. Tóm lại, nếu có những lớp người bị thiệt thòi, thì cũng có nhiều lớp người khác lại được mức sống cao hơn, và đây là một cuộc thay đổi lớn lao về mức sống trong xã hội Việt Nam, mà hiện thời còn quá sớm để ước lượng hiệu quả cho đúng mức.

Thực trạng đã như vậy, những khó khăn trong việc giải quyết lại chồng chất. Ở đây tôi chỉ kể một công tác điển hình. Khi nói khối tiền tăng nhiều mà hàng hóa giảm ít, thì ai cũng thấy giải pháp là mang nhiều hàng vào nếu chưa kịp sản xuất trong xứ. Vì vậy trong tháng 10, tháng 11, tháng 12 vừa qua, Chánh phủ đã thảo khoản gần 2 trăm triệu Mỹ kim trong ngân khoản viện trợ cũng như ngoại tệ sở hữu, để nhập cảng vật dụng cần thiết. Nhưng vấn đề không phải chỉ đơn giản như vậy. Muốn có hàng, chẳng những bỏ

TUYÊN-NGÔN HONOLULU

**CHÍNH PHỦ HOA KỲ VÀ VIỆT-NAM CAM
KẾT TIẾN HÀNH SONG SONG NỖ LỰC
CHIẾN TRANH VÀ CÁCH-MẠNG XÃ-HỘI**

Hoa Kỳ và Việt Nam Cộng Hòa cùng cam kết trong một bản tuyên ngôn mạnh mẽ, đánh là tiếng nói chung của hai dân tộc, tiến hành song song nỗ lực chiến tranh và cách mạng xã hội để đạt được một nền hòa bình chính đáng và bền vững.

Bản tuyên ngôn này được công bố với bản thông cáo chung tại cuộc họp báo của hai phái đoàn Việt Nam và Hoa Kỳ tại Honolulu, thủ phủ của Tiểu bang Hawaii.

Bản tuyên ngôn cũng sẽ vào Hội 22 quốc gia, tiến vào khuôn khổ giải pháp ngày 22-10-55, qua Saigon, để nêu ra mục tiêu của Hoa Kỳ là hòa bình với nhân dân và Chính phủ Việt Nam.

Chính phủ Hoa Kỳ cũng sẽ ủng hộ dân chúng Việt Nam để họ xây dựng một nước hòa bình và thịnh vượng.

Sau đây là bản lược dịch bản «tuyên ngôn Honolulu».

Lễ tiếp đón long trọng tại phi trường Honolulu. Tổng Thống Johnson đã ra tận phi cơ chào đón 2 vị Lãnh đạo Quốc gia và Hành Pháp Việt Nam Cộng Hòa.

Việt Nam Cộng Hòa và Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ cùng tuyên bố:

Quyết tâm trong công cuộc phòng thủ chống xâm lăng.

Tận tâm với nguyện vọng của toàn thể dân chúng Nam Việt Nam.

Và cam kết tìm kiếm một nền hòa bình chính đáng và vững chắc.

Trong việc theo đuổi những mục tiêu này, các nhà lãnh đạo của 2 chính phủ đã cùng đồng ý về bản tuyên ngôn này, trong đó minh định những mục tiêu sau đây:

Mục tiêu của Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa.

Mục tiêu của Chính phủ Hoa Kỳ và sự cam kết chung của cả 2 chính phủ.

Mục tiêu của Chính phủ Việt Nam

Tại nơi đây, ở giữa Thái Bình Dương, nửa đường giữa Á châu và Bắc Mỹ, chúng tôi nhận cơ hội tuyên bố một lần nữa những mục tiêu của chính phủ chúng tôi.

Chúng tôi là một chính phủ — thật ra một thế hệ của các biến chuyển cách mạng. Dân tộc chúng tôi bị mắc trong một cuộc tranh đấu sống còn. Cuộc tranh đấu này có bốn khía cạnh.

1.— Chúng tôi phải đánh bại VC và những kẻ chiến đấu giúp chúng một cách bất hợp pháp trên lãnh thổ chúng tôi. Chúng tôi là nạn nhân của những cuộc xâm lăng do Hà Nội điều khiển và yểm trợ. Cuộc xâm lăng đó được mệnh danh là « cuộc chiến tranh dân tộc giải phóng » là một thành phần của kế hoạch cộng sản nhằm thôn tính toàn cõi Đông Nam Á Châu. Sự đánh bại cuộc xâm lăng đó là một điều sinh tử cho tương lai của dân tộc miền VN chúng tôi.

2.— Chúng tôi tận lực theo đuổi công cuộc bài trừ những bất công xã hội trong dân chúng. Chúng tôi phải thực hiện một cuộc cách mạng xã hội thực sự và xây dựng một xã hội tân tiến mà trong đó, mọi người có thể biết rằng họ có một tương lai, họ được kính trọng và có nhân phẩm, họ và con cái họ có cơ hội sống trong một hoàn cảnh không hề có bất mãn tuyệt vọng và buồn nản và có cơ hội để phát huy hoàn toàn tài năng và phát triển ước vọng của họ.

3.— Chúng tôi phải tạo lập và duy trì một nền kinh tế vững chắc và tự túc và xây dựng một đời sống vật chất tốt đẹp hơn cho dân tộc chúng tôi. Mặc dù chiến tranh gây nên nhiều hoàn cảnh kinh tế bất thường và không thể tiên liệu, chúng tôi quyết tâm tiếp tục một chính sách khắc khổ, xử dụng một cách hoàn hảo nhất những sự viện trợ ngoại quốc và giúp dân chúng thực hiện một sự phát triển điều hòa về kinh tế và cải thiện nền an lạc về vật chất.

4.— Chúng tôi phải xây dựng một nền dân chủ thực sự cho đất nước và nhân dân chúng tôi. Trong nỗ lực này, chúng tôi sẽ tiếp tục làm cho nhân dân thấm nhuần một ý thức mạnh mẽ hơn nữa về trách nhiệm công dân. Chúng tôi sẽ khuyến

Trung Tướng Chủ tịch UBLCQG tuyên bố tại phi trường Tân Sơn Nhất trước khi lên đường tham dự Hội nghị Honolulu

khích một sự tham gia và đóng góp rộng rãi và tích cực hơn vào công cuộc xây dựng một nước Việt Nam tự do, độc lập hùng cường và hòa bình. Đặc biệt, chúng tôi cam kết một lần nữa:

— Thảo lập một hiến pháp dân chủ, kể cả một đạo luật bầu cử trong những tháng tới.

— Đưa hiến pháp đó ra trước dân chúng để thảo luận và sửa đổi.

— Tổ chức bầu phiếu kín để dân chúng chấp thuận hiến pháp đó.

— Thành lập một chính phủ dân chủ trên căn bản bầu cử minh định trong hiến pháp đó.

Những điều kể trên sẽ được thực hiện một phần lớn với máu xương, trí thông minh và lòng quyết tâm của chính nhân dân VN. Nhưng trong thế giới liên đới ràng buộc với nhau hiện nay, chúng tôi sẽ cần đến sự giúp đỡ của các quốc gia khác để thắng cuộc chiến tranh giành độc lập, để xây dựng trong khi vừa chiến đấu và để kiến thiết và phát triển quốc gia khi không bố chấm dứt. (Xem tiếp trang 51)

THÔNG-CÁO CHUNG VIỆT-MỸ SAU HỘI-NGHỊ HONOLULU

Một bản thông cáo chung đã được công bố cùng với bản « Tuyên ngôn Honolulu » sau khi các nhà lãnh đạo Việt Mỹ kết thúc cuộc Hội nghị tối cao.

Sau đây là bản dịch « không chính thức » của Việt tân Xã.

Thảo luận hào hứng và thân hữu

1) Tổng thống Hoa kỳ cùng Chủ tịch Ủy ban Lãnh đạo Quốc gia và Chủ tịch Ủy ban Hành pháp Trưng Ương Việt Nam Cộng Hòa đã kết thúc ba ngày thảo luận hào hứng và thân hữu, và sự thỏa hiệp căn bản của các vị lãnh đạo nói trên về mục đích và chính sách, đã được tuyên bố trong bản Tuyên ngôn Honolulu do đôi bên công bố ngày thứ tư. Thêm vào đó, đôi bên đã có dịp kiểm điểm sâu rộng vào nhiều vấn đề khẩn cấp riêng biệt, ở cấp Thủ tướng Chính phủ và luôn cả cấp Bộ Trưởng nữa. Kết quả qua những cuộc thảo luận trực tiếp này được trình bày trong những đoạn sau của bản thông cáo này.

(Xem tiếp trang 29)

Trung Tướng Chủ tịch UBLBOG tuyên bố tại phi trường Honolulu

Các vị lãnh đạo Việt Mỹ trước khi vào bàn Hội Nghị

TRUNG-TƯỚNG CHỦ-TỊCH ỦY-BAN LÃNH-ĐẠO QUỐC-GIA NÓI CHUYỆN VỚI TOÀN QUÂN VỀ KẾT QUẢ HỘI-NGHỊ HONOLULU

(Tiếp theo trang 3)

Mọi việc mà Chánh phủ Huê Kỳ giúp đỡ chúng ta phát triển về giáo-dục, kinh-tế, canh-nông, đồng-bào ty-nạn Cộng-sản, mà tôi vừa nói trên đều nhằm vào việc xúc-tiến mạnh-mẽ chương trình bình-định xây-dựng nông-thôn của Chánh phủ ta trong năm 1966 và các năm kế tiếp, chẳng những để hàn gấu lại một cách nhanh-chóng những gì Việt-Cộng đã phá-hoại của đồng-bào, thứ nhất tại nông-thôn, mà còn phát-triển thêm những gì đang thiếu thốn hay đã lỗi thời, bằng cách xây-cất thêm nhiều Trường học từ thôn-lấp lên đến thị-thành, thêm thầy giáo, thêm sách vở, bằng cách xây-cất thêm bệnh-xá, chẫu y-viện, nhà hộ sinh, thêm bác-sĩ, thêm y-tá, thêm nữ hộ-sinh, bằng cách giúp đỡ thêm máy cày, dụng cụ nông-nghiệp, phân bón, hạt giống, chuyên-viên chỉ dẫn trồng-trọt, bằng cách giúp đỡ đồng-bào ty-nạn Cộng-Sản có nơi ẩn chốn ở phù-hợp, có vệ-sinh, có thuốc men, các con em trong các trại định-cư, tam cư, được tiếp tục học-hành, và dần dần giúp đồng bào ty-nạn Cộng-Sản tạo lại đời sống bình thường đã bị gián-đoạn.

Ngoài ra, 2 Chánh-Phủ cũng đã nghiên-cứu mọi kế-hoạch nhằm ổn-định nền kinh-tế quốc-gia cũng mọi biện-pháp thiết thực ổn-định giá cả hằng ngày, thành-lập thêm các cơ-quan tiếp tế, các Hợp-Tác-Xã, cung cấp thích-ứng nhu cầu thiết-yếu của đồng bào, với giá cả phù-hợp với lương tiền của các giới cần được giúp đỡ. Và ngân-khoản viện-trợ kinh-tế cũng được dự-trù gia-tăng gấp đôi so với năm trước.

Ngoài các vấn-đề liên quan đến chương-trình phát-triển xã hội và canh-tân đời sống của đồng bào tôi vừa nói trên, trong Hội-Nghị Honolulu vừa qua, cấp lãnh-đạo Huê-Kỳ và Việt-Nam cũng đã duyệt lại tình-hình Việt-Nam cũng tình-hình quốc-tế liên quan đến công cuộc chống Cộng-Sản xâm lăng tại xứ sở chúng ta và công cuộc bảo-vệ tự-do và duy-trì an-ninh trên vùng Đông-Nam-Á này.

Về vấn-đề trọng-đại của dân tộc chúng ta là Chiến-Tranh và Hòa-Bình, các anh em cũng như đồng bào hẳn đã được nghe chúng tôi xác nhận nhiều lần trước quốc-tế và với những quốc-gia đồng-minh cũng chiến-đấu và viện-trợ chúng ta, cũng như đã cảnh-cáo nhiều lần kẻ địch xâm-lăng rồi. Ta đã cho thế-giới thấy rằng, và ai cũng đã thấy rõ ràng:

Thứ nhất: Chiến-tranh hiện tại là một cuộc chiến-tranh do Cộng-Sản chủ xướng, có kế-hoạch, gài-đoạn, phát-động từ hình-thức du-kích ngay từ năm 1954 và tiến dần đến một cuộc xâm-lăng quy-mô, trắng trợn, công-khai từ miền Bắc vào, do nguy quyền Hà-Nội trực-tiếp chỉ-huy, dưới sự yểm-trợ cũng công-khai của khối Cộng-Sản về mọi mặt.

Thiếu-Tướng Chủ-tịch UBNDTPU hiệp-đồng Bộ-Trưởng Canh-nông Hoa-Kỳ Freeman

Trung-Tướng Chủ-tịch UBNDQG trả-lời một câu-hỏi của báo-chí trong cuộc họp báo của Phái-đoàn Việt-Nam tại Honolulu

Thứ hai: Hiệp-Định Genève 1954 là do chính bọn Việt-Minh Cộng-Sản bán nước cầu-kết với Thực-Dân Pháp ký kết chia đôi đất nước, rồi cũng chính bọn chúng trắng trợn vi-phạm ngay sau đó, bằng cách để lại vũ-khí và cán-bộ Cộng-Sản nằm vùng tại miền Nam, tuyên-truyền lũng-đoan hàng ngũ quốc-gia chúng ta, phá-hoại, ám-sát, tổ-chức du-kích rồi đơn-vị chính-quy, dọn đường cho cuộc xâm-lăng từ miền Bắc khởi đầu từ năm 1958.

Thứ ba: Cái gọi là « Mặt Trận Giải-phóng Miền Nam » mà Việt-Minh Cộng-Sản cho là đại-diện nhân-dân miền Nam ai cũng thấy chỉ là một bọn tay sai đắc-lực của bọn chỉ huy chánh-trị lẫn quân sự Trung-ương Cục miền Nam và của hệ-thống đảng Cộng-Sản từ Nam chí Bắc, và là một trò hề trá hình bịp bợm dân lành bị đời nhứt. Sau 6 năm phá hoại, khủng bố, giết chóc, bóc lột dân lành, để bịp bợm quốc-tế và lừa dối nhân dân miền Nam, bọn Việt-Minh Cộng-Sản đã tạo ra cái Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam đó chỉ vào năm 1960 để dân cho chúng một nhãn hiệu vương đạo gọi là Giải Phóng. Đối với chúng ta, Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam là Cộng-Sản, là kẻ phản bội Tổ Quốc, đặc-tội với Nhân dân, Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam cũng với chủ của chúng là nguy quyền Hà-Nội là tay sai của Trung-Cộng, đều là bọn Cộng-Sản xâm lăng phá hoại không hơn không kém, chỉ chủ trương nó lệ hóa dân tộc ta và dâng cả nước Việt-Nam biến thành một quận huyện của Tàu-Cộng và một công-cu của chủ nghĩa.

Thứ tư: Dù với bao nhiêu thiện chí hòa-bình của cả Thế-giới, Trung-Cộng và Hà-Nội cũng vẫn ngoan cố, ngoan cường tiếp tục xâm-lăng miền Nam và Đông-Nam-Á mặc cho nhân-dân miền Bắc phải lâm than, mặc cho nhân-dân miền Nam phải chịu tang tóc từ hơn 10 năm nay.

Do đó, lập-trường của chúng ta rất rõ-rệt và vẫn trước sau nhất nhất.

1.— Cộng-sản xâm lăng phá-hoại phải chấm dứt xâm-lăng phá-hoại dưới mọi hình thức.

2.— Đảng Cộng-sản dù trá hình đến đâu cũng không thể có trong đời sống chánh-trị quốc-gia chúng ta được, và con người Cộng-sản dù trá hình đến đâu cũng không có quyền sống chung với chúng ta được.

3. — Hòa Bình đến với chúng ta phải là một nền hòa bình chân chính, có bảo đảm, để nhân dân ta có an-ninh thực-hiện Tự-Do, Dân-chủ, thực thi cách-mạng xã-hội, kiến thiết xứ-sở, trong một quốc-gia hoàn-toàn độc-lập về lãnh-thổ và chủ-quyền, hầu góp phần xây-dựng Hòa-Bình và Thịnh-vượng chung của Thế-giới và Nhân-Loại.

4. — Lãnh-thổ ta phải được thống-nhất độc-lập; toàn-thể Dân-tộc ta phải được sống trong Tự-Do, Dân-chủ và Hạnh-phúc.

— Và chúng ta, *Dân Quân nhất trí, đoàn kết, quyết-tâm* thực hiện cho kỳ được những mục tiêu mà tôi đã nêu, trên lập trường vững-chắc mà tôi đã trình bày, vì mục tiêu đó là mục tiêu của quốc-gia dân-tộc, lập-trường đó là lập-trường của quốc-gia dân tộc chúng ta, và chính cả thế-thế-giới yêu chuộng Tự-do và Hòa Bình cũng nhìn nhận là chính đáng. Vì nhìn nhận công cuộc chiến-đấu của chúng ta là chính đáng, vì nhìn nhận lập-trường của chúng ta là lập-trường bảo vệ Tự-do và Hòa-Bình của Thế-giới và Nhân loại, nên đã có 95 quốc gia thừa nhận chúng ta và 39 quốc-gia tích-cực tham gia chiến đấu giúp đỡ chúng ta.

Hơn thế nữa, chúng ta cũng đã cho Thế-giới thấy rằng, chúng ta không chủ-trương chiến-tranh, vì hiếu-chiến mà chỉ chiến-đấu vì tự-vệ, vì quyết-tâm bảo vệ hòa-bình chẳng những cho chúng ta mà cho cả vùng Đông Nam-Á và Thế giới, vì quyết-tâm đánh tan xâm-lăng tại Việt-Nam này để tránh họa xâm-lăng và chiến tranh khốc-liệt hơn cho toàn-thể Nhân-loại. Và lại, trong lúc Cộng-sản xâm-lăng hành-động hiếu chiến, thì ta lại hành-động hiếu-hòa, trong lúc Cộng-Sản nỗ lực tàn-phá, khủng-bố, giết-chóc, bắn cung hóa nhân-dân thì ta lại nỗ lực xây dựng lại nông-thôn, chiêu-hồi, thực thi công bằng và cải tiến xã hội, phát triển đời sống mới ở thôn ấp, phồn thịnh hóa xứ sở, xây đắp cơ cấu dân chủ cho quốc gia.

Chiến hữu các cấp,

Như vậy, anh em đã thấy rõ:

— Mục tiêu Hội Nghị Honolulu là 2 quốc gia Huê-Kỳ và Việt Nam:

- Nỗ lực chiến thắng Cộng Sản xâm lăng phá hoại
- Nỗ lực thực hiện cách mạng xã hội
- Quyết tâm xây dựng dân chủ vững mạnh
- Nỗ lực cải thiện đời sống nhân dân,

tiến đến một nền hòa bình chân chính trường cửu cho đất nước chúng ta trên căn bản một quốc gia hoàn toàn độc lập, Tự do và Thịnh vượng.

Tinh thần hội nghị Honolulu là tinh thần bình đẳng và thân hữu giữa hai dân tộc Việt Nam và Huê kỳ, là tinh thần cộng tác mật thiết và Tin nhiệm đặt trên niềm Tin tưởng vào tương lai tốt đẹp của xứ sở chúng ta với sự giúp đỡ của một quốc gia bạn chân thành.

Và Kết quả hội nghị Honolulu là:

Tăng cường phương tiện viện trợ dưới mọi hình thức thiết thực nhằm vào việc thực hiện các mục tiêu quốc gia một cách tích cực hữu hiệu.

Ngoài ra, còn xác nhận trước thế giới sự quyết tâm liên kết của hai dân tộc Huê kỳ và Việt Nam để chiến thắng xâm lăng, tại xứ sở này, đồng thời cũng đề cho Cộng sản xâm lăng thấy rõ rằng không khi nào chúng sẽ thắng được, trước sự cương quyết của dân tộc ta, của tất cả các quốc gia đồng minh hiện diện cũng như đang ủng hộ ta.

Nhìn lại tình hình nội bộ, với sự ổn định chánh trị trong 8 tháng qua, Chính phủ đã cố gắng trên mọi mặt thực hiện một phần chương trình đã quy định, và với đà này chương trình năm 1966 sẽ được xúc tiến mạnh mẽ với sự vận dụng phương tiện quốc gia cũng như viện trợ tích cực của các nước bạn để đến cuối năm 66, chúng ta sẽ có một thành quả rõ rệt hơn.

Riêng về quân sự, sau các thất bại nặng nề trong mùa mưa 65 làm cho chúng không thực hiện được mộng chiếm thêm đất đai và lung đoạn nội tình chánh trị của ta, chỉ trong vòng một tháng từ Tết đến nay, mà ta đã giết và bắt được 3.468 địch, loại khỏi vòng chiến ngót 4.000 tên khác, tịch thu 857 vũ khí,

tịch thu và phá hủy 512 tấn lúa, 122 tấn gạo, nhiều cơ sở y tế và dụng cụ y khoa, giúp dân vùng Phú Yên thu gặt được 29.232 tấn lúa trong mùa này. Ngoài ra, còn có 1.218 cán bộ quân sự và chánh trị Việt Cộng đã hưởng ứng trở về hợp tác với chúng ta.

Như vậy chúng ta thấy rằng quân Cộng sản xâm lăng sẽ chắc chắn thảm bại trong chiến cuộc này.

Anh em thân mến,

Hôm nay, trước Toàn quân, tôi xin nhắc lại trong giai đoạn chiến đấu quyết liệt cho sự mất còn của lãnh thổ và dân tộc ta hiện nay. *Quân đội là trường cột của xứ sở, người chiến sĩ dù ở phương vị nào, dù ở chỗ nào, cũng vẫn là niềm tin của dân tộc*, vì chúng ta không thể có một thắng lợi nào trên binh diện nào nếu chúng ta không thắng địch xâm lăng ngoài trận tuyến trước đã.

Lập trường của Quân đội là lập trường yêu nước và thực tiễn tranh đấu của toàn thể nhân dân. Bồn phận của người chiến sĩ là bồn phận của người công dân yêu nước và hành động của người chiến sĩ là hành động của người cán bộ xây dựng quốc gia.

Thực thi « *Toàn Quân Đoàn Kết* » dưới tôn chỉ Quốc Gia - Dân Dư - Trách Nhiệm » và thực thi « *Dân Quân - Cá Nước* » trong tinh thần « *Dân Quân Đoàn Kết Quyết Thắng* » đó là điều tất yếu để cứu nước.

Chiến sĩ chúng ta phải làm thế nào cho sự hy sinh của chúng ta được xứng đáng — Dân tộc chúng ta phải làm thế nào để tỏ ra xứng đáng với truyền-thống một dân tộc anh dũng — Có như vậy chúng ta phải xứng đáng với sự trợ lực của toàn thể thế giới đang hỗ trợ chúng ta trong công cuộc chiến đấu này. Có như vậy chúng ta mới thắng.

Thân ái chào toàn thể anh em,

Phó Tổng Thống Hoa Kỳ Robert Humphrey đã đến Sài Gòn cùng các nhà Lãnh đạo Việt Nam sau Hội Nghị Honolulu

Sáng ngày 13-2, Phó Tổng Thống lên đường trở về nước. Ông tuyên bố: Những ngày viếng thăm VN của tôi thật là độc đáo

HÌNH ẢNH THỜI SỰ

Hải 19 giờ rưỡi 21-2-66. Trung Tướng Chủ tịch UBHQ và Thiếu Tướng Chủ tịch UBHTU đã đến chủ tọa buổi lễ ngày X. Hội-Mai được tổ chức trọng thể tại hạm-viên đình-Độc-Lập với sự hiện diện của đông đủ các Tướng lãnh và quân-dân-chính. (Sài Gòn Ảnh 22)

Sáng 21-2-66 Thiếu Tướng Chủ tịch UBHTU họp báo tuyên bố thành quả hội nghị Honolulu và thành phần mở rộng của Nội Các Chiến Tranh

Trong những ngày trước Tết Bình Ngô, Trung Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng đã đi thăm viếng các thương binh bình điều trị tại Tổng Y Viện Cộng Hòa

Ngày 30-1-66, một buổi lễ phóng thích 24 tù binh VC Bắc Việt đã được cử hành tại Bến Hải dưới quyền Chủ tọa của ông Ủy Viên Nội Vụ và Trung Tướng Tư Lệnh Quân Đoàn I và VI/CT kiêm Đại biểu Chính Phủ Trung Nguyên Trung Phần. Hình trên: Số tù binh VC đang đợi giờ trả về bên kia Bến Hải

Ngày 17-2, như thường lệ mỗi chiều thăm nom, Hội Ban Thương Binh đã thăm viếng anh em Thương Bệnh binh tại Tổng Y Viện Cộng Hòa. Lần này lại có cả các Chiến hữu Hoa Kỳ tham dự

3 tù binh Bắc Việt đã tình nguyện chọn tự do và ở lại Miền Nam

**Diễn văn của Thiếu Tướng Tổng Cục Trưởng Tổng
Cục Chiến Tranh Chính Trị Kỷ niệm Đệ I chu niên
thành lập Tổng Cục C.T.C.T.**

MỤC TIÊU, NHIỆM VỤ

và những nỗ lực của Chiến tranh Chính trị

Kính thưa Trung Tướng Chủ Tọa,

Kính thưa quý vị quan khách Quân Dân Chính,

Trường thành trong thời loạn và đứng trước quốc nạn, hỏi Quân Lực Việt Nam phải làm gì? Trước hết phải quan niệm cho đúng. Quân lực Việt Nam Cộng Hòa là ai, bởi đâu mà có? Quân lực Việt Nam Cộng Hòa là lực lượng chính yếu của quốc gia gồm đủ các thành phần xã hội, tôn giáo, địa phương và đảng phái, tiêu biểu cho sức mạnh, đoàn kết và kỷ luật. Quân lực Việt Nam Cộng Hòa do Dân mà có, vì Dân mà chiến đấu hy sinh. Khi một chiến sĩ ngã gục trên chiến trường, đừng gọi đó là một quân nhân tử trận, mà chính là một công dân vì Quốc gia, Trách Nhiệm và Danh Dự đã hy sinh bản thân mình cho Dân cho Nước. Bởi thế khi Quân lực Việt Nam Cộng Hòa chiến đấu tức là nhân dân đang chiến đấu vậy. Tất cả đó là sự thật. Nhưng từ bao lâu nay chẳng mấy ai nhìn nhận thông cảm, ngay cả những chiến sĩ đang ngày đêm gỏi cát giữa sa trường. Sở dĩ đề nói lên sự thật quý giá đó, để nói lên sự thật cao đẹp ấy qua các tầng lớp Dân và Quân, sở dĩ là để bảo toàn sự thật tuyệt đối ấy nên ngành Chiến tranh Chính trị mới được thành lập đến nay vừa tròn một năm tròn.

Mục tiêu Chiến tranh Chính trị

Mục tiêu của Quân lực là giết giặc cứu dân, diệt thù giữ nước thì Chiến tranh Chính trị là động cơ của lòng kiên trì, hăng say chiến đấu của tinh thần phấn khởi chịu đựng gian khổ; Chiến tranh Chính trị là động lực của sự hy sinh cao nhất, hy sinh sanh mạng của người chiến sĩ.

Nhân dân có thể hỏi Quân đội rằng: từ bao nhiêu năm nay, nhân dân đã đóng góp những người con thân yêu cho Quân đội để làm gì, và chiến đấu cho ai? Chiến tranh Chính trị phải trả lời với những chứng minh cụ thể, để nhân dân thấy rõ sự đóng góp rất hữu ích và cần thiết ngò hầu thực hiện hoài bão thiết tha nhất của Dân tộc. Muốn thực hiện hoài bão đó thì giữa Quân đội và Nhân Dân giữa những người Quốc Gia cũng hàng ngũ chống Cộng, hãy đừng bao giờ phân biệt màu sắc địa phương hay tôn giáo, hãy thất tình thương yêu nhau, hãy đem hy sinh xoa dịu tang tóc, lấy tình thương lấp bằng thù hận và tan biến tim mình để hàn gắn mọi tranh chấp đổ vỡ, ngò hầu xây dựng một nền Hiến Chính thật sự Dân chủ cho Đất Nước.

Quân đội tự hỏi: muốn chiến thắng phải làm sao? Chiến Tranh Chính Trị phải nêu cao lý tưởng chiến đấu cho toàn quân, xây dựng đạo đức cách mạng cho cán binh, lãnh mạnh hóa hàng ngũ, nội bộ, nhất là thực hiện tinh đoàn kết huynh đệ trong hàng ngũ, nêu cao gương trung dũng để ngàn người như một hết lòng tận trung báo quốc.

Quân thù cũng có thể đặt câu hỏi rằng: vì sao các anh hào chiến, người với người sao nỏ giết nhau, người trong một nước sao đánh hại nhau? Chiến Tranh Chính Trị phải giải thích rành mạch vì sao bạn hóa thù? Ai gây nên tội đối với Tổ quốc thân yêu? Ai thủ đoạn gian manh phôi bày bao cạm bẫy để gây cho thanh niên lầm lạc, đồng bào đau khổ tang tóc, non sông điêu tàn vì chiến họa. Chiến tranh Chính trị phải xác nhận cho mọi người rõ: Cộng sản là đầu mối của hỗn loạn quốc gia và chiến tranh Thế giới, vì người Cộng sản chỉ muốn lấy chiến tranh làm hoài bão và hận thù làm cứu cánh, chối từ tình thương và lẽ phải, người Cộng sản chỉ muốn độc tài, cổ chấp, cực đoan và chia rẽ.

Quân đội Đồng minh có thể hỏi rằng: vì sao đánh nhau mãi ở xứ này? Vì sao lại phải nhờ chúng tôi giúp đỡ? Chúng tôi sẽ giúp những gì cho các bạn? Chiến tranh Chính trị phải trình bày đường lối chính, giữ gìn tình thân thiện giữa đôi bên, bảo toàn quyền lợi cho Dân cho Nước, nói lên nền văn hiến của Dân tộc qua sự ghi ơn xứng đáng đối với những người thân hữu ân nhân.

Đó là những mục tiêu Chiến Tranh Chính Trị ngày nay.

Nhiệm vụ Chiến Tranh Chính Trị

Nhưng muốn đạt những mục tiêu này, nhiệm vụ trước tiên là phải xây dựng tư tưởng, phát triển tổ chức, tân tiến kỹ thuật. Thật vậy, phải làm sao cho các cấp trong Quân đội chấp nhận chiến tranh chính trị là cả một vấn đề đòi hỏi lòng chân thành tán tụy của những người lãnh trách nhiệm cũng như sự tận tâm ủy thác của những người giao phó trách nhiệm, ngoài ra các yếu tố thời gian và sự việc cụ thể lại rất là cần thiết. Hơn thế, còn phải làm sao cho có được sự thông cảm đối với mọi tầng lớp nhân dân, tuy không đến nỗi nạn đói, nhưng thật rất là khó khăn.

Khi thấu thấu được một số những yếu tố vừa kể, mới có thể bắt đầu phát triển tổ chức. Nói đến tổ chức là nói đến nhân sự, phương tiện và thời gian. Tuy nhiên vấn đề này có thể được giải quyết thanh thỏa khi có sự tận tình giúp đỡ của các cấp trong Quân đội.

Bề cập đến vấn đề kỹ thuật, là về nhĩ. Có tư tưởng, có tổ chức nhưng làm sao

phát minh kỹ thuật. Khi ông chủ nhà mua về một chiếc xe hơi, cho cậu con trai cầm lái, thật là lý tưởng, nhưng chắc chắn cậu phải tập lái một thời gian trước khi cầm lái một mình. Và đó chính là lý do cho sự hiện diện của phái đoàn cố vấn Trung Hoa Dân Quốc cũng như các thân hữu đồng minh khác tại nơi đây. Lẽ dĩ nhiên là khi cậu vững cầm tay lái thì xe nhà cậu tha hồ chạy, có thể dự đua với các xe khác cũng được.

Muốn gặt hái nhiều thành quả trong mỗi giai đoạn cũng như muốn xây dựng nền tảng vững vàng cho tương lai quân đội và đất nước thì nhiệm vụ xây dựng tư tưởng, phát triển tổ chức, tân tiến kỹ thuật là một nhiệm vụ thường xuyên và trường kỳ của Chiến tranh Chính trị.

Công tác Chiến tranh

Chính trị trong năm qua

Trong năm qua, những nỗ lực chính nhằm vào những công tác sau đây:

THÙ NHẤT: Thành lập Tổng Cục tại Trung Ương, thành lập các Khối, Phòng, Ban Chiến tranh Chính trị trong các Quân Binh Chủng, các đơn vị và Nha Sở. Thành lập Cục Chính Huấn và Trường Đại Học Chiến tranh Chính Trị, Cải tiến các Cục An ninh, Tâm lý Chiến, Quân Tiếp (Vũ, Xã hội và các Nha Tuyên Ủy Phát giáo, Công giáo, Tin lành.

Thật tình mà nói, chưa có thể hoàn thành các tổ chức này trong một năm. Nhân sự chỉ mới thực hiện 1/3 trên tổng số và còn đang chờ đợi bằng cấp số chính thức. Phần lớn nhân sự đều mới mẻ đối với nhiệm vụ Chiến tranh Chính trị.

THỨ HAI: Trong lãnh vực binh vận, đã cố gắng tối đa để lo cho gia đình binh sĩ về nhà ở, quân tiếp vụ, lo lắng chương trình ủy lao thương binh lúc đang điều trị cũng như khi xuất viện, chăm sóc việc chôn cất tử sĩ, trợ cấp kịp thời cho gia đình tử sĩ. Đặc biệt theo dõi và giúp đỡ tối đa cho binh sĩ được đi phép, các trung tâm huấn luyện và quân trường được cải tiến thêm về phương diện vật chất cũng như tinh thần. Trình diễn văn nghệ có tính cách hoàn toàn giải trí, đồng thời khởi sự phát huy văn nghệ chiến đấu.

(Xem tiếp trang 30)

SƯ-ĐOÀN MẠNH HỒ ĐẠI HÀN

Tại sao gọi là Sư đoàn Mạnh Hồ?

Vào tháng Sáu năm 1949, có một Sư đoàn được thành lập, hoạt động như một lực lượng có nhiệm vụ giữ an ninh để cho vòng đai thủ đô Hán Thành với danh hiệu là Sư đoàn Phòng vệ Thủ đô. Khi chiến tranh Đại Hàn bùng nổ, đại đơn vị này lại lấy danh hiệu là Sư đoàn Bộ binh Thủ đô. Khi CS mở cuộc xâm lăng vào Nam Hàn tháng Sáu năm 1950, Sư đoàn này được lệnh ngăn chặn đường tiến của Cộng quân. Đứng đầu trong những trận đụng độ với địch, Sư đoàn đã hứng lấy những trận đánh vô cùng khốc liệt ở Uijong-bu, trên sông Hàn và ở vùng Chin Chunarea.

Trong suốt những cuộc hành quân hoạt động trong chu vi ở miền duyên hải Pusan, Ahn-Kung, Kyung Joo, Sư đoàn Bộ binh Thủ đô đã đạt được nhiều chiến thắng vẻ vang. Và sau đó với cuộc đổ bộ thành công lên Inchon do tướng Mac Arthur chỉ huy, Sư đoàn đã tiến vào miền Bắc Đại Hàn. Sư đoàn đã vượt vĩ tuyến 38 để giải thoát cho dân chúng đang chịu đựng sự đau khổ dưới chế độ Cộng sản.

Khi Trung Cộng nhúng tay vào chiến tranh Đại Hàn, Sư đoàn đã thực hiện một chiến lược rút lui. Mùa đông năm 1950, Sư đoàn từ Hung-Nam di chuyển về hải cảng Hukhe để tổ chức lại cuộc phản công chống lực lượng Cộng quân.

Đến mùa Thu năm 1952, Sư đoàn trở về nhiệm vụ của mình là bảo vệ Thủ đô cho đến tháng 7 năm 1953, khi mà hiệp ước đình chiến việc ký kết giữa hai miền Nam Bắc Hàn, sau hơn ba năm chiến đấu. Trong suốt thời gian này, Sư đoàn Thủ đô không ngớt tạo được những thành tích anh-dũng. Con số thiệt hại của Cộng quân trong những trận đụng độ với Sư đoàn tính ra trên 9.920 người chết, số địch bị bắt trên 91.000 tên, tịch thu 31.100 súng đủ loại. Tổng số xe thiết giáp, chiến xa và các loại xe của quân Cộng sản bị phá hủy lên tới 382 chiếc. Những thành quả này chứng tỏ những hoạt động hữu hiệu và anh dũng của Sư đoàn, đã tạo cho Sư đoàn cái tên Mạnh Hồ.

Tháng 8 năm 1956, Sư đoàn Mạnh Hồ được chỉ định đảm trách nhiệm vụ chiến đấu tại Việt Nam Cộng Hòa do Quốc hội Đại Hàn phê chuẩn. Mạnh Hồ là tục danh theo đó Sư đoàn mô tả như mang một tinh chất thiện chiến và mạnh mẽ.

Cho đến nay Sư đoàn này đã được Tổng Thống Đại Hàn tuyên dương công trạng năm lần và Tổng Thống Hoa Kỳ tuyên dương công trạng một lần. Thêm vào đó, Sư đoàn còn được Quốc hội Đại Hàn tuyên dương một lần nữa, đó là chưa kể 42 lần khác tuyên dương công trạng trước Quân đội và Quân Bình chúng.

Nhân lễ kỷ niệm ngày xuất quân của Sư Đoàn MẠNH HỒ
Trung Tướng CHAE gón huy chương lên Quân-Kỳ Sư-đoàn

Tiểu đoàn Chae-Kou hay là một Đại úy
Đại Hàn nêu gương hy sinh cao cả

Tiểu đoàn 3 do Trung tá Park làm tiểu đoàn trưởng. Trung tá Park cho biết tiểu đoàn này lấy tên là tiểu đoàn Chae - Kou. Ông Kou là một Đại úy, sĩ quan huấn luyện viên Sư đoàn Mạnh Hồ Đại Hàn. Trước khi được lệnh qua VN, những quân nhân của Sư đoàn này đều được huấn luyện một cách kỹ lưỡng. Trong một cuộc thực tập ném lựu đạn cho một nhóm binh sĩ, một trái lựu đạn vô tình sát chốt. Đại úy Kou đã tự hy sinh thân mình bằng cách nằm đè lên trái lựu đạn nổ tung để cứu bao nhiêu sinh mạng của các binh sĩ khác. Để tưởng niệm người anh hùng quá cố, Trung tướng Chae đã đặt tên cho Tiểu đoàn 3 này là Tiểu đoàn Chae-Kou.

Tiểu đoàn Chae Kou đóng tại Phú Cát từ ngày 23 tháng giêng năm 1966 với nhiệm vụ đặc biệt đánh phủ đầu 5 tiểu đoàn Việt Cộng đóng rải rác xung quanh khu vực tỉnh Bình Định. Được trang bị với nhiều loại súng tối tân và có hai đại đội pháo binh 105 và 155 cùng đóng chung với tiểu đoàn. Từ khi tới đóng đến nay, Tiểu đoàn đã hai lần chạm súng với Việt Cộng và lần nào cũng đem chiến thắng về bồi đắp cho danh hiệu Chae Kou mới ngày một thêm vinh dự.

Trong trận đụng độ mới đây nhất xảy ra ngày 28 tháng giêng vừa qua tại Mỹ Hòa, Vĩnh Trường, Đại đội 9 của tiểu đoàn đã giết được 79 VC và bắt 49 tên khác làm tù binh, cũng tịch thu được một súng đại liên và 63 súng cá

nhân đủ loại. Bên lực lượng Đại Hàn chỉ có ba người thiệt mạng và bảy người bị thương.

Trái với nơi đóng quân của Sư đoàn, ở đây binh sĩ hoạt động rất nhiều. Toàn này lập được võ nghệ, toàn kia đang đào hầm công sự phòng thủ. Xung quanh nơi đóng quân của Tiểu đoàn, trong từng lều vải cá nhân cách nhau khoảng hai ba thước, những binh sĩ Đại Hàn nằm chĩa súng ra phía ngoài đời, sẵn sàng nghinh chiến.

Đặc biệt hơn nữa là ở đây người ta thấy có rất nhiều vũ đạn đại bác. Hỏi thăm vị sĩ quan chỉ huy pháo đội, ông cho biết: từ ngày đóng quân tới nay, hai pháo đội của ông đã bắn hơn 3.000 quả đại bác vào những vùng được coi là nơi có Cộng quân ẩn náu. Ông còn cho chúng tôi xem một đường kính được vẽ trên bản đồ cách nơi tiểu đoàn đóng khoảng 8, 9 cây số được coi là vùng Việt Cộng.

Với sự hiếu khách của người Đại Hàn khi làm việc thì nghiêm trang đứng đắn nhưng khi nói chuyện bao giờ nụ cười cũng nở trên môi dù câu chuyện chẳng có gì đáng cười vị sĩ quan chỉ-huy pháo đội ra lệnh bắn đại-bác biểu-diễn cho chúng tôi xem. Lệnh vừa truyền đi qua máy điện thoại những thân hình rắn chắc đen sạm vì gió núi gió biển liền ôm những quả đạn đại bác nặng hàng chục ký lạnh lẽo thụt vào nòng súng. Những tiếng nổ vang rền đình tại nhứt óc, những tiếng nổ xé rít không gian để đưa những viên đạn nổ tung về bên kia vùng địch.

Mỗi người lính Đại Hàn đều là một võ sĩ Thái Cực Đạo

Truyền thống của dân tộc Đại Hàn rất chú trọng đến việc tự bảo vệ lấy danh dự của mình do đó trong Quân đội Đại Hàn, tất cả mọi binh sĩ đều được tập luyện Tae Kwon Do rất chu đáo. Mặc dù việc binh bẻ bộn, binh sĩ Đại Hàn mỗi sáng vẫn được tập luyện về môn võ cổ truyền này.

Cứ sau mỗi ba tháng lại có một kỳ thi cho các binh sĩ các cấp được dịp thử tài để được lên lớp.

Nhân dịp có khách viếng thăm, các sĩ quan Đại Hàn không bao giờ bỏ lỡ cơ hội trình bày cái dũng mãnh truyền thống của dân tộc mình. Một đồng gạch gỗ được bưng ra, một số binh sĩ khoảng hai chục người, trần trụi trọc để lộ những cánh tay khỏe, những bộ ngực nở nang, và sau những tiếng « hự » thật to, với những cái chạt, cái đá, cái xỉ tay, cái đầu đập xuống, những miếng gạch gỗ giờ đây chỉ còn là một đồng vun.

Nhưng như thế cũng chưa đủ! Đó chỉ mới là cái sức mạnh thôi, ở đây binh sĩ Đại Hàn còn muốn biểu diễn cái đẹp nữa. Những điệu bộ nhịp nhàng những cái nhảy đá cao, những thế bất xứng bất dao cũng đã được các binh sĩ biểu diễn quần thảo rất đẹp mắt khiến cho người xem phải ngẩn ngơ thán phục.

Với sức mạnh đó với sự khéo léo dẻo dai đó, binh sĩ Đại Hàn rất mong muốn được đánh cận chiến với Việt Cộng.

Tình giao hảo giữa dân chúng địa phương và quân nhân Đại Hàn

Đã nói chắt mỗi giây thông cảm với dân chúng địa phương, lực lượng Đại Hàn ở đây đem những hoạt động xã hội và tâm lý chiến đất quan trọng ngang hàng với những cuộc hành quân diệt địch.

Trong tỉnh thần đó, Sư đoàn Mãnh Hổ hưởng lễ chức những buổi chiếu phim, những buổi phóng thanh, diễn kịch cho dân chúng địa phương xem. Đồng thời sư đoàn còn phái những đoàn y tế lưu động đi xem bệnh phát thuốc, tiếp tế thực phẩm cho dân chúng và thiết lập những dự án tái thiết những nhà cửa cầu cống bị Việt Cộng phá hoại.

Để phù biến môn võ tự vệ cho dân chúng, lực lượng Đại Hàn đóng tại đây cũng đã thành lập những lớp dạy và trình diễn Tae Kwon Do.

Trong dịp Tết mới đây, để tỏ lòng cảm mến, các nhân hào nhân sĩ địa phương đã tổ chức tiệc thiết đãi các sĩ quan Sư đoàn Mãnh Hổ tại Hội trường Sư phạm Qui nhơn và tổ chức những cuộc tặng quà Tết cho anh em binh sĩ Đại Hàn.

Chiến sĩ của Sư đoàn Mãnh Hổ là một « cây » Thái Cực Đạo

Trung Tướng Tư Lệnh Sư đoàn Mãnh Hổ trao bằng khen cho các chiến sĩ Đại Hàn

Chiến thuật của Đại Hàn là đợi địch đến thật gần mới đánh

Sau bữa cơm trưa, Trung tướng Chae sẵn sàng giải đáp các câu hỏi của phái đoàn khách viếng thăm. Sau đây là những câu hỏi và trả lời chính trong mười phút tiếp xúc với Trung tướng về tình hình quân sự và chiến cuộc.

Hỏi — Hình như Trung tướng có xin chánh phủ Đại Hàn gửi thêm quân qua Việt Nam, điều đó có đúng không?

Đáp — Đúng vậy, vì Sư đoàn chúng tôi hiện nay chỉ có hai trung đoàn nên phải xin thêm một trung đoàn nữa.

Hỏi — Bao giờ Trung đoàn này đến Việt Nam?

Đáp — Bao giờ đến là tùy chánh phủ Đại Hàn.

Hỏi — Sư đoàn của Trung tướng có thể hoạt động ngoài phạm vi chiến thuật trách nhiệm không?

Đáp — Khó lòng với hai trung đoàn hiện nay, nhưng nếu cần cũng có thể.

Hỏi — Tại sao Đại Hàn lại ít bị thiệt hại trong trận đùng độ với Việt Cộng? Có bị quyết gì không?

Đáp — Không có bị quyết gì cả! Chỉ vì quân nhân Đại Hàn được huấn luyện kỹ càng và người lính biết tự bảo vệ lấy mình.

Hỏi — Chiến lược của Việt Cộng của Đại Hàn như thế nào?

Đáp — Việt Cộng thường chiến đấu từng đại đội Quân đội Đại Hàn tăng cường phòng thủ và sẵn sàng bắn địch khi địch tiến đến thật gần. Chúng tôi thường ném lựu đạn nhiều hơn là dùng súng.

Chiến thuật của Đại Hàn là đợi địch đến thật gần mới đánh và binh sĩ chúng tôi rất thích đánh cận chiến.

Hỏi — Sư đoàn Mãnh Hổ Đại Hàn có thể đảm trách một nhiệm vụ quan trọng hơn ở VN không?

Đáp — Chúng tôi ở đây do sự thỏa thuận của chính phủ VN và Đại Hàn. Việc tăng cường hay giảm bớt nhiệm vụ quan trọng hơn cũng đều do sự thỏa thuận của hai chính phủ.

1803 Việt Cộng đã bị lực lượng Quân đội Đại Hàn họ trong mấy tháng qua

Kể từ mùa Thu năm ngoái, bởi lực lượng chiến đấu Đại Hàn từ cửa biển Pusan đổ bộ lên Qui Nhơn với nhiệm vụ bảo vệ các cơ sở quân sự chính yếu, trục giao thông, đường xe hỏa, hướng dẫn những cuộc hành quân tấn công trong phạm vi chiến thuật trách nhiệm (TAOR), chuẩn bị việc hướng dẫn những cuộc hành quân yểm trợ ở bất cứ nơi nào trong vùng hoạt động của Quân lực VN. Sư đoàn Mãnh Hổ Đại Hàn, tính đến nay đã hạ 1803 VC. Trong số đó có 835 xác VC, đếm được trong những trận đùng độ và 968 tên khác chết được đồng bọn mang đi.

Thêm vào đó, trong những cuộc hành quân lùng địch trong vùng rừng núi, Sư đoàn đã tiếp nhận 24 người ra đầu thú.

Sư đoàn đã mở được ba cuộc hành quân cấp Trung đoàn, 11 cuộc hành quân cấp Tiểu đoàn, 10 cuộc hành quân cấp Đại đội. Đồng thời để ngăn chặn phần nào sự tập trung quân đội của Việt Cộng, sư đoàn đã thực hiện 843 cuộc tuần thám kiểm soát các trục giao thông trong miền rừng núi.

Tổng kết số chạm súng với địch là 81 lần, thực hiện 1202 cuộc phục kích và kết quả thiệt hại về phía bạn được ghi nhận 48 người hy sinh, 146 người bị thương và một số người mất tích.

Với một lực lượng hùng hậu : với tinh thần chiến đấu thuần túy vì lý tưởng tự do, những chiến hữu gan dạ thích đánh cận chiến với địch muốn thu dọn chiến trường trong nháy mắt đáng làm cho dân tộc và quốc gia Đại Hàn hãnh diện vì họ.

Đến đây phái đoàn khách viếng thăm lại lên trực thăng, chào tạm biệt những người lính chiến Đại Hàn ở lại chiến đấu cho quê hương bạn được thoát khỏi tay CS, sớm đem lại hòa bình cho dân tộc VN cũng như hòa bình mà họ đem lại xứ Nam Hàn an lạc và cường thịnh hiện nay.

TÌNH CHIẾN HỮU

Cuộc chiến tranh Việt-Nam cũng như bao nhiêu cuộc chiến tranh khác đã gây ra không biết bao nhiêu là máu lửa, tang tóc, chia ly, loạn lạc.

Trong những chiến sĩ thương bệnh binh, nạn nhân của cuộc chiến tranh phát xuất từ mưu mô xâm lược của Việt Cộng, 56 thương bệnh mắc

bệnh tê liệt đã được Bộ Quốc Phòng gửi sang điều trị tại Hoa Kỳ. Tại đây, họ được bác sĩ và nhân viên săn sóc và ứng dụng những phương pháp trị liệu khoa học giúp cho họ đã phục hồi được sức khỏe và một số lớn đã di chuyển được bằng xe.

Một nữ y tá Quân đội Việt Nam Cộng Hòa phụ giúp một thương bệnh binh tập đẩy một chiếc xe đạp tự di chuyển tại Bệnh Viện Cựu Chiến Binh Castle Point, New Uớc. 56 thương bệnh binh Việt Nam hiện được điều trị tại bệnh viện này.

Trong một bức thư gửi cho TRUNG TƯỚNG Phó Chủ tịch UBHPTU, Tổng Ủy Viên Chiến Tranh và Xây Dựng, các thương bệnh binh đã tỏ lòng biết ơn Chính phủ và sự giúp đỡ của Bộ Quốc - Phòng. Phúc thư, TRUNG - TƯỚNG NGUYỄN HỮU CỐ đã cảm ơn các anh em thương bệnh binh đã tỏ lòng kính mến đặc biệt của anh em đối với TRUNG TƯỚNG.

Bên đây là hình chụp lại lá thư của anh em thương bệnh binh và dưới đây chúng tôi xin đăng nguyên văn lá thư đó cùng lá thư trả lời của

TRUNG TƯỚNG Phó Chủ tịch UBHPTU.

Trong niềm cảm thông của tình Chiến Hữu thiêng liêng. CSCH xin mượn lời TRUNG-TƯỚNG cầu chúc anh em chóng bình phục, sớm hồi hương để sát cánh với toàn Quân, toàn Dân hoàn thành cuộc Cách mạng Cứu Quốc và Kiến Quốc.

★

Thư của anh em thương bệnh

Kính gửi Trung-Tướng Phó CIUBHPTU,
«Chúng tôi, 56 thương bệnh binh Việt-Nam hiện đang điều-trị bệnh tê liệt tại Bệnh viện Castle Point tại New-Uớc, Hoa-kỳ xin tỏ lòng biết ơn sự giúp đỡ của Trung-Tướng.

Bác-sĩ và nhân-viên thuộc Bệnh viện săn sóc và ứng dụng phương-pháp trị-liệu khoa-học cho chúng tôi. Ngoài ra, còn có Bác-sĩ và Y-tá Việt-Nam sát cánh và an-ủi nên chúng tôi bớt nhớ quê hương.

Thành kính cầu chúc Trung-Tướng và gia-đình hưởng Xuân vui vẻ cùng đạt được nhiều thắng-lợi vẻ-vang trong năm mới. Xin ơn trên phù hộ Trung-Tướng mạnh giỏi để làm tròn sứ-mạng lãnh-đạo».

**Thư trả lời của Trung Tướng Phó
Chủ Tịch UBHPTU**

Saigon ngày 3-2-1966
Số 904/PO/QS/BC

Trung Tướng NGUYỄN-HỮU-CỐ
Phó Chủ-Tịch Ủy-Ban Hành-Pháp Trung-Ương
Tổng Ủy-Viên Chiến-Tranh và Xây-Dựng
Kiểm Ủy-Viên Quốc-Phòng

gửi
Các anh em Thương Binh
hiện điều trị tại Bệnh viện Castle Point
New-Uớc-Hoa-Kỳ

Các Chiến-hữu thân mến,

Tôi vô cùng cảm động khi nhận được thiệp chúc Tết chân thành của các anh em từ hải ngoại gửi về. Sự kiện này đã chứng tỏ lòng kính mến đặc biệt của các anh em dành cho tôi. Tôi thành thật cảm ơn anh em về mối chân tình đó.

Mặc dầu luôn luôn bận rộn công việc Quốc-gia tôi vẫn thường xuyên theo dõi việc điều trị các anh em và vui mừng được biết, nhờ sự tận tâm săn sóc của các Bác-Sĩ, các nhân-viên trong Bệnh-Viện cũng như sự ủy lạo của các Việt-kiều tại Hoa-Kỳ, hầu hết các anh em đã mạnh khỏe, lên cân và đã xử dụng được những xe hai bánh để di chuyển. Sự ăn cần săn sóc anh em đã nói lên ý nghĩa cao cả của tình nhân-loại, đồng thời là một bằng chứng cụ thể biểu dương lòng biết ơn của Tổ-Quốc đối với những người con đã hy sinh cho Chính-ngĩa.

Nhân danh Chính-Phủ, Quân-Đội và riêng cá nhân tôi xin cầu chúc anh em chóng bình phục sớm hồi hương để sát cánh với toàn Quân, toàn Dân hoàn thành cuộc Cách mạng cứu quốc và kiến quốc.

Thân ái,
Trung-Tướng NGUYỄN-HỮU-CỐ

**KIỀU BÀO HẢI NGOẠI ĐỐI VỚI
QUÂN LỰC VIỆT NAM CỘNG HÒA**

Nhân dịp Tết Nguyên Đán Bình Ngô, toàn thể Việt kiều ở Hồng Kông tỏ lòng tri ân Quân Đội VNCH hiện đang chiến đấu chống Cộng và có nhờ Tòa Tổng Lãnh Sự Việt Nam tại Hồng Kông kính đề lên TRUNG TƯỚNG Phó Chủ Tịch UBHPTU, Tổng Ủy Viên Chiến Tranh và Xây Dựng kiêm Ủy Viên Quốc Phòng một hồng thiệp chúc Tết Quân Đội VNCH trên khung lụa vàng dài 2 thước, ngang 30 phân, nguyên văn như sau:

“NHÂN DỊP TẾT DÂN TỘC QUYẾT THẮNG, TOÀN THỂ VIỆT KIỀU Ở HỒNG KÔNG TRI ÂN QUÂN ĐỘI VIỆT NAM CỘNG HÒA VÀ NHIỆT LIỆT THÀNH KÍNH CHÚC TRONG NĂM BÌNH NGÔ DƯỚI SỰ LÃNH ĐẠO CỦA CHÍNH PHỦ, QUÂN ĐỘI SẼ LẬP NHIỀU CHIẾN CÔNG ANH DŨNG, HOÀN THÀNH SỰ MẠNG TIÊU TRỪ CỘNG SẢN XÂM LĂNG, ĐEM LẠI HÒA BÌNH VÀ THỊNH VƯỢNG CHO ĐẤT NƯỚC”.

Ký tên:

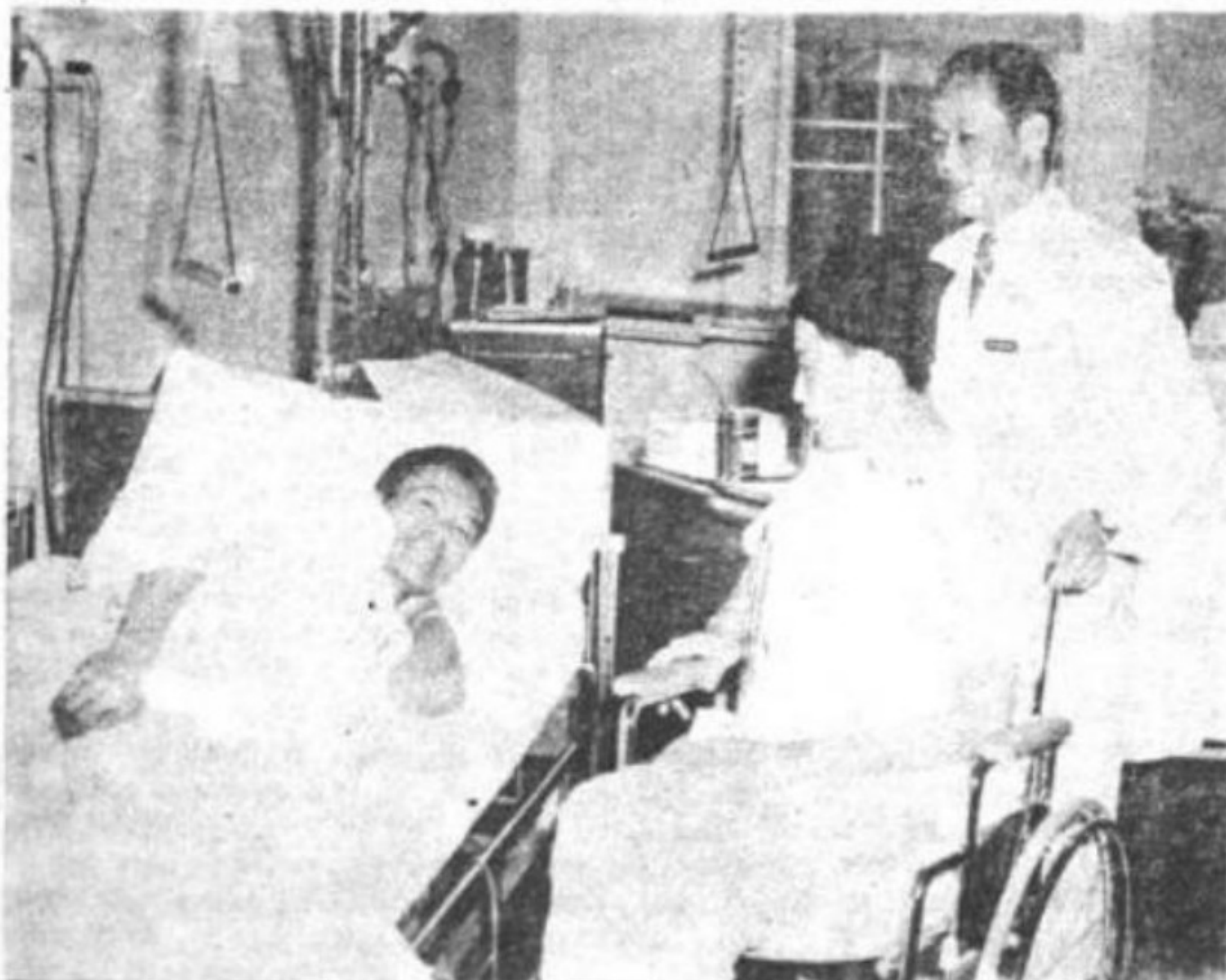
Nguyễn văn Hương
Trương gia Hồng
Trương anh Mẫn
Lê hữu Hải
Nguyễn văn Nhu
Nguyễn quýnh Hoa
Minh Huyền
Đạm Phương
Ngô Xuân

Nguyễn văn Liêm
Phạm huy Giang
Huỳnh quang Trung
Lê văn Hai
Nguyễn văn Tiến
Thành quang Ngọc
Lê quýnh Liên
Lê mỹ Linh
Thành quang Nhiệm

Đinh chí Minh
Nguyễn Thủy
Nguyễn văn Nhị
Nguyễn thủy Lịch
Phùng Thanh
La tú Liêm
Lý sĩ Hưng
Mạc quang Vinh

Hà Hiến
Lý tố Hà
Lý hữu Kiên
Lữ hồng Diên
Trần cơ Ninh
Phạm văn Cúc
Trịnh Phú

Và một số nhiều chữ ký khác không đọc được.

Bác sĩ Phạm Nhựt Hồng đẩy xe một thương binh Việt Nam lại gần giường một người bạn hiện cùng 54 người bị bệnh bại liệt được điều trị tại Bệnh Viện Cựu Chiến Binh Castle Point, New Uớc. Bác sĩ Phạm Nhựt Hồng là một trong 14 nhân viên đi theo các thương binh Việt Nam để tu nghiệp cấp tốc về khoa săn sóc bệnh nhân bại liệt.

[A large, faint, and mostly illegible document or letter, possibly a continuation of the letter or a separate document, with some handwritten text visible.]

BỘ TỔNG THAM MƯU BAN HÀNH

KẾ HOẠCH VUI SỐNG TRONG TOÀN QUÂN

★ Trẻ trung, vui tươi, hùng mạnh để thắng giặc

Từ ngày đất nước qua phần đến nay, chiến sĩ Việt Nam đã ghi nhiều thành tích, chiến công của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Với các chiến công làm nổi tiếng bao địa danh, Quân đội chẳng những đã giữ vững được miền Nam trong nhiều năm nay trước cả khối Cộng cấu kết xâm lược, mà còn làm sống lại cả truyền thống thượng võ, bất khuất của Quân đội. Tuy nhiên, nối tiếp được truyền thống oanh liệt đó là tiền nhân chưa đủ, Quân đội còn cần có một truyền thống đặc biệt, một nếp sống tươi trẻ, hào hùng. Truyền thống đó, muốn phát huy, cần phải dựa vào các nếp sinh hoạt quân ngũ kết tinh tinh chất hay, đẹp, tiến bộ, dũng cảm, để lần lần ăn sâu vào tiềm thức người chiến binh, nâng cao tinh thần phục vụ của họ lên đến một mức mong muốn. Sau khi nhận định xác đáng như vừa kể, Bộ Tổng Tham Mưu Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa đã ký SVVT số 232 ngày 11-1-66 cho ban hành Kế hoạch VUI SỐNG trong toàn quân nhằm các mục đích dưới đây :

THỨ NHẤT : tạo cho Quân đội một nếp sống vui trẻ, hào hùng để binh sĩ có cơ hội giải trí thanh nhả, tránh được những giờ phút rảnh rang đưa đến việc hủ hóa bằng những tệ hại đáng tiếp.

THỨ HAI : tạo sắc thái đặc biệt cho đời sống quân ngũ, tăng thêm tinh đồng đội, nâng cao khí thế chiến đấu.

THỨ BA : tạo không khí thuận tiện cho cấp chỉ huy và binh sĩ gần gũi nhau hơn.

Bộ Tổng Tham Mưu cũng đã cho phổ biến tới các đơn vị bản kế hoạch có tính cách đại cương hướng dẫn Phong trào VUI SỐNG để các nơi này căn cứ vào đó mà soạn thảo những kế hoạch đầy đủ chi tiết, thích hợp với hoàn cảnh từng đơn vị, từng địa phương cốt cho việc phát động phong trào vui sống trong Quân đội được đồng đều và toàn diện. Đây là một phong trào có ảnh hưởng trực tiếp đến việc động viên tinh thần quân sĩ cho nên phải được quân nhân các cấp tham gia sốt sắng và phải được nuôi dưỡng liên tục.

Các cán bộ Tâm Lý Chiến tại đơn vị có phận sự phải tổ chức, nuôi dưỡng, hướng dẫn phong trào VUI SỐNG trong đơn vị của mình. Phương thức thực hiện có thể tóm tắt trong mấy điểm sau đây :

THỨ NHẤT : trình diễn văn nghệ với các bộ môn như ngâm thơ, đồng ca, vũ, nhạc, kịch, chiếu bóng, viết bích báo, nội san.

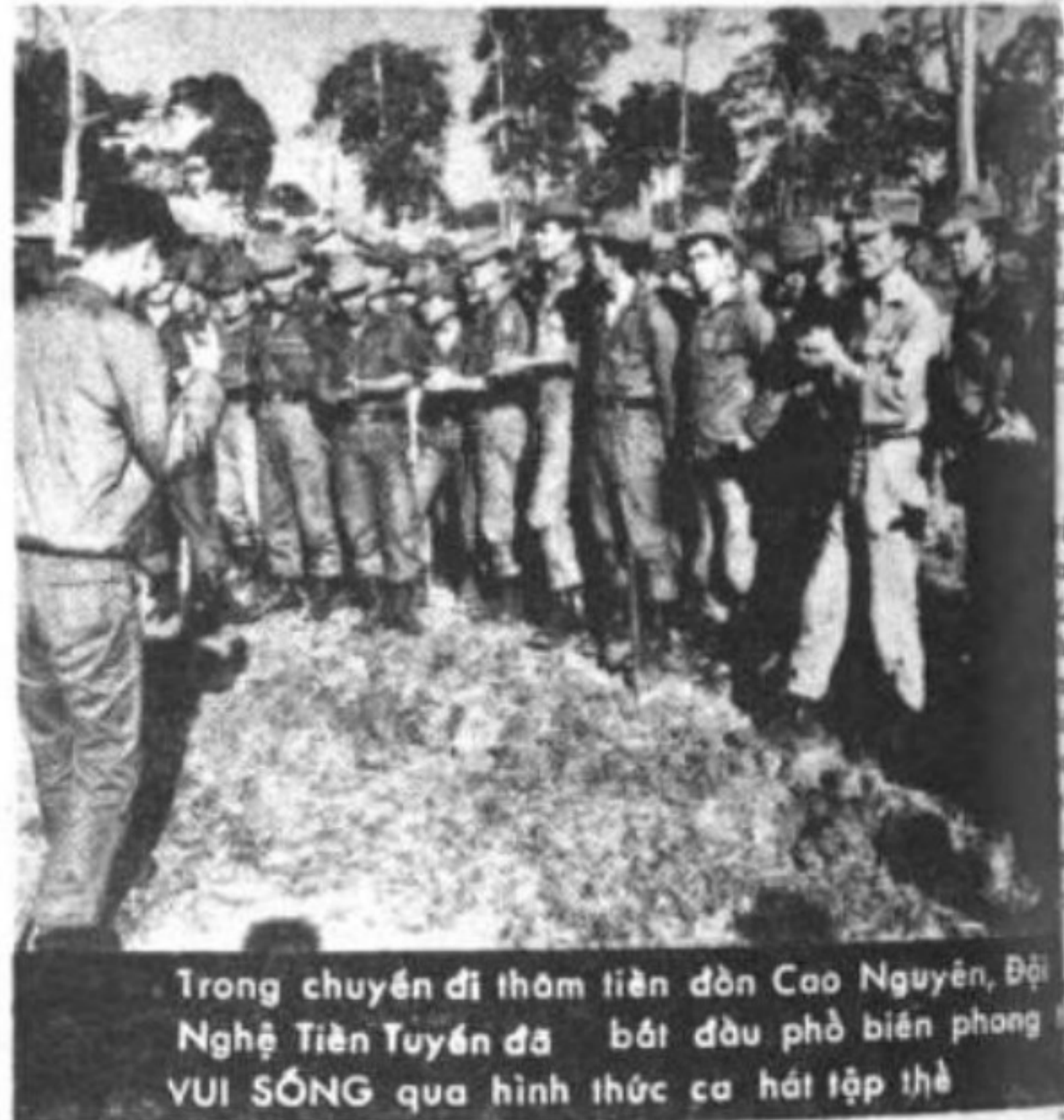
THỨ HAI : khích lệ các quân nhân có năng khiếu sáng tác văn nghệ.

THỨ BA : kiện toàn các câu lạc bộ hiện hữu tại đơn vị thành nơi giải trí bổ ích, vui tươi, côi mĩ (có máy thu thanh, máy nghe đĩa hát, bàn bi-a, bàn cờ, thư viện).

THỨ TƯ : tổ chức các trò chơi tập thể ngoài trời như kiêu hướng đạo sinh, phát triển kịch đốt lửa trại.

THỨ NĂM : tập thể dục mỗi buổi sáng và tập các đội banh, các đoàn lực sĩ về các môn điền kinh.

Tất cả quân nhân các cấp đều phải tham gia phong trào VUI SỐNG, với tinh thần tự nguyện, tự giác, và Đơn vị Trưởng có nhiệm vụ đôn đốc, khuyến khích. Tham gia phong trào VUI SỐNG, trước hết, có lợi cho chính bản thân mỗi người, vì xa lánh được các trò chơi hủ hóa có hại như rượu chè, bạc bải, sau đó là gây được cho đơn vị một sinh lực mới. Quân đội của chúng ta trưởng thành cả về niên tuế, về chiến pháp và kinh nghiệm chiến trường lẫn về ý thức chính trị. Biết bao

thanh niên yêu nước đã tình nguyện nhập ngũ và đã được trả về đời sống dân sự sau thời gian pháp định.

Từ lớp người này đến lớp người khác kế tiếp nhau lên đường nên vì vậy Quân đội không đã già đi bởi đâu có cần lưu ngũ ai. Nhưng một quân đội, dù vẫn được bổ sung thường trực về quân số theo nhu cầu, không phải chỉ trẻ trung với từng lớp người mới đó, mà phải trẻ trung từ trong tâm hồn mỗi con người đã mang bộ chiến y. Khi đã trẻ được sinh khí mới cho quân đội rồi, chúng ta sẽ càng phấn chấn hơn, khẩn thiết với đời sống chiến binh hơn và mới thấy rằng trong quân ngũ không gì quý cho bằng tinh đồng đội.

Lúc khổ có nhau, lúc sướng có nhau, chia đắng xẻ bùi, hành diện chiến công của bạn. Một quân đội dù thiện chiến đến đâu trước hết cần phải là một quân đội trẻ trung có đủ nghị lực tinh thần, giàu có chiến đấu, đức hy sinh, một tập thể lớn mạnh, bất khả phân, lãnh đạo và thi hành sứ mạng với trọn vẹn tâm hồn hoa niên của những người tự giác dẫn thân cho cuộc đấu tranh cho sự sống còn của dân tộc.

Hơn nữa, một Quân đội có được nếp sống vui tươi hào hùng tiến bộ thì mới tạo được hứng khởi cho tất cả mọi chiến binh nỗ lực đầy mạnh phong trào thi đua lập chiến công và mới dịp mở mang thêm, ý thức được trách nhiệm rõ rệt hơn. Là Quân đội của nước Cộng Hòa, trẻ trung, chúng ta đã chấp nhận cuộc chiến đấu, sẵn sàng bước vào thế trận quy mô trong những ngày sắp tới để sớm thực chiến tranh bằng chiến thắng quân sự, lấy đà cho nỗ lực thi đấu giành lấy độc lập, tự do, dân chủ, hạnh phúc cho dân tộc. Chúng ta cương quyết chu toàn về vật mạng lịch sử là phải tận diệt hiểm họa xích hóa, khôi phục thống nhất cho giang sơn, văn hồi hòa bình trong danh dự, tự do cho dân tộc muốn thế, cần phải phát huy tinh thần trẻ trung, quả cảm, một vì đại nghĩa, mà tiền nhân đã để lại tấm gương sáng cho thế nòi theo vậy.

NGƯỜI VÀNG ĐỒN TRẠI

ĐỘNG TRỜI

Hai thiếu nữ gặp nhau. Một cô báo tin cho bạn biết mình sẽ làm lễ thành hôn trong vòng một tháng nữa. Cô bạn nói:

- Nếu vậy, chắc vị hôn phu của mày mừng lắm nhỉ?
- Đâu có! Hắn đang giận tao ghê lắm!
- Sao vậy?
- Bởi vì tao sẽ lấy... bố của hắn!

ĐINH TRÁ THÙ HÀNG XÓM SAO BÀ?

Bà chủ nhà nói với một ca sĩ đến chơi tại nhà mình:

- Xin ông vui lòng hát cho nghe một bài.
- Ca sĩ lịch sự tìm cách thoái thác, mới bảo:
- Bây giờ đã khuya lắm rồi, sợ các người bên cạnh họ phân nản.

Bà chủ nhà liền nói:

- Các mặc họ phân nản! Nhà họ có một con chó đêm nào cũng sủa ông ông chẳng cho ai ngủ được cả!

ANH NÀY LÁO QUÁ!

Quan Tòa: Anh xác nhận rằng anh không có ác ý, sao trong người anh lại có một khẩu súng lục đây có đạn?

Tội nhân.— Thưa ngài Chánh án nếu chỉ vì mang súng trong người mà tôi bị xem như là kẻ sát nhân thì xin ngài nên kết án tất cả những người đàn ông trên trái đất này về tội... xâm phạm thuần phong mỹ tục!

NHẤT CỬ LƯƠNG TIỆN

Trên toa xe lửa.

- Xin lỗi ông, ông có thể vui lòng cho tôi mượn cặp kính trắng của ông một lát được không?
- Xin sẵn lòng.
- Nếu ông đã cho mượn kính chắc ông sẽ không đọc được nữa, vậy xin ông vui lòng cho mượn luôn tờ báo...

BÉ CÁI NHẦM

Một khách hàng nhờ một nhà cho thuê xe đơn đám ma viết cho mình một cái bằng để dán trên vòng hoa phúng điếu rằng:

« HÃY YÊN NGHỈ — SẼ TÁI NGỘ »

Cách một giờ sau người khách hàng gọi điện thoại báo rằng:

- Nhà thám cho mấy chữ « Ở TRÊN TRỜI », nếu còn chỗ.

Sáng hôm sau, người ta đọc thấy trên tấm bằng giòng chữ như sau:

« HÃY YÊN NGHỈ — SẼ TÁI NGỘ Ở TRÊN TRỜI, NẾU CÒN CHỖ »

Thói quen chào kính

DỪNG TƯỚNG LÀ TRẺ CON!

Bé Minh (8 tuổi), báo con Bé Gái, cũng đồng tuổi với mình, rằng:

- Sau này mày sẽ biết trẻ con ra đời như thế nào, chứ còn tao thì chẳng bao giờ tao được biết điều đó cả?
- Tại sao?
- Tại vì tao là đàn ông, mà những kẻ làm cha thì người ta chỉ cho đứng đợi ngoài hành lang mà thôi.

CÙNG VĂN HOA ĐÁY CHỦ!

Một tên cướp từ trong rạp chớp bóng đi ra, tiến đến bên cô bán vé đưa súng chỉ vào ngực cô và bảo:

- Phim của rạp này thôi quá! Có làm ơn trả lại cho tôi tiền mua vé của... tất cả khán giả!

À RA THẾ!!!

Một tên móc túi bị xe hơi cán, nhưng kẻ gây tai nạn đã lái xe chạy mất. Người ta kêu cứu um ừm và một đám đông bu quanh nạn nhân. Một bà tham van:

- Tức quá, tôi cố nhìn số xe của nó nhưng xe chạy nhanh quá!

Tên móc túi đang nằm sóng sượt trên bờ lề đã đợi xe cứu thương liền báo nhỏ với bà ta:

- Ở trong túi tôi có cái bút bực của hắn. Mờ ra thì biết ngay...

- À, tôi nhớ ra rồi. Đơn xin việc của anh, tôi vừa mới nhận được hôm qua...

CỬ TƯỚNG... « TỐP »!

Một cặp trai gái bước lên xe tắc xi.

Người con trai bảo:

- Chạy xuống Chợ-lớn.

Nhưng mới được một quãng đường thì anh tài xế nghe « topp » nên dừng xe và hỏi:

Ông xuống đây?

- Đâu có! Đâu có! Cứ chạy đi! Nàng đâu có nói gì với anh.

THIỆT THỰC

Sau một vụ giải phẫu, bác sĩ nhận thấy mình đã quên một cái kẹp ở trong bụng bệnh nhân. Nhưng ông lại vừa nhận thấy cây bút máy biến đi đâu mất.

Ông bèn mở bụng lại để lấy cây bút máy lại. Giữa lúc đó thì cô y-tá kêu lên là cái nhẫn của cô vừa tuột ra và rơi ở... trong. Lại phải mở bụng một lần nữa! Nhưng khi bác sĩ sửa soạn may lại thì bệnh nhân thều thào nói với bác sĩ:

- Xin ngài đừng may lại nữa, mà nên đặt vào đó một cái « phết-mô-tua » cho nó tiện.

NHỚ LẠI VĂN CÒN... RUN!

Trong một cuộc tiếp tân, một thiếu nữ trẻ đẹp hỏi một nhà thám-huật đã từng trải qua không biết bao nhiêu hiểm nguy:

- Xin ông cho biết giờ phút khổ sở nhất trong đời ông mà mỗi khi nhớ lại ông không khỏi rùng mình, run sợ...

Nhà thám hiểm đáp:

- Nếu dùng như lời cô hỏi thì hôm đó là ngày 9 tháng 9 năm 1934. Tối hôm ấy tôi đang cùng vợ tôi ngồi ở nhà, và vì vô ý, tôi đã để đèn thuốc đang cháy dở trên chiếc đèn đương cầm...

- Tôi thích nhất món cá của mình nấu

LÀM NHƯ ĐI... ẶN CỜ!

Tại phòng đợi của một nhà họ-sinh họ có mấy ông đang đi đi lại lại, nét mặt lo lắng, vì vợ các ông sắp sinh. Bỗng một cô y tá đi ra, hai tay cặp x đưa bé và bảo:

- Đây là chú bé trai của ông X. Và đây là cô bé gái của ông Y.

Vừa lúc đó có một ông sẵn đến bên cô y-tá với vẻ mặt bất bình và hỏi:

- Tôi tới trước hai ông này, tại sao đến giờ chưa thấy gì cả?...

CHỈ LÝ!

Sau một bữa tiệc, các tân khách trò chuyện với nhau. Một ông nói:

- Các bạn hãy nhìn tôi.. Người đang nói chuyện với các bạn đây chưa bao uống một chén rượu, chưa bao giờ hút một điếu thuốc và chưa bao giờ ngủ sau 10 giờ đêm. Riêng về đàn bà tôi chỉ biết họ qua loa, thế mà ngày mai tôi được 70 tuổi chẵn!

Trong số những kẻ đứng nghe có một người la lên:

- Nếu vậy thì sống lâu làm gì?

BỊ « CHÉM » MÀ VĂN THẦN NHIÊN

Ông chủ khách-sạn hỏi anh bồi:

- Này Tư! Mày đưa giấy tính tiền cho cái lão ở số 14 rồi đấy chứ?

— Dạ, mới đưa xong.

- Lạ quá hả! Thế mà hắn vẫn tiếp tục ca hát như thường!

THẬT LÀ CÔNG CỐC!

Một người ở tù 40 năm vừa được phóng thích. Mặc dầu bây giờ trở thành già cả, anh ta vẫn vui sướng vì mấy năm sau đây ở trong tù anh đã cho một kiến biết làm trò xiếc. Chỉ cần ra dấu là con kiến quay bên trái, ra dấu một cái nữa là con kiến quay bên phải và nhảy lên...

Ra khỏi khám lớn, anh ta đi thẳng đến một tiệm rượu và gọi một ly rượu uýt ki. Đoạn anh ta cần thận đặt con kiến lên quầy và ra hiệu cho người chủ hàng rượu đến xem:

- Này, xem đây...

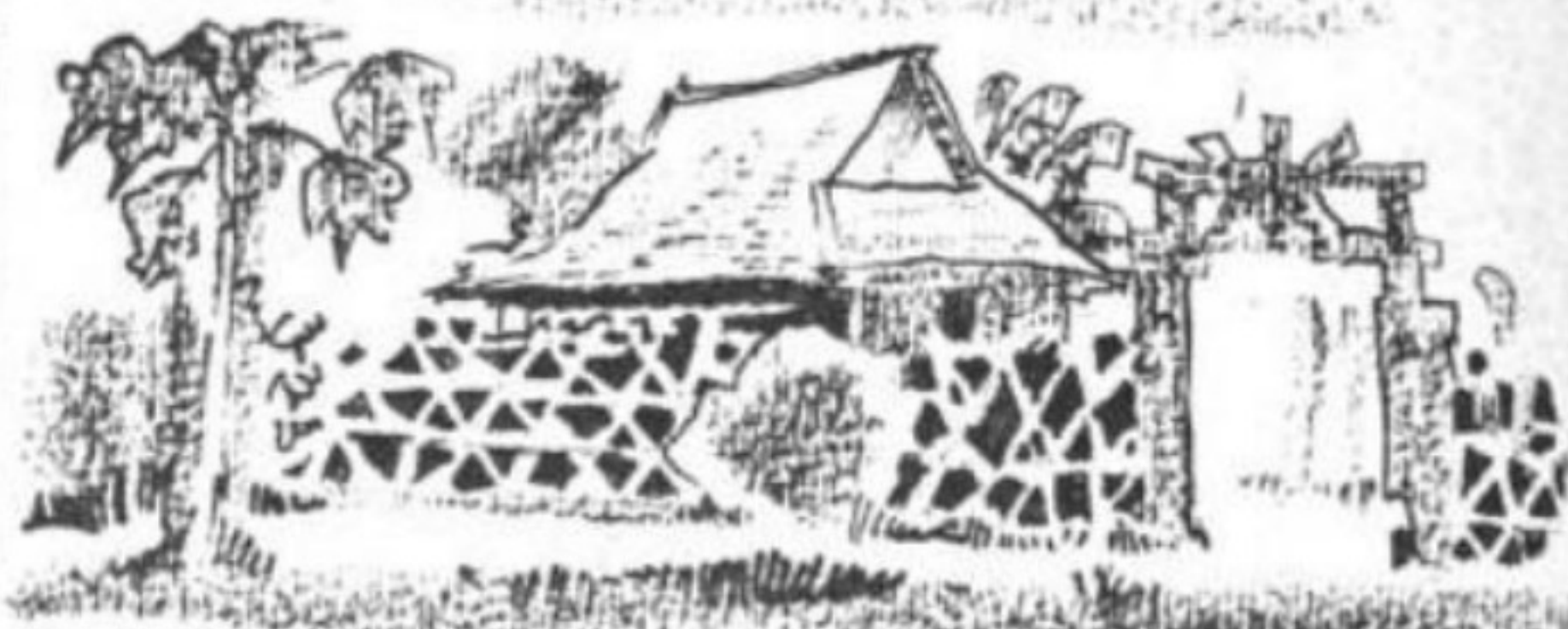
Nhưng người chủ hàng rượu tưởng anh trách móc sao trên quầy lại có kiến bèn đưa tay lẹ lẹ lấy đi chất con kiến và ngỡ lời... xin lỗi!

HÈ HÈ

NGÔI NHÀ CŨ

KỊCH 2 MÀN 1 CẢNH
CỦA DUY-NGUYỄN
 Giải I Cuộc thi thoại kịch 1965 do Cục Tâm
 Lý-Chiến Q. L. V. N. C. H. tổ chức

Kịch xảy ra trong một gia đình trung lưu ở một ấp gần
 núi miền Trung, nơi Việt Cộng đem quân đột nhập vừa phải
 rút đi vì Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa đã đến giải-phóng

NHÂN-VẬT:

(theo thứ tự có mặt trên sân khấu)

HẠNH : 19 tuổi, nữ sinh viên ở Saigon về quê

HAI LỰC : 30 tuổi, tá điền cũ nhà bà Giáo

TRIỆU : 31 tuổi, sĩ quan Q. Đ. V. N. C. H.

LUÂN : 23 tuổi chỉ huy Nghìn Quân trong ấp, anh của Hạnh

BÀ GIÁO : 60 tuổi, mẹ Hạnh, Luân, Huyền

HUYỀN : 28 tuổi, nữ cán bộ V. C. hồi kết, chị Luân, Hạnh.

CẢNH-TRÍ.— Một phòng trong ngôi nhà gạch của bà
 Giáo vừa bị V. C. phá hoại trước khi rút đi, gồm ít đồ đạc còn
 sót lại sau cơn lửa đạn. Phía một cô cửa lớn ra vào ở bên ngoài.
 Tường trái, phía trong là cửa đi vào buồng bên. Phía sau, bên
 phải là cửa nhỏ ăn xuống bếp mới bị đốt cháy trơ trọi được
 thay bằng tấm liếp kết lá dừa có chiếc cột cháy chống lên;
 bên trái, khoảng cửa trông ra vườn bị đập phá còn bỏ trống
 cho thấy cây cối khô héo bị chặt gãy tan hoang và đường
 giấy thép con đường sắt chạy phía chân đồi dưới vòm trời
 phía Tây, mây đen cát ngang màu đỏ xẫm của buổi hoàng
 hôn chiến tranh.

MÀN MỘT

MÀN MỞ LÊN, Hạnh vừa bước xong tấm liếp cửa vừa bị xô
 lật quay lại cầm chiếc gậy chống đỡ chống lên rồi đứng ngẫm có
 vẻ thỏa mãn. Cô quay sang sửa mấy cành hoa sim cắm trong ly
 nước trên một bàn. Nhìn thấy Hai Lực đang cầm cu, chăm chú
 làm một việc gì ở ngoài vườn cô bước đến gần khoảng cửa bị
 đập trống phía sau.

HẠNH : Chú Hai, chú làm gì ngoài vườn mãi vậy ?
 Hai Lực giật mình dẩu vội một vật gì ngẩn, nhỏ vào người,
 ngàng lên.

HAI LỰC : Thưa cô, cháu đang mài dao... (Dừng giây, cầm
 chiếc rựa mới mài sáng loáng dưới ánh nắng chiều). Cháu kiếm
 mãi mới thấy còn chiếc rựa này vội đem mài để sáng mai chặt
 cây rào lại quanh nhà chứ mấy ông ấy về phá hoại trồng trọt
 cả để mãi vậy sao được. (Đổi giọng) Thưa cô gọi cháu có việc gì ?

HẠNH : Không có việc gì. (Bực mình) Nhưng tôi đã bảo
 mà sao chú cứ xưng « cháu » với tôi mãi vậy ? Cháu nhiều tuổi
 hơn mà sao lại xưng « cháu » ?

HAI LỰC : Tại cháu...

HẠNH : ... Đấy lại...

HAI LỰC : (Ngần ngại) Nhưng tại cháu... À tại tôi... là
 người ăn người ở trong nhà...

HẠNH : Liệng bô mấy tiếng « người ăn người ở » ấy đi ?
 (Hòa nhã) Bô chủ giúp việc trong nhà này thì chủ phải tự xưng
 là « cháu » à ? (Dũa) Sao chủ không gọi tôi là « cô chủ » cho nó
 phong kiến hơn nữa ?

HAI LỰC : Vâng, từ giờ tôi xin nghe lời cô.

Tiếng còi tàu lửa bồng từ xa vọng lại. Rồi nghe tiếng
 chuyển động của chuyển tàu lửa băng qua con đường sắt gần
 nhà. Hạnh nhìn về phía chân đồi xa. Khi tiếng tàu lửa chạy
 nghe đã xa, Hạnh hần khoắn quay vào.

HẠNH : Chuyển tàu tối đã chạy ra mà sao vẫn chưa thấy
 mẹ tôi về nữa ?

HAI LỰC : Chắc là cụ lại lên xóm Rẫy hỏi thăm mấy người
 ở trại nhà...

HẠNH : (Bực tức) Vườn ruộng trên ấy mấy ông trên núi
 về lấy hết cả rồi còn có gì nữa mà mẹ tôi hay lên thế không
 biết ?

HAI LỰC : (Sửa sai) Đâu phải là lấy hết cả cô ? Ruộng trên
 trại hồ i phát động đấu tranh đã chia cho nông dân thì bây
 giờ nông dân lấy lại... (biết là lơ lửng) À... còn chuyện cu hay
 lên trên ấy chắc là cụ muốn thăm hỏi tin tức có Huyền ở nhà.

HẠNH : Ủ nhỉ. Tôi cũng quên bằng mất chuyện chị Huyền.
 (Một lát) Nhưng chị ấy giờ ở Hà-Nội, hay Bắc-Kinh... có khi
 sang tận Mạc-Tư Khoa chứ ở đâu mà mẹ tôi hỏi thăm ?

HAI LỰC : Thế thì cô không biết gì hết. Bây giờ cô chủ trương hỏi kết cán bộ nên cụ mới lên trên trại thăm dò tin tức...

HẠNH : Sao chú biết rõ mọi chuyện lại không đi hỏi thăm tin tức giúp mẹ tôi ?

HAI LỰC : (Sợ hãi) Chết ? Cháu là dân tị nạn Cộng-Sản ? Lên trên ấy để cho mấy ông ấy tóm cổ cháu à ?

HẠNH : Đấy... ? Đấy... ? Chú lại « Cháu » rồi ?

HAI LỰC : Vàng thì tôi... Cô bảo tôi lên trên ấy để nộp mạng cho mấy ông du-kích huy sao ?

HẠNH : (cười ngạo) Chú nhất như thỏ ấy thì về Quốc Gia để chống Cộng sao được hở ? (xem đồng hồ tay) Mọi hôm giờ này đã lác đác nghe súng nổ rồi ; sao hôm nay chưa chú nhỉ ?

HAI LỰC : Cô chả phải mong. Chỉ sợ đêm nay cô không có thêm tai mà nghe súng thôi. (Một lát) Mà mấy ông ấy về phá hoại sạch trơn lần vừa rồi, cô không sợ ư mà còn thích có súng nổ ?

HẠNH : Lần vừa rồi, tôi còn học trong Saigon chưa về quê (giải thích) Không phải là thích, nhưng tôi muốn biết chiến tranh thực sự nó như thế nào mà người ta sợ nó ?

HAI LỰC : Chắc rồi cô sẽ được biết. (Đến bên liếp cửa, chống cây tựa xuống khoảng tường bị phá vỡ, nhìn ra phía đồi núi sau vườn) Ở phía núi kia có khi các ông ấy đang chuyển quân. Và chuyển tàu vừa rồi lát nữa chạy trủ vào, chắc cô yên không ? (đổi giọng) Cô không thấy mấy ông ấy rải truyền đơn trên xóm Rẫy bảo đồng bào chạy lên núi vì các ông ấy sắp đánh tàu lửa ở quãng ấy đó sao ?

HẠNH : Tôi đợi chuyện ấy xảy ra để xem đấy ?

(BÊN NGOÀI TRỜI TỐI DẦN)

HAI LỰC : (khe cười khó hiểu) Thì cô hãy đợi. (Một lát) Mà chết ? Trời muốn tối rồi tôi phải đi gài cửa chuồng gà không chồn nó lại đến tha đi hết. (Đi xuống phía cửa hông ăn xuống bếp, bồng quay lại). Thưa cô, công vườn sau phía xóm Rẫy, tôi cứ khép hờ không đóng để cụ có về khỏi mất công gọi, được không cô ?

HẠNH : (Vẫn nhìn ra vườn sau, không quay lại) : Sao cũng được, tùy chủ. (Hai Lực bước ra phía cửa nhỏ đi xuống nhà bếp. Từ cửa lớn, Triệu, bạn quân phục chiến trận bước vào. Anh cao lớn, vẻ mặt trí thức đã đánh thép lại vì chiến trận. Anh dơ tay chào kiểu nhà binh rồi bỏ mũ cắm xuống tay).

TRIỆU : Hạnh ngấm hoàng hôn, quên cả có khách vào đây này ?

HẠNH : (Quay vội lại) Ô kia anh Triệu ? (vui vẻ chạy đến nắm hai tay Triệu lắc mạnh, thích thú) Sao đến hôm nay anh mới ghé thăm ?

TRIỆU : Tại công việc nhiều quá.

(Hạnh kéo ghế mời Triệu ngồi rồi đứng nhìn Triệu dăm dăm có vẻ khâm phục).

HẠNH : Anh chưa ngán vùng này sao mà ở Quân-Y-Viện ra anh còn xin được về lại đây ?

TRIỆU : (Vui) Chúng nó ngăn anh thì có. (đùa) Còn muốn xin về lại là vì ở đây có Hạnh.

HẠNH : (Lắc lắc đầu) Đầu phải. (thoảng buồn) Em biết anh muốn về lại vì chị Huyền. (một lát) Em tự hỏi người ta không thể sống với hôm nay được sao ? (tinh nghịch) Chị Huyền em bỏ nhà tập kết ra Bắc đã chín mươi năm, tại sao anh không quên chị ấy cho rồi ?

TRIỆU : Người ta không thể cắt đứt vãng liệm đi như Hạnh muốn. Nhưng anh xin được về lại vùng này không chỉ vì cái kỷ niệm của chị Huyền. Anh yêu anh em đơn vị cũ đóng ở đây, anh yêu bà con vùng này. Ở đây có bác, có Luân, có Hạnh. (một lát) Anh nói thành thực.

HẠNH : Có lẽ không thể cắt rời hôm nay với hôm qua được thật. Nhưng kỷ niệm đối với em nhạt và loãng quá. Em chỉ nhớ hồi ấy anh tàn cư về trại nhà em, anh thân thiết với chị Huyền và coi em như một đứa « con nít ».

TRIỆU : (cười) Thì bây giờ anh coi Hạnh như « người lớn » vậy.

HẠNH : (không bằng lòng) Em không muốn anh cười ngạo em cái kiểu ấy. Anh nói vậy mà vẫn coi em là con nít. Hồi ấy chị Huyền 18 còn thua em bây giờ một tuổi... (tức) Tại sao anh vẫn cứ coi « em bây giờ » còn nít hơn « chị Huyền hồi ấy » ?

TRIỆU : (trầm) Có lẽ chị Huyền lớn lên trong suốt thời kỳ có chiến tranh...

HẠNH : (cướp lời)... Còn em thì lớn lên trong những ngày Hòa Bình, anh muốn nói thế phải không ? (sôi nổi) Anh tưởng quý hóa lắm sao mấy năm « Hòa bình gương ép » vừa rồi ? Những năm ấy người ta chuẩn bị để giết nhau còn tàn ác hơn trước.

TRIỆU : Hạnh nói cũng đúng một phần nào.

HẠNH : (buồn) Em thấy các anh các chị còn có tuổi trẻ. Bọn em thì không. Em ra đời khi người ta đập phá những thành phố và lột con đường sắt. Người lớn kháng chiến chống Pháp rồi người lớn điều đình với Pháp không cần nghĩ đến bọn trẻ đến sau.

Cũng như câu chuyện gia đình, có ai muốn cho em biết điều gì đâu ? Mẹ và anh Luân chỉ nói chuyện chị Huyền khi không có em, làm như em không ăn nhập gì vào đấy cả.

TRIỆU : Tất cả đều liên hệ. Anh đồng ý với Hạnh.

HẠNH : Vậy anh cho em hỏi : Tại sao ngày đình chiến anh không cưới chị Huyền cùng đem đi hay cùng ở lại.

TRIỆU : Đi hay ở đâu có đơn giản như Hạnh muốn. Chiến tranh tạm ngưng, vùng mình đây thuộc vào trong Nam. Trước khi tập kết ra Bắc họ muốn hết thanh niên đi theo vì thế, anh đã vào Nam trước. Còn chị Huyền, chị ở lại. (trầm) Anh cũng không rõ ngày ấy chị Huyền đã muốn đi theo hay bị tập kết ra Bắc nữa ?

HẠNH : Chính em cũng muốn được biết điều đó. Thật ra, chị Huyền và em khác tính nhau, em có rất ít kỷ niệm về chị ấy, nhưng dù chị vắng mặt em vẫn thấy chị hiện diện đâu đây. Và em nghĩ đến chị như một điều bất hạnh cần thiết cho hạnh phúc.

TRIỆU : Cụ thể, Hạnh muốn nói gì qua ý nghĩ vừa rồi ?

HẠNH : Bọn trẻ chúng em không nghĩ mà muốn sống với sự thực. Điều ấy những người ở thế hệ anh không ngờ. Chính anh vẫn nghĩ em chỉ là « con nít »... Có lẽ, nhưng chúng em hồn nhiên ngay cả một tấm bì kịch mình đang sống. Và muốn nhìn thẳng vào sự thực.

(Xem tiếp trang 31)

ĐƯỜNG

Tiếng ca của nữ sinh CẨM HƯƠNG và vũ điệu Twist của anh chiến binh trẻ Trung đoàn 45

Họ ngồi đó, đôi mắt sáng rực, đôi tay khuỳnh khuỳnh, hướng lên sân khấu trong một tư thế chờ đợi. Họ là những người vừa mới ở dưới hố cá nhân chui lên, là những người đi hành quân chưa kịp tắm giặt là những người mới rời hốc núi lạnh giá nào đó trên đường đi tìm quân thù. Và bây giờ, họ có một nơi đây, trên chóp của cái tiền đồn trơ vơ này để chờ đợi.

Gió Cao Nguyên đêm cuối năm thổi lộng những lá màn sân khấu bay phơ phất. Tiếng đàn tây ban cầm chạy những nốt riu rít dẫn cho người em gái hậu phương bắt vào bài hát. Cả người hát lẫn người nghe đều nào nức chờ đợi. Đã hai năm rồi những người lính biên phòng ở đây chưa được hân hạnh đón tiếp một đoàn văn nghệ nào đến đây để ca hát cho họ nghe.

Cái khao khát tích lũy đó đang chờ được giải tỏa và người con gái, những người con gái, đến từ đó thành ánh sáng cũng đang khao khao được hát sau hàng ngàn đêm bị hát tại các phòng trà, hát như máy, hát cho thực khách nhòm nhào những đôi gà béo nhảy, hát cho một cử tọa nói chuyện ồn ào và vắng tục ngay cả lúc tiếng hát chưa ngừng.

Không khí ở đây khác. Đây là 1 tiền đồn. Từ sau ngày Đakout thất thủ, chưa chiếm lại. Đakto là một căn cứ tuyến đầu, nằm cạnh ba biên giới, lúc nào địch cũng có thể tấn công như chúng từng tấn công các cứ điểm khác. Đồn nằm trên một đồi cao, dưới chân là dòng suối Đakta cal, dưới nữa là thị trấn Tân Cảnh. Tên Tân Cảnh lấy từ tên của suối « Ta cal »... « Ta cal » đã biến thành Tân Cảnh đồng thời cũng có nghĩa là cảnh mới xây dựng do bàn tay của người dân và chiến sĩ nơi đây.

Những ngôi nhà mái tôn xanh xanh, những quán nước, tiệm tạp hóa san sát nhau, khu chợ nhỏ là nơi lui tới sinh hoạt của đồng bào vùng Cao. Tân Cảnh nối liền với tỉnh Kontum bằng quốc lộ. Quốc lộ

này cũng đưa chúng ta tới quận Dakto là nơi mà Việt Cộng trước đây đã đem một lực lượng hùng hậu đến tấn công và chiếm cứ trong một đêm.

Trong mùa mưa, đồng bào vùng Tân Cảnh và chiến sĩ ở Dakto đã trải qua những ngày khó khăn vì địch dồn hết lực lượng bao vây, phong tỏa các trục giao thông. Chiến sĩ Cao Nguyên đã phải mở những cuộc hành quân khai thông quốc lộ và sau đó, những trận đụng độ kinh hồn đã diễn ra tại Pleime, Đức Cơ, Chu Prong, Phú Cũ, v.v...

Lúc chúng tôi đến, nắng vàng đang choàng ấp suốt vùng núi đồi Dakto, Tân

Cảnh. Trên nét mặt hân hoan của những người lính tiền đồn chúng tôi đọc thấy niềm vui, một phần vì được tiếp đón chúng tôi nhưng phần khác, nhiều hơn, đó là niềm hân diện vì họ đã giữ vững căn cứ an yên như bàn thạch trước những âm mưu đánh chiếm của địch. Mùa mưa qua rồi. Những đám mây mờ không hạn chế là hoạt động của Không lực nữa. Những khó khăn cũng hết. Địch chỉ hy vọng vào mưa nhưng chúng không làm ăn gì được thì với mùa nắng mới, xin đừng nói chuyện tái diễn lại bốn cũ.

Đêm Dakto

Với niềm hân diện của những người lính trấn đóng ở tuyến đầu với sự khát khao những câu ca, giọng hát đến từ hậu phương anh em chiến sĩ Trung đoàn 42 và gia đình họ đã tập trung đông đảo trước một sân khấu dựng vội tại trung đoàn bộ đội, một cách nôm na là, coi văn nghệ. Các em nữ sinh, các chị ca sĩ trong Trung

văn nghệ Tiểu đoàn II CTTL thi nhau hát, họ hát như điên vì bài nào cũng được anh em chiến sĩ nào lên đòi hát lại.

Không khí thật tưng bừng vui nhộn sau những bản CỎ CHI BÀNG LÍNH thơ nhịp Twist của Cẩm Hương, bản EM CẦN YÊU ANH LÍNH CHIẾN qua giọng hát ngọt thơ của Phương Trúc, bản VUI TRON NAY sôi nổi của Phương Chi... Tiếng

PHƯƠNG DUNG đã thỏa mãn khi tự mình mang tiếng ca đến tận tiền đồn vùng Cao

CỦA ĐỘI VĂN NGHỆ TIỀN TUYẾN :

LÊN SƠN-CƯỚI

● Bút ký của TÔ KIỀU NGÂN

tay như pháo nổ, tiếng đập ghế rầm rầm, tiếng gào « bis bis » và không khí như sôi lên, nóng lên, mặc dầu gió đêm vùng Cao từ rừng xa thổi về gây gây lạnh.

Đêm văn nghệ càng hào hứng hơn nữa khi Đại úy Tiểu đoàn trưởng Tiểu đoàn III/42 với bộ râu xồm giống hệt Fidel Castro, nhảy lên sân khấu góp chuyện vui, giới thiệu phong tục và giọng ca, tiếng hát của đồng bào Thượng. Tài kể chuyện có duyên của Đại úy râu này đã làm mọi người thích thú. Ngạc nhiên chưa hết, Trung úy Văn Giáo, một vị Đại đội trưởng cũng thuộc Tiểu đoàn 3 đã tiếp nối chương trình với bản độc tấu kèn lược (clavettavia) bản La Cumpersita và tiếp đó anh đã hát ngay một bài do anh sáng tác : ĐÔI MẮT ĐỊNH MỆNH. Qua sáng tác này, chúng ta thấy rằng, đời sống ở tiền đồn đã mang lại cho anh chiến sĩ nhạc sĩ này các từ nhạc thú vị tỷ như đêm đêm nhìn lên vì sao xuất hiện trên khung trời biên giới anh đã nghĩ rằng đó là ánh mắt người yêu (Đêm nay biên cương, đang nhìn sao sáng đây trời ngờ đây là mắt em nhìn...)

Đêm vui đã tàn sau khi chương trình văn nghệ chấm dứt nhưng đêm vui lại tiếp nối ở một địa điểm khác. Dưới ánh trăng lạnh

Quà tặng độc biệt của 2 người em gái hậu phương trao anh chiến sĩ Địa Phương Quân miền Sơn cước

Trên nóc một công sự tại tiền đồn Ngõ Trạng, nữ sinh PHƯƠNG TRÚC đang ca cho các anh chiến sĩ nghe bài hát : « EM CHỈ YÊU ANH »

BƯỜNG LÊN SƠN-CƯỚC

của vùng trời Dakto, mãi đến hai giờ rưỡi sáng, chúng tôi theo chân Trung tá Trung đoàn Trưởng đi thăm anh em binh sĩ khắp các pháo đài. Những công sự chắc chắn nằm ngủ yên dưới ánh trăng. Ngoài kia là giấy thép gai, bãi mìn và rừng núi điệp trùng.

Cách một quãng chừng tôi thấy một chiếc GMC nằm bất động bên cạnh giao thông hào và những u đất. Hiệu Đệ, bảy giờ tối rồi, không ký họa được nữa, tỏ ý thắc mắc không hiểu xe GMC để làm gì ở đây, sao không nằm trong cơ xưởng của ban quân xa, để ở đây thì dùng vào việc gì? Trung tá Trung đoàn trưởng đã mỉm cười giải thích:

— Mỗi chiếc GMC đều có hai ngọn đèn pha. Lúc hữu sự, chúng ta dùng hai mắt đèn GMC này để làm đèn rọi. Hễ tên địch nào treo qua hàng rào kẽm gai, lính của tôi sẽ trông rõ mồn một và cứ thế mà phết tội nó.

Chị Minh Đức Hoài Trinh, từ lúc xuất phát chuyển đi ra tiền tuyến, đã trang bị một bộ áo tác chiến, vừa để cho thích hợp với khung cảnh vừa để cho đỡ lạnh vì nghe nói ở Lèn đồn lạnh lắm—giờ đây đang khép lại cổ áo, mái tóc rời chiếc mũ lưỡi trai có gắn huy hiệu dù và hoa mai hạc không biết vừa « bắt địa » được ở đâu.

Vừa rồi, vì cao hứng, chị đã lên sân khấu ôm đàn ghi ta hát một bài ca tiếng Pháp. Âm hưởng sông nước của dòng sông Seine và xóm Saint Germain des Prés đã biểu hiện trong tiếng ca dịu dàng, êm ái của người nữ sĩ này. Bảy giờ Minh Đức đã điêu đình với một anh lính gác pháo đài và được ôm sủng gác thay anh trong nửa tiếng để anh còn được nghe tiếng đàn ghi ta và giọng hát nhỏ nhỏ của

Họ sĩ MINH ĐỨC và Binh 1 MINH HIẾU cùng sinh hoạt với các anh chiến sĩ

Cầm Hương. Những người khác thì leo lên nóc một chiếc Thiết vận xa, ngồi nghe Trung tá Quách Đăng kể lại những trận đánh đã xảy ra ở đây.

Khuya đó, để thưởng thức cái lạnh của đêm Dakto, Hiếu Đệ, Chính Yên, Nhật Trường đã mang chân ra pháo đài, ngủ dưới đất với các anh em binh sĩ. Gần 4 giờ sáng, lạnh quá, các cậu ngủ không được nên bò dậy. Họ tìm đến chỗ các anh em đang nhóm lửa nấu trà và xin được sưởi chung.

Theo Hiếu Đệ thì ánh lửa ấm trong đêm lạnh tại tiền đồn Dakto vào lúc 4 giờ sáng quả thật đẹp, một vẻ đẹp kỳ lạ, nhứt định anh sẽ thực hiện một bức tranh sơn dầu diễn tả lại kỷ niệm này.

Một giọt xăng là nửa giọt máu, ba mươi đồng một cái hộp gà

Trung úy Nguyễn trọng Mạc tâm sự:

— Ở đây, chúng tôi đã trải qua những ngày khốn đốn. Có lúc ăn hết gạo rồi nhưng không biết mai có gạo tiếp tế có kịp không. Xăng nhớt cũng thiếu thốn, nói không nghe nếu ta vì « một giọt xăng là nửa giọt máu ». Anh em binh sĩ ít khi được đi phép về quê, cầm giấy phép trong tay rồi nhưng đợi mãi phụng tiện chuyển vận ngày này qua ngày khác. Tuy vậy, trong hoàn cảnh đó chúng tôi vẫn hăng say, tích cực, một phần đó là nhệm vụ, phần khác chúng tôi quyết định chính cái quan niệm « NHỮNG TÊN NÀO ĐÒI TÔI ĐAKTO, ĐAKSUT LÀ NHỮNG TÊN BỊ ĐÂY. Không, ở đây không có ai bị đây cả. Chúng tôi là chúng tôi làm việc hăng hái và ít có ai bị phạt vì hề bối hay lý do kỷ luật cả.

Chúng tôi đã đi thăm chỗ ăn, chỗ ngủ của anh em binh sĩ và sĩ quan ở đây. Nhiều người không biết Dakto cứ tưởng rằng nơi đây là một tiền đồn heo hút nhưng trái lại, dưới mắt chúng tôi, doanh trại nơi đây đã hiện ra với bộ mặt khang trang, sạch sẽ, ngăn nắp.

Từng dãy nhà gạch vững chãi dùng làm văn phòng, phòng ăn, phòng ngủ trong nhà

có máy nước từ hồ nước truyền xuống. Nước này lấy từ suối Daktacl lên và dùng luôn làm nước uống. Các sĩ quan ở đây, xa gia đình lâu ngày, sống một mình nên đã trở nên những tay « nội trợ » rất cừ khôi.

Sáng ngủ dậy, họ phải tự nấu lấy thức ăn sáng cũng như có khi phải tự giặt rửa lấy áo quần. Vào phòng nào cũng thấy xếp dọn rất ngăn nắp.

Một khóm lan rừng treo trên tường, vài tấm hình thiếu nữ khỏa thân in màu cắt trong các tạp chí, những chồng sách xếp ngay ngắn, bản đồ Cao nguyên dân trước mặt bàn, khẩu súng đặt ở góc phòng... đó là trang trí căn phòng của chuẩn úy Duy Lân, xuất thân trường Thủ Đức vừa ra trường là đời tới đây và ở li từ đó đến giờ.

Nhớ Đại úy Kinh (Thiếu tá Trung đoàn phó thường gọi đùa là Đại úy Kiếng) chúng tôi mới biết rằng ở Dakto, có ngày một hạt gà để được bán với giá ba chục đồng.

Nếu, buổi sớm ta ăn điểm tâm hai quả thì mất tươi ngay sáu chục. May rằng, bảy giờ giá đó rút xuống còn 15 đồng một cái hộp gà. Mặc dầu vậy, Đại úy Kinh đã tỏ ra rất hiếu khách vì trong bữa ăn sáng đãi nhà văn Minh Đức chúng tôi thấy tay ông đã trang một lúc ba quả hộp gà để mời khách hầu phương.

Hồi sinh dưới ánh nắng

Lâu lắm mới được cái thú thức dậy trên núi cao. Chúng tôi tỉnh giấc dậy khi mặt trời đã lên nhưng vắng trăng chưa lên mặt. Sau lưng xóm là làng Tân Cảnh, chân trời rạng sáng hồng hồng. Tự chỗ chúng tôi đứng nhìn thấy rõ mái chùa Quang Minh tự, nơi đó Đại đức Tuyên úy Phật giáo đang lo xây dựng thêm cảnh trí của chùa cũng như lo lãnh đạo tinh thần của các quân nhân Phật tử.

Ở đây, mỗi lúc rạng sáng, chúng ta có thể vừa nghe chuông chùa và chuông nhà thờ vọng lên một lúc. Nhặt thờ cách nhà chùa không bao xa và có thần' thất đạo Cao Đài

Tiếng hát dưới đàn đội bác làm các anh chiến sĩ Pháo binh tạm quên tiếng ì ì của 105 ly

xâm xít trong sinh hoạt của đồng bào vùng Kinh và Thượng.

Trước hôm chúng tôi đến đây một hôm bộ máy hành chánh quận Dakto vừa được đặt lại nơi trụ sở cũ, trước đó, bị Cộng phi đốt phá. Những vết đạn lỗ chỗ trên tường, những đống gạch ngói ngổn ngang, một chiếc xe Lambretta bị đốt cháy đen thui chưa dọn đi.

Đại úy Quận trưởng, một sĩ quan trẻ tuổi, tiếp chúng tôi với nụ cười tươi trong một văn phòng gần như trống trơn vì bây giờ mới là thời gian xây dựng lại. Đồng bào Thượng bị nạn Cộng sản kéo về quận rất đông. Họ đang đốn tre, dẫn gỗ để dựng lại nhà cửa chung quanh quận.

Có thấy những nếp nhà dựng vội thấp lè tè, chưa được hai ba gia đình một lúc mới cảm thông nỗi khổ và lòng kiên nhẫn của đồng bào vùng Cao. Họ vốn có thói quen sống trên những nhà sàn, dưới sân nuôi gà vịt hay trâu bò, bên cạnh là mảnh vườn hay nương lúa.

Bây giờ, vì bị Cộng phi khủng bố, họ phải đốn tre dẫn gỗ xây tạm những căn nhà nhỏ bé sát với mặt đất để ở. Hành chánh quận ở đây đang ra sức giúp đỡ họ và tự họ cũng nỗ lực xây dựng lại cuộc sống.

Những cây nhảy twist của Chiến đoàn A Thủy quân Lục chiến

Đây là những chiến sĩ đã tham dự một cuộc hành quân kéo dài suốt 11 tháng trời không nghỉ.

Hành quân liên miên, có lúc suốt tháng không có thì giờ tắm giặt, dung dịch đầu là có mặt họ nơi đó. Qua mùa mưa vừa rồi, anh em Thủy quân Lục chiến trong chiến đoàn này đã ăn bờ, ngủ bụi và có mặt trong bất cứ trận đánh nào kinh hồn nhất.

Người hàng xóm bức vẽ « caricature » tặng ngay tại chỗ. HIẾU ĐỀ còn ghi nhiều ký họa đã dành làm « sách pò di xông »

Đại úy Y Huat Elean ty Hoàng Văn Khanh, Đại Đội Trưởng 403 Thăm kích, « người hùng » của Biệt Khu 24

NHẬT TRƯỞNG vẫn « méo mó nghề nghiệp » nên không quên phỏng vấn các anh chiến sĩ bằng magnétophone

Giờ đây, dịch đã rút bớt, chiến đoàn có vẻ được xả hơi. Trong đêm sinh hoạt tại chiến đoàn, nhiều anh em Thủy quân Lục chiến và chiến sĩ Tiểu-Đoàn 2/12 đã lên sân khấu cùng ca hát, người thì hát vọng cổ, người thì hát nhạc mới, và đặc biệt nhất là nhiều anh lính trẻ đã lên sân khấu biểu diễn twist khi có nữ sinh Cẩm Hương hát bài CỎ CHI BĂNG LÍNH.

Thật đúng là cỏ chi băng lính, đánh giặc như điên và nhảy twist cũng như điên. Anh em trong chiến đoàn này nổi tiếng là đánh rất chí, hạ rất nhiều địch, đoạt được nhiều súng nhưng cũng rất nổi tiếng về phương diện « chịu chơi ».

Thiếu Tá Minh râu với tiếng Tây ban cầm

Nếu có một đơn vị nào trẻ trung nhất thì đơn vị đó phải là Chiến đoàn A Thủy Quân Lục Chiến. Trẻ trung từ vị Tư Lệnh Chiến

đoàn, mặc dầu Trung tá Tư lệnh tóc đã bạc, đã n những anh lính quần trần ống túm, đầu tóc gần giống đầu tóc từ kiệt « Bít-ơn ».

Nhờ cuộc tiếp xúc này mà chúng tôi phát giác được nhiều chuyện lạ. Chuyện lạ đó là tiếng đàn Tây ban cầm của Thiếu Tá Minh Tư lệnh phó Chiến đoàn. Dường người mảnh khảnh, với một hàng ria mép đậm, đôi mắt sáng dịu dàng, ông Tư lệnh phó này có dáng một nghệ sĩ hơn là một chiến sĩ, ấy thế mà trên ngực ông sáng chói một dây huy chương

rực rỡ, lại giữ chức Tư lệnh phó Chiến đoàn. Trong cuộc họp mặt trong phòng khách của ông phó Tỉnh trưởng Nội An tỉnh Kontum, chúng tôi đã vô cùng ngạc nhiên khi Thiếu Tá cầm lấy cây Tây ban cầm và đánh lên như mưa sa, gió táp.

(Xem tiếp trang 34)

PHI CƠ CHỐNG DU KÍCH HAY « XE JEEP BAY » OV-10A

Chiến tranh Cao Ly, chiến tranh Algérie đã xác nhận, và bây giờ đến lượt chiến tranh Việt Nam cho thấy một cách dứt khoát rằng phi cơ phản lực không thôi chưa phải là phù hợp với chiến tranh chống du kích. Các trận chiến tranh vừa kể trên đã giúp cho các phi cơ chống du kích có thể tiếp tục sự nghiệp của chúng. Cho nên những loại « Corsair », « Skyraider » và các loại T-6 khác đã tỏ ra xuất sắc. Người ta còn đang đến cả B-26 « Invader » và máy nữa...

Sự có mặt của quân lực Mỹ tại Việt Nam làm cho sự cần thiết của một phi cơ đa hóa trị (polyvalent) trở nên gấp rút. Chương trình COIN (Counter Insurgency) của Mỹ được đề ra và được thực hiện một cách chu đáo. Ban đầu người ta dùng những máy bay chống chiến tranh du kích lấy trong các loại phi cơ hiện hữu. Đó là những loại lai căng về phần lực hoặc chong chóng, mà ta có thể kể một vài chiếc như: TEMCO « Backaroo », North American T-28, Douglas A-1E « Skyraider », phi cơ hai máy Douglas B-26K, và chiếc Cessna T-37, v.v...

Sau cùng, đã có được phi cơ hoàn toàn phù hợp với nhiệm vụ đề ra, Mỹ đưa ra chương trình COIN (chống du kích) với chủ định cung cấp một phi cơ đa hóa trị và máy. Chiếc phi cơ đó sẽ được thực hiện cho cả ba quân chủng (Không quân, Hải quân, Lục quân) với khả năng « tri service ». Cuộc thi đua được phát động năm 1963 dưới sự bảo trợ của Hải quân Hoa Kỳ. Các điều khoản về kỹ thuật của chương trình nhằm đòi hỏi một phi cơ và máy, 2 chỗ ngồi (kể trước người sau), có thể hoạt động trên mọi địa hạt, kể cả việc sử dụng cho những hàng không mẫu hạm hạng trung bình. Hơn nữa, phi cơ phải có thể biến thành thủy phi hoàn toàn một cách nhanh chóng, phải nhẹ nhàng, càng rất nhỏ càng tốt, và phải rất đơn giản, rẻ tiền nhất.

Về các sự mạng, phi cơ phải trước hết đảm nhiệm việc vô trang tuần thám, yểm trợ hỏa lực ở gần, hộ tống trực thăng, chuyển chở binh sĩ và hàng hóa, thám thính chụp hình. Tốc lực đường trường, nếu có thể, phải vượt quá 500 cây. Đoạn đường 15th. khi cất cánh và hạ cánh không được đòi hỏi một khoảng trống quá 240 thước và máy bay phải giữ vững đường bay trong khoảng 3.050 th với một máy bị hỏng. Vũ khí cố định phải gồm có 4 liên thanh 7,62, tuy nhiên còn có 5 móc để chỗ thêm vũ khí ở ngoài. Trong phi vụ vô trang tuần thám, phi cơ phải mang theo 4 bom MK-81 nặng 113kg mỗi quả. Khi cần yểm trợ hỏa lực thì mang 4 quả bom MK-82 nặng 225kg.

22 hãng đã trình bày kiểu phi cơ của mình vào mùa Xuân năm 1964, chỉ có 9 hãng có hy vọng được chọn. Có hai thể thức được đưa ra, trong đó có 3 kiểu máy bay hai thân của hãng General Dynamics, Martin và North American. Các hãng Hiller, Lockheed, Douglas Goodyear, Helio và

- Phối hợp những đặc tính vận chuyển dễ dàng của một trực thăng cùng những vũ khí mạnh mẽ của một khu trục cơ phòng pháo, OV-10A rất đặc dụng và hữu hiệu trong chiến tranh chống du kích.
- Phi cơ có thể chạy bằng xăng máy bay, xăng xe hơi, dầu hỏa và dầu cặn Diesel, có thể hạ cánh trên mọi khoảng trống sơ sài trong rừng rậm.
- Có thể tiếp tế ngay tại chiến trường bằng xăng của một chiếc xe vận tải và bằng đạn 7,62 ly thông dụng trong Bộ binh.

Beech trình bày kiểu phi cơ một thân. Cuối cùng còn lại 2 đối thủ: chiếc « Charger » (T-74) của hãng General Dynamics bay trước (ngày 25-11-64) nhưng vài tháng sau bị mất tích trong một tai nạn và chiếc NA-300 (T-76) của hãng North American. Chiếc NA-300 đã được chọn và nhận được ngay danh hiệu chính thức là OV-10A.

Chiếc thứ nhất trong 7 chiếc đầu tiên được đặt đã bay ngày 16-7-65, 2 tháng trước thời hạn giao kèo. Chiếc thứ hai bay ngày 30-11-65. Chiếc thứ ba ngày 28-12. Mới đây, những cuộc bay thử lại bắt đầu dưới sự bảo trợ Hải quân. Chính phủ Hoa Kỳ sẽ đặt 257 chiếc, trong đó 100 chiếc dành cho Hải quân và 157 chiếc dành cho Không quân.

CHIẾN ĐẤU CƠ NƠI RỪNG RẬM

OV-10A đã được Tổng Thống Mỹ Johnson gọi là « xe Jeep bay ». Trong số ra đầu năm 1965, C.S. C.H. đã có in hình phi cơ này.

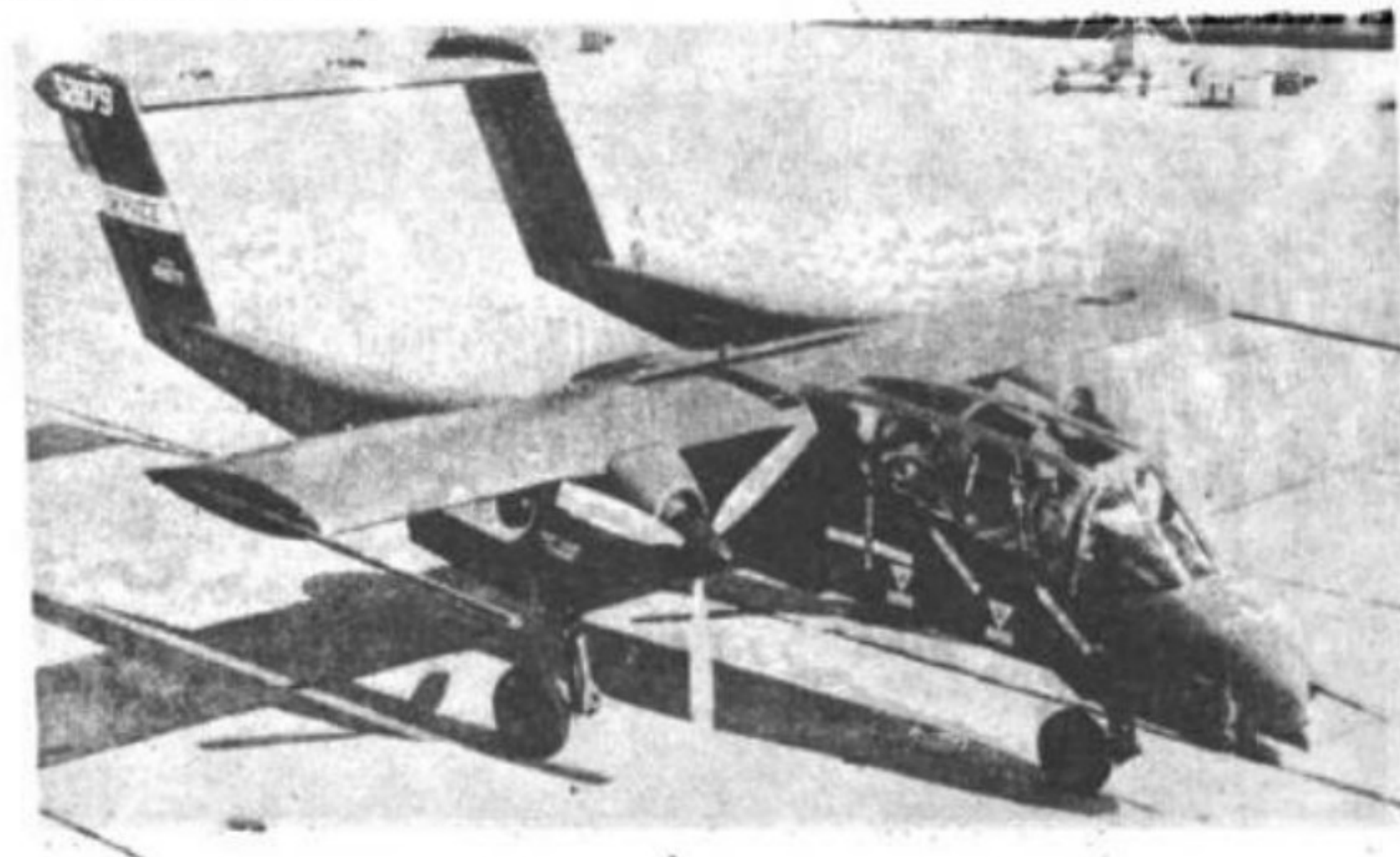
Với tên chính thức là OV-10A, nó đã được chế tạo để trở thành chiến đấu cơ nơi rừng rậm đầu tiên của Hoa Kỳ.

Có khả năng hoạt động trong các cuộc chiến tranh rừng núi, nơi mà các phần lực cơ tiêu thành đứng như máy bay chống du kích bay mau đều trở thành vô dụng, loại này hiện nay được coi như rất cần thiết.

Phi cơ chuyên tiêu diệt du kích này sẽ có thể thi hành nhiều công tác mà những máy bay to hơn, nhanh hơn không thực hiện được. Lý do giản dị là nó « sống » sát được với binh sĩ, chiến đấu trong rừng sâu.

Sau đây là bảng kê một phần những thành tích mà nó có thể thực hiện được:

— Bay thật chậm ở vận tốc 100/cây cũng như khi mở hết tốc lực đạt tới tốc độ 483 cây/1g.

— Cất và hạ cánh 15 th. trên một sân cỏ sơ
lĩ chiều dài không quá 240 th.

Chiều dài này chỉ còn là 180 th với trọng lượng
đầy đủ tối thiểu hay 270 th, trong trường hợp
kết động cơ bị hư khi cất cánh.

— Có thể lên hay xuống hàng không mẫu hạm
nhỏ tới máy phóng hay cần móc để hãm.

— Bay từ sát đất đến 9.100 th.

— Có thể sửa đổi thành thủy phi cơ nhờ mang
dây phao.

— Dùng được mọi loại xăng máy bay, xăng
x hơi, dầu hỏa và dầu cặn diesel.

— Chở 1.100 kí lô bom, 4 liên thanh 7,62 ly
đang 2 phi đạn điện từ Sidewinder.

— Chở được 5 chiến binh nhảy dù vô trang
bị đủ hay 1.450 kí quân cụ.

Tất cả những khả năng trên được thu gọn
vào 1 máy bay mà bộ Quốc phòng Mỹ còn gọi là
ARA (do chữ Light Armed Reconnaissance
aircraft, phi cơ thám thính vũ trang hạng nhẹ).

ly phối hợp của một trục thẳng và khu trục phóng pháo

Phân lực siêu thanh không những quá nhanh
là tấn công các mục tiêu trong rừng sâu. Chúng
òn là những máy móc tinh vi rắc rối cần được
rông nom cẩn thận, một kho dự trữ các bộ phận
dự trữ nhiều và những nhiên liệu đặc biệt.

Ngược lại là những phi cơ trục thẳng. Loại
máy bay chậm có thể lượn quanh thật lâu trên một
mục tiêu nhỏ bé truy tìm đối thủ sâu trong
rừng núi nhưng chúng vẫn cần nhiều nhân viên
rông nom cũng nhiều đồ thay thế.

Mặt khác vì có tốc lực chậm, trục thẳng rất
lẽ bị súng phòng không bắn rớt khi hạ xuống thấp
để tấn công.

Các chuyên viên quân sự cho rằng kiểu máy
bay mà Mỹ cần cho loại chiến tranh rừng rú là
thiết kế phối hợp được đặc tính dễ vận chuyển của
trục thẳng cùng những vũ khí mạnh mẽ của một
máy trục thẳng để đủ hóa lực tiêu diệt địch
trước khi chúng lần trốn mất.

Những chuyên viên trên nói rằng chiếc "xe
jeep bay" sẽ bù vào khuyết điểm hiện thời.

Giản dị và hữu dụng, máy bay này rất giống
với khu trục hai thân P-38 Lightning nổi tiếng
hồi thế chiến thứ hai.

Nó có một buồng hoa tiêu rất rộng với 2 chỗ
ngồi sát nhau có gắn kính cho phép phi công cùng
quan sát viên nhìn thấy rõ ràng mặt đất theo
mọi hướng.

Một vài chiếc sẽ được trang bị với vũ tuyến
truyền hình dạng tăng hiệu năng trong sử mạng
đò và truy tìm địch.

Nhỏ nhưng rộng rãi

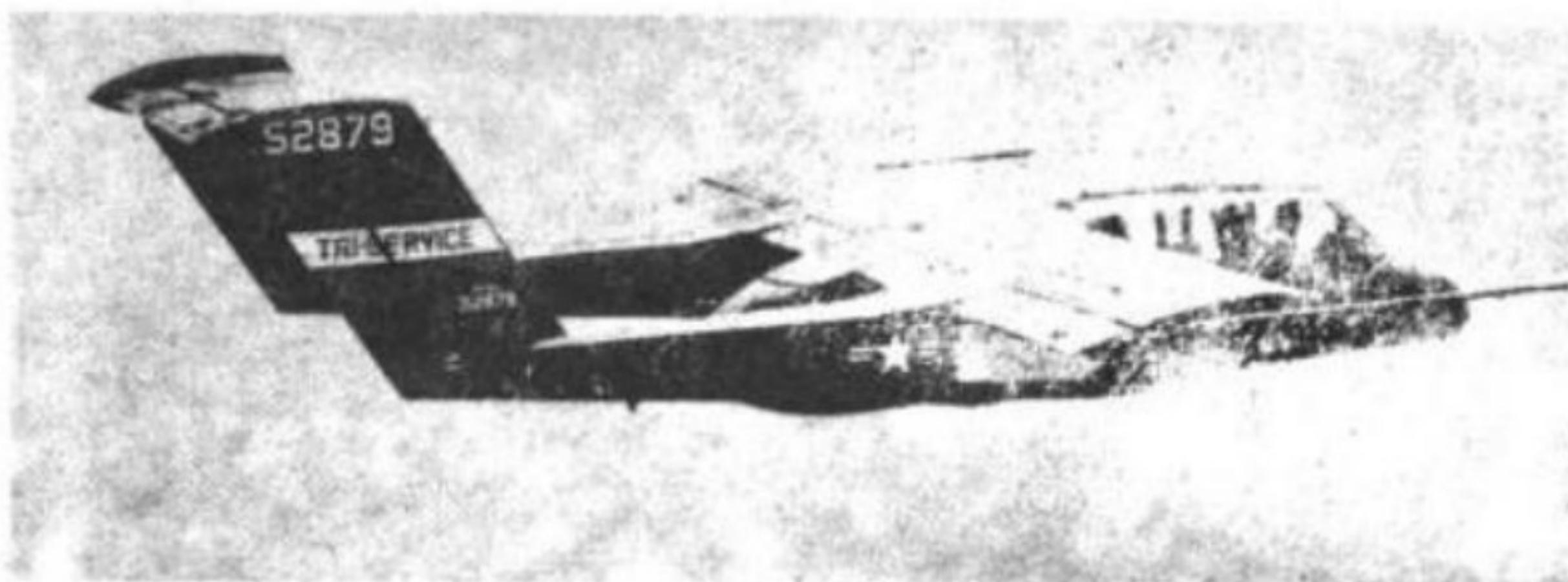
Mặc dầu chiều dài 11,80 th và thân không cao
quá 2,65 th. bên trong phi cơ COIN sẽ vô cùng rộng
rãi với buồng chứa hàng rộng hơn 3 thước khối sau
phòng phi công. Ngoài việc chở lính chở đồ còn có
thể được dùng cho 2 thương binh với một Y tá.

Một cách nhỏ gọn đặc biệt dưới thân sẽ mang
lên thành 2.000 viên đạn, bom lựu, bom thường,
bom tấn, v.v..

Đôi cánh này sẽ làm tăng khả năng vận chuyển
của máy bay trên những phi trường ngắn.

Sải cánh của OV-10A chỉ là 9.1 th. Cánh này có
những sườn giống nhau để có thể thay thế cấp tốc
khi cần. Với những bình xăng phụ
500 lít, và 570 lít đeo dưới cánh sức bay xa của
phi cơ lên tới 2.300 cs.

Khi xung trận, nó có khả năng bay lượn trên
mục tiêu hơn 2 giờ trước khi cần tiếp tế lại. Ngay
khi trong trường hợp không được tiếp tế với 1/3 số
tăng dự trữ, nó vẫn còn có thể bay xa hơn 160 cs.

Phi cơ OV-10A lúc đang bay

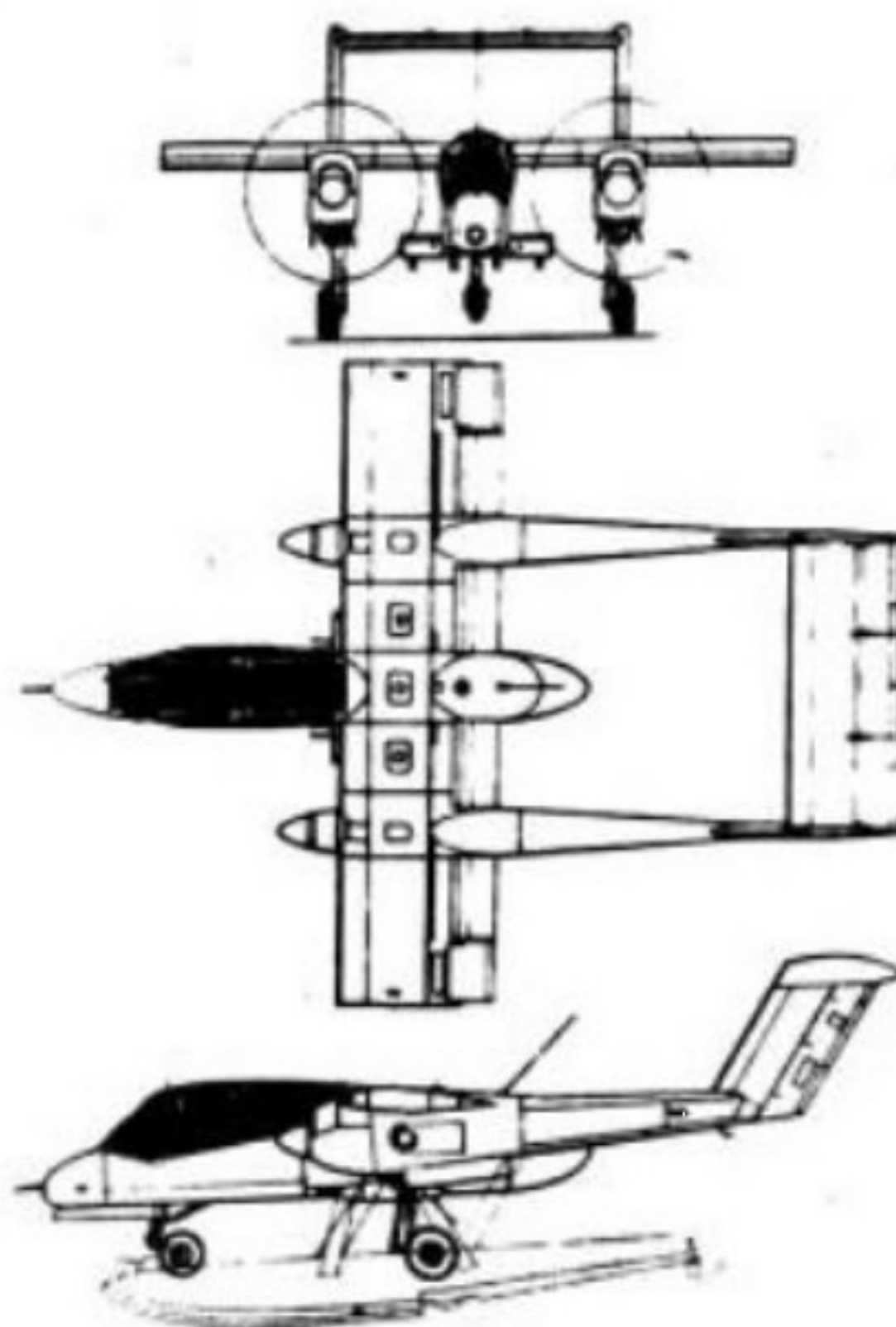
Tuy nhiên, phi cơ COIN không cần trở về căn
cứ mới hoạt động được. Một bộ bánh xe đặc biệt
sẽ giúp cho nó xuống được mọi khoảng trống sơ
xài trong rừng rậm, nơi đây máy bay sẽ được tiếp
tế với xăng của một chiếc xe vận tải cùng đạn cỡ
7,62 ly thông dụng trong bộ binh, vì cần hạ cánh
được trên những sân bay thô sơ thật ngắn máy bay
phải xuống thật nhanh 6 th. 1 giây.

Tức là hai lần mau hơn các loại thông thường.
Những rung chuyển mạnh và cả ba bánh xe phải
chịu khi hạ cánh sẽ được giảm bớt vì phi cơ được
trang bị với ống nhòm cao cùng vỏ bánh hạ áp.

Phát ngôn viên của Nha Nghiên cứu vũ khí
Hải quân (Bureau of Naval weapon) lo dự án
COIN tuyên bố rằng máy bay phải đủ kích đủ
chắc chắn để chịu đựng mọi rung động do đá lớn
hay hầm hố trên sân bay sinh ra.

ĐỘNG CƠ THẬT NHẸ.— OV-10A sẽ mang
2 động cơ tua bin chong chóng T-76 mạnh tổng
cộng 1.320 mã lực. Đây là một động cơ mạnh mẽ
nhưng rất nhẹ — mỗi động cơ chỉ nặng có 130 kí —
cũng được chế tạo giản dị để có thể được sửa chữa
ngay tại tiền tuyến.

Vấn đề bay vững cũng vô cùng quan trọng
vì phi cơ COIN thường hoạt động sát mặt đất. Đó là
lý do tại sao nó có hai thân công mang một đuôi
thật cao tránh gió từ cánh quạt thổi ra làm rung
chuyển hướng bay.

Nhờ loại đuôi đặc biệt, người ta dễ vận chuyển
hàng hóa dễ dàng lên phi cơ đồng thời khoảng
trống phía sau giúp cho việc nhảy dù được dễ dàng.

Vì có thân sát đất, xe cứu thương hay vận
tải dễ đưa thương binh hay rờ hàng xuống
mau chóng.

Tương tự như xe Jeep thời thế chiến thứ
hai ngày nay rất đặc dụng trong các công tác dân
sự người em họ có cánh của nó rất hữu ích với
nhiều công việc đặc biệt ngoài dân chính.

"Xe Jeep bay" sẽ vô cùng hữu dụng ở những
vùng rừng rú hoang vu, nơi không có sân bay
rộng rãi.

Người ta có thể dùng nó để chở binh lính
đến dẹp các vụ nổi loạn hay nhân viên cứu cấp
những chỗ có thiên tai.

Ngay cả trong trường hợp không ra chiến
trường "xe Jeep bay" sẽ viết những trang mới
trong lịch sử hàng không.

Đặc tính và khả năng của OV-10A

KÍCH THƯỚC : SẢI CẢNH : 9,20th —
DÀI : 12,20th — **CAO :** 4,60th.

TRỌNG LƯỢNG : Máy bay không, cân
nặng : 2.220kg.

ĐỘNG CƠ : 2 máy Garrett Air Research
T76 — G — 6/8 mạnh 660 mã lực.

TỐC LỰC : tối đa 490 cây.

KHI VÔ TRANG TUẦN THĂM : Trọng
lượng : 3.640kg. Mang 4 bom MK-81 nặng 113kg.
TÀM HOẠT ĐỘNG QUÂN SỰ : 92 cs. **THỜI
GIAN PHI TUẦN :** 2 giờ. Khi cất cánh 15th :
phi đạo 215th. Khi hạ cánh sau 15th : phi đạo 197th.

KHI YỀM TRỢ HÓA LỰC GẦN : Trọng
lượng 4.795kg. 4 bom MK-82 nặng 225kg. **TÀM
HOẠT ĐỘNG :** 92 cs. **THỜI GIAN PHI TUẦN :**
1 giờ. **CẤT CẢNH :** phi đạo 341th.

KHI THĂM THÍNH TRỰC TIẾP : Trọng
lượng : 3.274kg. **THỜI GIAN PHI TUẦN :** 3030.
CẤT CẢNH : phi đạo 164th. **HẠ CẢNH :** phi
đạo 162th.

KHI THẢ DÙ : Trọng lượng : 3.685kg.
Chở được 5 binh sĩ nhảy dù. **TÀM HOẠT ĐỘNG :**
500cs. **CẤT CẢNH MỘT MÁY :** phi đạo 400th.
HẠ CẢNH : phi đạo 160th.

KHI HỘ TỔNG : Trọng lượng 3.668kg.
Nhiên liệu ở trong : 780 l. Nhiên liệu mang thêm ở
ngoài : 560 lít. **TÀM HOẠT ĐỘNG 2.220cs. CẤT
CẢNH :** phi đạo : 210 th.

KHI CHỞ HÀNG NHẸ : **TRỌNG LƯỢNG :**
4.070kg. Nhiên liệu ở trong : 780 l. Trọng tải cần
thiết 907kg. **TÀM HOẠT ĐỘNG :** 485 cs. **CẤT
CẢNH :** phi đạo 308th. **HẠ CẢNH 185th.**

(Tài liệu tổng hợp của 2 báo
TIỀN TUYẾN và THẦN CHÚNG)

Chuyện là BÊN PHƯƠNG

★ Phi cơ bằng plastic

Mới đây, một Công ty chế tạo phi cơ nổi tiếng ở Tây-Đức đã loan báo là đang sửa soạn để chế tạo một chiếc phi cơ đầu tiên trên thế giới hoàn toàn bằng plastic.

Chiếc phi cơ này sẽ hội đủ các điều kiện mà các nhà sản xuất phi cơ thường mơ tưởng chế tạo để tung ra thị trường — nó sẽ là một phi cơ nhỏ, nhẹ nhàng có thể bán một cách dễ dàng như người ta bán một chiếc xe hơi, có thể gọi đó là một loại xe không vận. Hiện nay, giá một chiếc phi cơ nhỏ này còn đắt hơn giá tiền một chiếc xe hơi rất nhiều, một chiếc phi cơ nhỏ nhất hiện bán trên thị trường còn đắt hơn một chiếc xe hơi loại sang trọng nhất.

★ Phi cơ tháo rời ra được

Có một loại phi cơ trực thăng nữa còn rẻ hơn loại BO-105, tuy hơi thô sơ, đó là loại Dornier DO-32, có thể tháo rời ra đặt trong một hộp nhỏ, khi cần người ta có thể ráp nó lại một cách nhanh chóng và có thể hạ cánh hay cất cánh trên sân sau chiếc xe vận tải. Loại phi cơ này chỉ chở có một người và được sử dụng đầu tiên trong công tác quân sự.

Phi cơ được thúc đẩy bởi nhiều ống phản lực nằm ở một đầu trục quay. Nguyên tắc Cách mạng này giúp loại trừ được các sự trục trặc của các hệ thống trục quay cổ điển, bởi các trục này có thể quay một cách tự do, và năng lực được truyền tới bởi một luồng hơi phụt ra từ một máy phản lực. Nhưng dù sao, phi cơ này cũng không thể nào thay thế được xe hơi bởi sức trọng tải của nó chỉ bằng một chiếc xe gắn máy. Phần lớn thân phi cơ trực thăng DO-32 cũng làm bằng plastic.

★ Xe lửa không cần bánh xe

Các chuyên gia muốn rằng những đoàn xe lửa bay sau này sẽ chạy hoàn toàn trên không khi không cần bánh xe.

Hãng Westland Aircraft (Anh) là hãng đứng đầu trong việc đóng những chiếc tàu lượn (xe lửa bay) có tính cách thương mại theo những cơ khác nhau để phục vụ tại Anh và ngoại quốc.

Hãng này đang đóng một số khá nhiều những máy lượn. Trong những nước chú ý đến và nói theo Anh để đóng kiểu xe chuyên chở này, có Mỹ, Đức, Na Uy, Nhật Bản.

Hãng Lloyd Steamship Co và hãng American Line (Thụy Điển) đã đặt mua những chiếc máy lượn của hãng Westland ở Anh để dùng làm tàu đi giữa Pháp và Anh.

Những chiếc xe chạy bằng gối hơi sẽ giảm thì giờ vượt eo biển Manche từ 70 phút là tốc độ nhanh nhất hiện nay bằng tàu thủy xuống còn 20 phút.

Hãng Lloyd của Thụy-Điển trông có những chiếc tàu lượn chở được 38 hành khách để phục vụ trên đường vượt eo biển Manche — từ Ramsgate ở Anh đến Calais ở Pháp vào mùa hè 1968.

Về sau, sẽ có những chiếc tàu lượn lớn hơn nữa, mỗi chiếc có thể chở 250 hành khách và 30 chiếc xe hơi, chiếc đầu tiên sẽ xuất hiện năm 1968.

★ Xe lửa bay

Người ta không thể nào tưởng tượng được những chuyến xe lửa tốc hành không chạy trên đường sắt mà lại lướt trên những gối hơi. Đó là những chiếc xe lửa bay rất có thể có trong một tương lai gần đây.

Những máy móc phát triển mới đây như chiếc « máy lượn » (Hovercraft) có thể đi với những tốc độ rất nhanh và không cần cần bánh xe, nhưng chỉ cần lướt tới trên lớp không khí bị dồn ép mà người ta gọi là gối hơi.

Phương pháp này càng ngày càng được áp dụng cho sự chuyên chở hành khách qua những nhánh biển. Bây giờ người ta đang mong thấy áp dụng phương pháp sau đây với một hình thức khác : xe lửa bay.

Những phương án đang được hoạch định tiên liệu những chiếc xe lửa bay đầu tiên sẽ chạy lướt trên một con đường mà thôi. Đó là một thứ vách tường bằng bê-tông và có thể đạt tới được tốc độ 160 cây số một giờ trong 2 năm liên tiếp theo lần khởi hành đầu tiên.

Ông Christopher Cookerell người phát minh ra máy lượn nói rằng trong 10 năm nữa, xe lửa bay có thể đi được 400 cây số 1 giờ.

Đối với chiếc xe lửa bay đầu tiên của thế giới, người ta đã dự bị một quãng đường xe lửa 8 cây số gần Southampton, để cải dụng địa điểm ở miền Nam nước Anh, cách trụ sở của hãng đã đề ra kế hoạch này, tức là hãng Hovercraft Development Ltd, chỉ vài cây số, và người ta đã bắt đầu thương lượng việc cải dụng đường xe lửa thành ra xe lửa bay.

Công cuộc nghiên cứu cho thấy những đoàn xe lửa bay hoạt động trên những con đường cũng có nhiều triển vọng tốt đẹp cho việc chuyên chở trên bộ với cả hai tốc độ nhanh hay chậm.

Người ta đang sử dụng cả một loạt dụng cụ để nghiên cứu khả năng chịu đựng thành tích của nhiều chiếc gối hơi khi cũng hoạt động trên một con đường.

★ BO-105, một loại trực thăng rẻ tiền

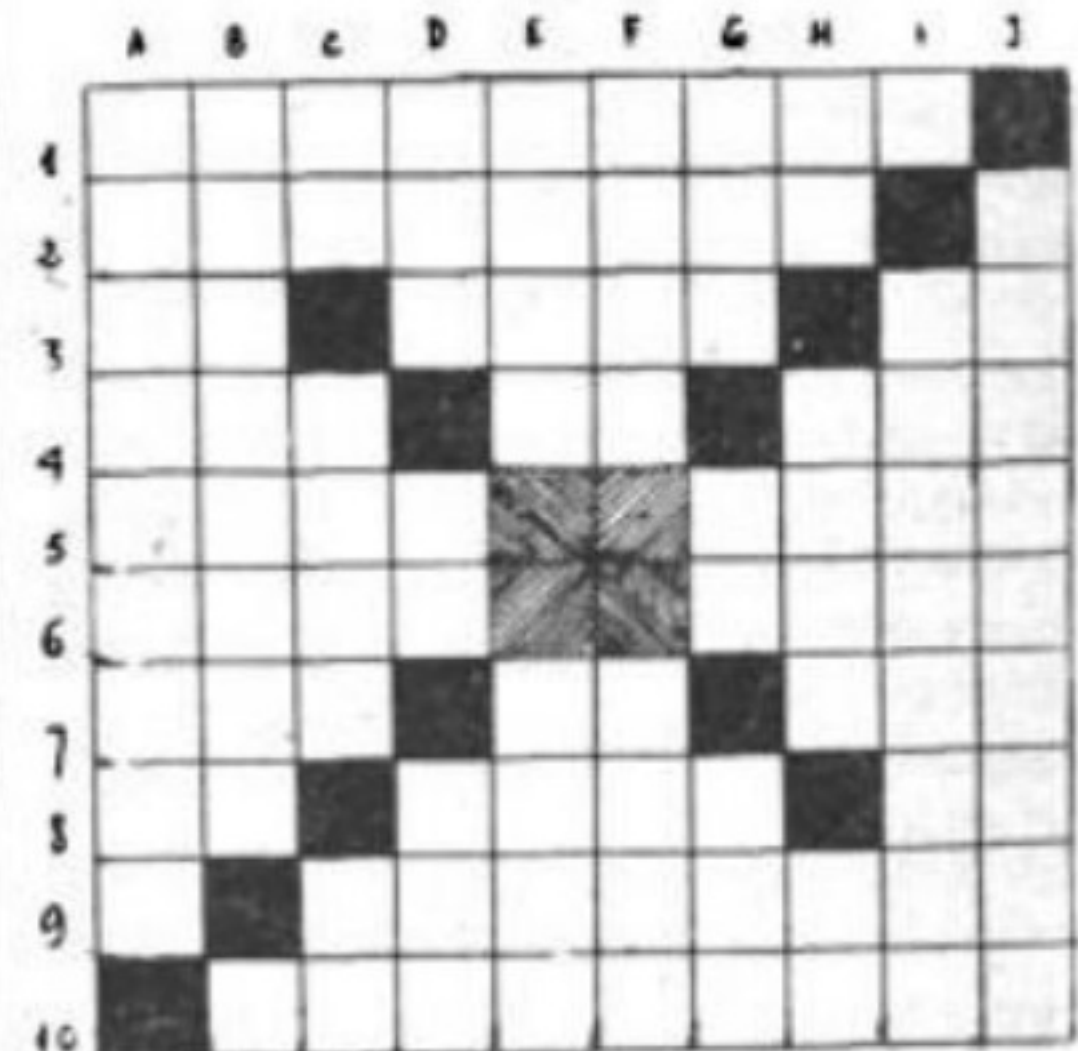
Một bước tiến trong việc hạ giá phí tổn chuyên chở bằng đường hàng không là việc tung ra thị trường chiếc phi cơ trực thăng do hãng Bolkow chế tạo mệnh danh là BO-105.

Cánh quạt của phi cơ, bộ phận quan trọng nhất và cũng chịu đựng nhất trong một chiếc phi cơ trực thăng được làm bằng plastic lần với các sợi thủy tinh, bởi vậy các cánh quạt này chịu đựng sức nóng quá cao, hơn nữa chúng cũng chịu đựng được các sự xoay động mạnh mẽ của không khí và có một sức dẻo dai hơn các chất kim khí rất nhiều.

Chiếc BO-105 chở được 5 người trang bị với hai máy turbine, mỗi cánh quạt 250 mã lực và vận tốc đường trường của nó vào khoảng 130 dặm 1 giờ. Mặc dù chiếc phi cơ này còn quá cồng kềnh và đắt, có thể thay thế được xe hơi, nhưng cách sử dụng và điều khiển phi cơ thật dễ dàng đến nỗi sự cách biệt giữa hai phương diện di chuyển này cũng không còn là bao.

TIỀN KHAI

Ô CHỮ & Ô CHỮ

Ngang

1. Tên tỉnh ly Bình-Thuận.
2. Quân đội cần phải như vậy mới thắng được giặc — Bình liệt.
3. Học lại bài — Ảnh cũng thế — Thêm E ở cuối thì mới không giả.
4. Bắp cũng vậy — Sau mùa Xuân (đọc ngược) — Trước mùa Đông.
5. Bỏ G ở đầu, chữ Hán có nghĩa là tròn — Ruột trong chiếc bánh.
6. Một phương hướng — Thêm « ANH » ở cuối và đọc ngược : Không phải ở trong, không phải giữa.
7. Có E là một chữ đầu thường dùng trong các đơn từ — Tên viết tắt của một binh chủng được coi là mạch máu của Quân đội — Nếu không có « ANH » ở cuối thì là ăn lột.
8. Nếu thêm U ở cuối, chữ Hán có nghĩa là cá — Chữ Hán là sống lâu nhưng thừa H — Hai chữ này coi chừng đọc thành đồ.
9. Nghề của Ca sĩ — Nếu thêm P ở cuối là chỗ để nhốt Chúa là Sơn-lâm.
10. Dây nối dài hàng chục cây số.

Đọc

- A — Một tỉnh miền Tây Nam phần.
- B — Có nghĩa là rạng sáng (mặt trời mọc) — Chữ cuối của một Ban Kịch-dịch-nhạc.
- C — Công việc của miệng khi đói — Còn gọi là Chim Hoàng yến — Viết tắt hai chữ công, rãnh.
- D — Có E ở cuối là công việc của tai — đọc ngược lại là vật dụng để đóng bàn ghế — Mùa của Thi nhân.
- E — Không có T ở đầu thì ngọt như đường — có C ở cuối, khi đầu thì dùng đèn nó.
- F — Đồ gia vị để xào nấu — Hình dáng người thiếu nữ như thế thì đẹp.
- G — Có H ở trước cũng có nghĩa là ảnh — Vải mặc mùa lạnh — Cha cha ta.
- H — Đọc ngược lại là mùa Phương nở — Một giống dân thiểu số — Giáo sư viết tắt.
- I — Bệnh véo vào tịt không biết đau — Từ thời xưa lâu lắm rồi.
- J — Hai chữ này thường đi đôi với « nghịch nhĩ » để chỉ tính nói thẳng.

NHẬT BÁO **tiền tuyến**
TIENG NOI CUA QUAN DAU MIEN NAM TUO

NHỮNG MỤC PHIEU LỚN CỦA NAM 1966

(Tiếp theo trang 5)

tiền ra mua, mượn tàu chuyên chở, mà cũng còn phải có hên để dỡ hàng. Thương cảng Saigon chỉ đủ sức tiếp nhận tới đa hơn 200.000 tấn mỗi năm. Bây giờ, nguyên với chương trình viện trợ Mỹ trong năm 1965, số lượng hàng nhập cảng đã tăng quá gấp đôi con số trên, không kể những nhu cầu về quân sự. Như vậy, đầu Chánh phủ có cố gắng đến đâu, kỹ thuật gia tài giỏi đến đâu chăng nữa, cũng phải cần một thời gian tối thiểu mấy tháng để mở rộng và làm thêm các bến tàu. Đó là công tác mà Chánh phủ đang thực hiện gấp rút tại Thủ Thiêm tại một hòn đảo trên sông Thủ Đức, tại Vũng Tàu, Cam Ranh, Qui Nhơn, Đà Nẵng..., để kịp hoàn thành ngay trong những tháng tới một kế hoạch cấp thiết.

Kế hoạch đó bao gồm nhiều biện pháp cấp thời và hợp về tài chánh, tiền tệ, kinh tế, và cũng hướng vào mục tiêu chính yếu là giữ vững mãi lực của đồng bạc, chặn đứng sự tăng giá sanh hoạt và cung ứng đầy đủ mọi nhu cầu ưu tiên.

Một mặt, Chánh phủ cương quyết thi hành chánh sách tiết kiệm trong các cơ quan, giảm số dự chi của ngân sách xuống mức tối thiểu, mặc dầu phải lặt phần quân phí. Sự cương quyết giảm số dự chi đó xuống mức tối thiểu, 55 tỷ, cùng với quyết định thành lập một thứ tự ưu tiên trong việc thi hành ngân sách (xây dựng nông thôn, xây dựng trường học, làm nhà thương) đã là một yếu tố căn bản trong việc thảo luận về vấn đề viện trợ với Chính phủ Hoa Kỳ và đã đưa tới thắng lợi là sang năm tới tổng số viện trợ Hoa Kỳ sẽ ít nhất tăng lên gấp đôi.

Mặt khác, Chánh phủ cố gắng tăng tài nguyên, nhất là số thâu hoạch, bằng những thủ tục hành thâu cải tiến. Về phương diện này, tôi tin rằng các giới đồng bào không những sôi sảng thi hành nghĩa vụ công dân đối với ngân sách, mà còn sẵn lòng góp phần vào những công cuộc cấp thiết của Quốc gia.

Thuế vụ đáng được xét lại theo những tiêu chuẩn công bằng xã hội để những giới nhờ thời cuộc mà kiếm nhiều lợi tức, có dịp đóng góp nhiều hơn là những tầng lớp cần cù thiếu thốn. Đối với những giới chỉ sống nhờ đồng lương hàng tháng, Chánh phủ sẽ tìm mọi cách tiếp tế thích hợp và đầy đủ.

Đồng thời, các cơ quan tín dụng và thuế vụ sẽ dành mọi sự dễ dàng cho việc thiết lập hoặc khuếch trương các ngành kinh doanh hữu ích. Chính phủ đương trù liệu để mở rộng các xí nghiệp công lập hoặc bán công cho các nhà tư bản Việt Nam tham gia đồng đảo.

Như vậy, số tiền tiết kiệm sẽ có chỗ dùng thích đáng, sự đầu tư để tăng gia sản xuất sẽ thay thế cho sự tồn trữ bị động hoặc sự doanh lợi bất chính bằng các mảnh lời đầu cơ tích trữ và chợ đen ngoại tệ mà Chánh phủ quyết tâm nghiêm trị.

Tới đây, tôi cần lên tiếng cảnh cáo một lần nữa những hạng người vụ lợi mờ quáng, quen thói vơ vét và giấu hàng để làm tăng vật giá : họ sẽ bị phá sản, vì trong những ngày sắp tới, với ngoại viện gia tăng gấp bội, hàng nhập cảng sẽ tràn ngập thị trường. Những biện pháp và thủ tục thích nghi sẽ được áp dụng để sự nhập cảng vừa dồi dào vừa mau lẹ...

Về phía tiêu thu, tôi xin lưu ý đồng bào: những trường hợp chậm trễ trong việc tiếp tế và sự thiếu thốn nhất thời phải được coi là dĩ nhiên trong một cuộc chiến tranh trường kỳ. Nên tôi yêu cầu mọi người tránh sự đổ xô vào mua một vài thứ hóa phẩm khan hiếm chốc lát, vì như thế chỉ làm lợi cho gian thương, thúc đẩy tốc độ lưu hành tiền tệ và tăng áp lực lạm phát.

C - Mục phiếu thứ ba là Xây dựng Dân chủ.

Mục phiếu thứ ba, XÂY DỰNG DÂN CHỦ, cũng quan trọng và cấp thiết như hai mục phiếu trên. Chúng tôi cần minh định một lần nữa cho dứt khoát, để không ai còn có thể ngộ nhận về đường lối và chủ đích của Chánh quyền hiện hữu: Do nhu cầu của một giai đoạn lịch sử, và với ý thức trách nhiệm đối với vận mạng quốc gia, Quân lực đã phải đứng ra lãnh trọng trách chánh

quyền, không phải để bám riết lấy chánh quyền, mà để tạo điều kiện cần thiết cho việc thiết lập một nền dân chủ thực sự theo đúng nguyện vọng toàn dân và mục phiếu cuộc tranh đấu trường kỳ của dân tộc ta từ thời Pháp thuộc đến hôm nay.

Quan niệm của chúng tôi trong vấn đề này không bắt nguồn từ óc chủ quan của chúng tôi, nhưng từ một tình trạng khách quan của hai năm sau ngày 1 tháng 11 năm 1963. Hai năm xáo trộn, nhân tâm ly tán, xã hội phân hóa, những cuộc khuynh đảo nội bộ cộng thêm với một cuộc chiến tranh gia tăng đến tốc độ, tất cả đã làm cho không còn một giá trị nào đứng vững trên phần đất này: lòng người ngờ vực hoang mang, không còn tin tưởng gì nữa, bất cứ lý thuyết, chủ trương, chương trình nào đưa ra cũng đều bị coi như những lời nói dối.

Trên lý thuyết thuần túy, dân chủ là yếu tố căn bản để thắng Cộng sản. Nếu không có dân chủ, chúng ta mất cả đến lý do để chiến đấu, chớ chưa nói đến yếu tố chiến thắng.

Nhưng một quan niệm dân chủ chân chính phải căn cứ vào tình trạng thực tế của đất nước, đến hoàn cảnh xã hội, trình độ dân chúng, và hiện trạng chiến tranh phá hoại do giặc Cộng gây nên. Mà thực tế đã cho ta thấy, trong hai năm nói trên, không hề có một căn bản nào khả dĩ cho phép tiến hành công việc xây dựng dân chủ. Một Hiến Ước tạm thời vừa ra đời chưa trọn ba tháng, đã bị vi phạm, sửa đổi, để rồi sau mấy tháng nữa, bị thủ tiêu hẳn, nhường chỗ cho một cái gọi là « Hiến Chương Vũng Tàu ». Văn kiện này đã là nguyên nhân một thời kỳ xáo trộn đen tối, trước khi đi đến giải pháp dân sự với bản Hiến chương Lâm thời. Nhưng số phận của văn kiện này cũng không hơn gì những Hiến Ước số 1 và số 2. Với Hội đồng Lãnh đạo Quốc gia, hiện nay chúng ta có một bản Ước Pháp, nhưng đó cũng chỉ là một quy chế tạm thời, và dầu sao, cũng từ chánh quyền đưa ra, chứ không phải từ nhân dân.

Vậy mà nói đến dân chủ, thì mọi việc phải bắt nguồn từ nền tảng là nhân dân, nếu không được toàn dân thì cũng phải là đại đa số dân chúng, chứ không phải từ trên bàn xuống bắt dân chấp thuận.

Một chế độ dân chủ phải khởi sự bằng một Hiến pháp Dân chủ. Nhưng hiến pháp lại không phải là công việc của năm ba ngày, cũng không phải là công tác của một phòng thí nghiệm. Vậy trọng tâm của vấn đề là xây dựng nếp sống dân chủ, làm môi trường để cho Hiến Pháp có thể sinh sôi nảy nở và tồn tại. Nếu không có môi trường sinh hoạt phì nhiêu ấy, một Hiến Pháp tốt đẹp đến đâu rồi cũng khô héo và chết, nếu không bị cưỡng phùng lật đổ.

Nói thế không phải là Chính phủ muốn dựa vào thực trạng chiến tranh, vào « chiêu bài » chống Cộng, và tình hình đất nước, để kim hãm vấn đề dân chủ, nhưng đi tuần tự, đi vững chắc, bằng cách giáo dục quần chúng về trách nhiệm và quyền lợi, bằng cách giúp đỡ các đoàn thể, các đảng phái có thể tự tạo lấy uy tín và hậu thuẫn cần thiết cho việc đảm nhận nhiệm vụ quốc gia sau này. Chính quyền này cũng nhất quyết không mị dân và thực hiện dân chủ một cách hỗn loạn, nóng vội, mù quáng để đưa cả nước vào hố diệt vong.

Quan niệm như vậy rồi, chúng ta xác định đường tiến như sau:

— Từ nay cho đến tháng 2 Dương lịch, sẽ thành lập Hội đồng Tư vấn Xây dựng Dân chủ. Hội đồng này sẽ bắt tay ngay vào việc, để đưa ra những dự thảo về Hiến Pháp, và qui chế các đoàn thể và đảng phái.

2— Những bản dự thảo này sẽ mang ra làm đề tài cho các cuộc hội thảo trong toàn quốc, tại các Hội đồng tỉnh, các đoàn thể chánh trị, nghề nghiệp, v.v... để thâu thập ý kiến của mọi tầng lớp nhân dân. Như vậy, công việc thảo luận chính là công việc của toàn dân chứ không phải của một thiểu số nào.

3— Sau khi phát động hội thảo toàn quốc để gây tinh thần dân chủ, tạo nếp sống dân chủ, Hội đồng Tư vấn Xây dựng Dân chủ sẽ đúc kết các ý kiến, lập thành dự thảo cuối cùng để mang ra trưng cầu dân ý vào khoảng đệ nhị lục cá nguyệt năm nay, và hạn cuối cùng để trưng cầu dân ý là tháng 10-1966.

1— Sau khi cuộc trưng cầu dân ý đã định đoạt về một Hiến Pháp nào đó, Hiến Pháp ấy sẽ làm căn bản cho chế độ dân chủ của chúng ta, và sẽ được công bố chính thức vào tháng 11-1966.

5— Sau cuộc trưng cầu dân ý và đã có Hiến Pháp rồi, chúng ta bắt đầu sửa soạn luật bầu cử để tiến tới ngay một cuộc bầu cử thực sự dân chủ trong năm 1966 (với hạn cuối cùng là tháng 10-1967). Do cuộc bầu cử này, chúng ta sẽ có cơ quan Lập Pháp do ý chí nhân dân, và trở lại tình trạng bình thường của một Chính quyền dân chủ.

Trong thời gian thực hiện những giai đoạn trên đây, dĩ nhiên là những nỗ lực chiến đấu và xây dựng nông thôn vẫn phải được tăng gia để dành lại những vùng hiện đang thiếu an ninh và để đón nhận mỗi ngày một nhiều hơn số đồng bào đang bị kiểm tỏa trong vùng Cộng sản. Khi phạm vi an ninh đã mở rộng, khi dân số có thể tham gia: cuộc đấu cử thực sự đông đảo thì lúc đó cuộc bầu cử mới có ý nghĩa và giá trị. Đó cũng là một lý do khiến chúng ta phải lựa chọn giải pháp xây dựng dân chủ một cách tuần tự và vững chắc. Và lại cũng là một thực tế mà mọi người phải chấp nhận. Chấp nhận để nhân dân và tin tưởng sửa soạn cho bước đường sắp tới; chấp nhận để rồi về phía Chính quyền, Chính quyền phải thi hành bổn phận của Chính quyền trong các công tác đã đề ra trên đây cũng như trong việc tạo những cơ hội và điều kiện thuận lợi nhất để các đoàn thể, đảng phái có thể phát triển tới mức trưởng thành đảm nhận lấy tương lai của xứ sở. Chấp nhận để rồi chính các đoàn thể các đảng phái cũng phải thực tế kiểm điểm lại hàng ngũ, tự tổ chức lại, đào tạo thêm cán bộ, xây dựng thêm thực lực và uy tín để rồi đây được xứng đáng đón nhận sự tín nhiệm của quốc dân.

Về điểm này tôi muốn nói thêm rằng chính quyền hiện hữu có thể còn vụng về, chập chững trên bước đường dân chủ, nhưng Chính quyền hiện hữu chắc chắn không thiếu thiện chí để cùng ngồi với các đoàn thể, đảng phái, cá nhân có thiện chí xây dựng trong vòng trật tự những nền móng cho nền dân chủ tương lai.

Tới đây, để chấm dứt phần trình bày những mục tiêu lớn của đường lối Quốc gia trong năm tới, và cũng nhân dịp này, tôi tưởng có nhiệm vụ phải nêu cao ý chí cố hữu của dân tộc Việt Nam *luôn luôn ham chuộng và tìm kiếm hòa bình, nhưng chỉ thỏa mãn được với một nền hòa bình bảo đảm Tự do, Độc lập, Chủ quyền và sự Toàn vẹn Lãnh thổ*. Một thứ hòa bình nào không có bảo đảm ấy, chỉ là một cam bẫy nô lệ và nhân dân Việt Nam đủ sáng suốt và nghị lực đập tan để tiến tới một nền Hòa bình chân chính.

Nếu ai còn thắc mắc về vấn đề này nữa, thì tôi có thể thêm rằng quan niệm hòa bình của chúng tôi vô cùng đơn giản. Chúng ta không khiêu chiến, không tuyên chiến. Chiến tranh này thực chất là một chiến tranh xâm lược từ bên ngoài, lúc đầu còn trá hình dưới một hình thức đấu tranh nội bộ, nhưng cái mặt nạ đó bị lột từ lâu rồi, và kẻ xâm lăng đã lộ nguyên hình. Vậy thì kẻ xâm lăng từ bên ngoài và bọn tay sai phá hoại từ bên trong chỉ cần chấm dứt xâm lăng, phá hoại thì tức khắc hòa bình sẽ vẫn hồi trên phần đất này, khỏi làm bận tâm bao nhiêu quốc gia lớn nhỏ, bao nhiêu khách khách quốc tế. Nếu những kẻ xâm lăng, như một sức mạnh điên cuồng, không còn sự kềm hãm được nữa, bổn phận chúng ta và của tất cả những ai thực sự yêu chuộng hòa bình là hãy cùng tiếp tay kiềm chế tham vọng của họ lại; nếu không thì chỉ còn cách bắt buộc phải « đặt họ ra ngoài trạng thái phá hoại hòa bình » trên phần đất hiện lãnh và ham chuộng tự do này.

Nhân dịp này, tôi muốn chân thành ngỏ lời tri ân của dân tộc ta đến tất cả các quốc gia, các đoàn thể và các nhân vật quốc tế, cũng như các nhà lãnh đạo tôn giáo, nhất là Đức Giáo Hoàng Phao Lồ Đê-lu, đã bày tỏ mối ưu tư và cảm xúc trước những đau khổ chồng lên dân Việt Nam do cuộc chiến tranh xâm lược của Cộng sản quốc tế gây ra, và đã đặc biệt quan tâm đến việc tái lập hòa bình trên phần đất này. Nhưng tôi muốn thêm rằng nền hòa bình chỉ có giá trị khi nó bảo đảm được nền độc lập Quốc gia, sự tự do tư tưởng và nhân phẩm của con người.

xác định rằng, *dẫu trong hoàn cảnh nào, vận mệnh của ta vẫn phải do chính chúng ta định đoạt*. Không một quốc gia nào, có quyền và có khả năng định đoạt số phận của chúng ta, ngoài ý muốn của chúng ta. Về tinh thần liên đới quốc tế, chúng ta chấp thuận và tri ân cuộc viện trợ tinh thần và vật chất, quân sự và kinh tế của các nước bạn, nhưng không bao giờ chúng ta chấp nhận một sự can thiệp nào đi ngược với chủ quyền quốc gia, hoặc một quyết định nào trái với nguyện vọng chính đáng của toàn dân.

Kính thưa Đồng bào,
Cùng các Chiến hữu,

Đến đây, tôi tưởng đã nói lên tam đủ những nhận định những mục tiêu và cả những cảm nghĩ của Ủy ban Lãnh đạo Quốc gia cũng như của Nội các Chiến tranh từ giai đoạn vừa qua bước sang giai đoạn tới.

Mặc dầu tiếng gầm thét của chiến tranh có thể làm sao xuyên một thiểu số người, mặc dầu tiếng hò la khiêu khích của địch muốn lung lạc tâm trạng một số người có sẵn tư tưởng chủ bại, mặc dầu ý kiến dị đồng của cả một thiểu số người khác, ý thức hay vô ý thức, chúng ta cương quyết giữ vững tinh thần, chấp nhận mọi gian khổ và thử thách, kiên trì chiến đấu và xây dựng, để vừa chiến thắng giặc Cộng đem lại hòa bình, thống nhất cho đất nước, vừa san bằng mọi trở ngại để xây dựng Quốc gia mà mục tiêu tối thượng phải là đem lại Dân Chủ, Thịnh Vượng và Hạnh Phúc cho đồng bào.

Với niềm tin tưởng vững mạnh và quyết tâm đó, tôi thiết tha kêu gọi đồng bào toàn quốc, không phân biệt giai cấp, tín ngưỡng, thành phần, đoàn thể, đảng phái hãy sáng suốt nhận định, gạt bỏ mọi ty hiềm, tranh chấp, đổ kỵ có tính cách cá nhân, phe nhóm, ảnh hưởng để hường tất cả mọi nỗ lực và ý chí vào công cuộc kiến tạo tương lai Tổ Quốc và Dân Tộc.

Trong khi Quốc gia nghiêng ngửa, đất nước bị tàn phá, phân chia, phần lớn gia đình nào cũng có cảnh chia ly tang tóc, đau thương.

Nếu có những thành phần xã hội được ưu đãi và may mắn thì đó chỉ là thiểu số trong các giai tầng của cộng đồng sinh hoạt quốc gia.

Loạn ly, xáo trộn dân áp, đấu tranh để sống còn, để tự tồn, để tiến bộ, đã tạo nên những bất công xã hội, làm cho tình thương yêu dân tộc và đồng loại bị sứt mẻ, bị quên lãng.

Trước cảnh huống này, tôi chỉ còn biết chân thành kêu gọi các giai tầng xã hội và đồng bào hãy cùng nhau chia sẻ khổ đau, giúp đỡ những gia đình, những người không có được may mắn trước cơn Quốc Nạn, hãy nhìn sâu vào sự khốn khổ tạo nên bởi phá hoại, tang tóc và chiến tranh để nâng đỡ những đồng bào nghèo khổ bằng cách hy sinh phần nào những quyền lợi trước mắt của mình.

Có như vậy mới bớt được bất công xã hội, mới tạo được tình thương yêu đồng loại để tiến tới công cuộc xây dựng đất nước này.

Tình hình thế giới hiện nay đang biến chuyển mạnh mẽ liên quan tới sự hưng khởi hoặc suy vong của dân tộc ta và giai đoạn tới đây sẽ là giai đoạn quyết liệt đối với sự nghiệp Cứu Nước và Phục Hưng lại mảnh giang sơn ưu tú này.

Chúng tôi sẽ có cơ hội để phục hồi nhanh chóng những sứt mẻ chậm trễ và lãng phí trong thời gian hai năm vừa qua.

Chúng ta phải đồng tâm nhất trí để vươn mình nắm lấy cơ hội đó vì chỉ có chính chúng ta mới cứu nổi được chúng ta, chúng ta không thể khoanh tay ngồi chờ và trông cậy vào người ngoài giúp đỡ.

Tôi quan niệm rằng những kẻ đã chết cũng như những người đang sống đều có bổn phận đóng góp vào công cuộc kiến tạo, xây dựng và tổ bồi cho mảnh đất này được mỗi ngày thêm vững chắc, tiến bộ.

Đó mới chính là gia tài của chúng ta và của những thế hệ ở sau chúng ta.

Tôi mãnh liệt tin tưởng ở nhận định sáng suốt và sự lựa chọn can đảm hợp tình, hợp lý của toàn thể đồng bào cũng như của các chiến hữu.

Kính chào toàn thể đồng bào và các chiến hữu thân mến,

THÔNG-CÁO CHUNG VIỆT-MỸ SAU HỘI-NGHỊ HONOLULU

(Tiếp theo trang ...)

Bác Việt không chú trọng đến hòa bình

2) Các vị lãnh đạo của hai chính phủ, cùng các cố vấn, đã kiểm điểm những nỗ lực lớn lao để vận động hòa bình mà chính phủ Hoa kỳ đã thi hành trong khoảng thời gian từ Lễ Giáng Sinh đến cuối tháng Giêng. Hai chính phủ lấy làm tiếc mà ghi nhận thái độ của nhà cầm quyền Bắc Việt hoàn toàn không chú trọng đến hòa bình. Đối bên đã kiểm điểm tình hình ngoại giao hiện thời ở Liên Hiệp Quốc và ở nơi khác, và đồng ý tiếp tục nỗ lực ngoại giao để vận động hòa bình.

Ổn định Kinh tế.

3) Các cố vấn kinh tế của hai chính phủ đã thảo luận cận kề về những chương trình hợp tác để duy trì tình trạng ổn định kinh tế và kiểm soát giá sinh hoạt trong một quốc gia bị chiến tranh giày xéo. Căn cứ vào phức tạp của những cố vấn đó, Tổng thống Hoa kỳ cùng Chủ tịch Ủy ban Lãnh đạo quốc gia và Chủ tịch Ủy ban Hành pháp Trung Ương V. N. C.H đã đồng ý rằng hai chính phủ sẽ áp dụng thêm những biện pháp cụ thể để bãi trừ nạn lạm phát ở Việt Nam.

Kiến thiết Nông thôn.

4) Các vị lãnh đạo hai chính phủ đã nhận được những phúc trình đầy đủ về chương trình kiến thiết nông thôn sâu rộng. Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đã nêu ra một kế hoạch để thi hành những nỗ lực đặc biệt mạnh mẽ và tích cực trong những lãnh vực có tính cách ưu tiên nhất, và Tổng thống Hoa kỳ đã chỉ thị cho mọi cơ quan của Chính phủ Hoa kỳ để ủng hộ kế hoạch một cách triệt để và mau lẹ.

Xây dựng dân chủ xã hội

5) Trong chương trình kiến thiết, ba điểm đặc biệt đã được đồng thanh chấp thuận là cần thiết cho sự tiến bộ cấp tốc:

a) Quân lực Việt Nam và đồng minh tiếp tục chú trọng vào nỗ lực xây dựng dân chủ trong các vùng nông thôn — một nỗ lực cũng quan trọng như nỗ lực quân sự.

b) Tiếp tục nhấn mạnh vào mục đích của các công tác kiến thiết nông thôn để thỏa mãn những nhu cầu của nhân dân về tăng gia năng suất, sản xuất hữu hiệu hơn, tin dụng cải tiến hơn, thủ công nghệ và kỹ nghệ nhẹ, và công cuộc điện hóa nông thôn.

c) Tập trung mọi khả năng của đôi bên — Việt và Mỹ — vào những lãnh vực ưu tiên tuyển lựa, có liên hệ một cách thích đáng với những kế hoạch quân sự, sao cho chương trình kiến thiết nông thôn khỏi bị gián đoạn vì hoạt động của địch.

6) Các nhân viên Nội các của hai chánh phủ đã thảo luận tường tận về những nhu cầu đặc biệt của nhân dân Miền Nam Việt Nam trong các lãnh vực canh nông, y tế và giáo dục. Về canh nông, đôi bên đã đồng ý sẽ cố gắng đặc biệt để truyền bá thuật canh tác — nhất là những giống lúa mới có năng suất cao, những hạt giống bắp và rau — từ các thí điểm nông nghiệp cho đến người dân nông thôn. Các biện pháp cải cách ruộng đất mau lẹ hơn đã được kiểm điểm kỹ càng. Hội nghị đã đồng ý rằng Bộ trưởng Canh nông Freeman và một đoàn chuyên viên canh nông sẽ sang ngay Việt Nam với mục đích thảo luận những chương trình mở rộng về hợp tác nông nghiệp.

7) Hai bên cũng thỏa thuận rằng các chương trình y tế và giáo dục sẽ được tăng cường và mở rộng. Tổng thống Hoa kỳ cam kết sẽ gửi qua Việt Nam những đoàn chuyên viên về các địa hạt nói trên, dưới sự hướng dẫn của ông Bộ Trưởng Gardner. Cả hai chánh phủ cũng thỏa thuận tăng gia nỗ lực trong việc

Các em học sinh ca hát chào mừng Phó Tổng Thống Humphrey

huấn luyện nhân viên y tế, cung cấp các đoàn y tế cùng thiết lập một hệ thống tiếp vận y tế mạnh mẽ hơn. Cả đôi bên cũng đồng ý tăng cường sự hợp tác trong việc xây dựng các trường học sơ cấp, huấn luyện giáo viên, tăng cường ngành giáo dục huấn nghệ và kỹ thuật, cùng cung cấp sách giáo khoa.

Tỵ nạn

8) Hai bên cùng đồng ý rằng các người tỵ nạn đã tự ý rời bỏ hàng ngũ địch cần được săn sóc chu đáo và phải được chuẩn bị để có thể đảm trách lại một vai trò hữu ích trong xã hội. Chính phủ Việt Nam phác họa các kế hoạch hầu giải quyết vấn đề này và Tổng Thống Hoa kỳ cam kết Hoa kỳ hoàn toàn ủng hộ. Hai bên cũng thỏa thuận rằng sẽ đặc biệt cố gắng để cung cấp nơi học tập tốt đẹp cho con em các người tỵ nạn.

Tăng gia hiệu lực quân sự

9) Hội nghị đã thảo luận đầy đủ về tình hình quân sự cùng các kế hoạch và chương trình quân sự. Các vị lãnh đạo của hai chánh phủ đã đi đến sự hoàn toàn đồng ý về một chánh sách tăng gia hiệu lực quân sự cùng hợp tác thêm chặt chẽ hơn giữa quân lực Việt Nam và quân lực Hoa kỳ. Các vị lãnh đạo xác nhận lại lòng quyết tâm hành động, với tất cả sự lưu tâm có thể có đối với quyền lợi của những người dân, cũng tôn trọng Quy ước Genève 1949 về việc đối xử với các tù binh, và hành động với tất cả sự tôn trọng nền độc lập và sự vẹn toàn lãnh thổ của các quốc gia lân cận muốn sống trong hòa bình.

10) Sau hết hai bên thỏa thuận rằng các nhà lãnh đạo hai chính phủ trong tương lai sẽ mở thêm các cuộc hội họp như hội nghị này, để thi hành liên tục chính sách và các mục tiêu đã được đề ra trong bản tuyên ngôn Honolulu.

ĐÃ CÓ BÁN KHẮP NƠI

ĐỜI LÍNH

Tập truyện ngắn của NHẤT TUẤN

— Một tập truyện mà những người lính, những người yêu của lính không thể bỏ qua không đọc.

— Một tập truyện đã làm mủi lòng Ai-Khanh và chắc chắn sẽ xúc động được chính lòng người đọc.

KHAI-TRÍ XUẤT BẢN

Ngón đàn của vị Tư lệnh phó Chiến đoàn TQLC này quả thật điêu luyện, tài tình không thua gì những tay danh cầm ở thủ đô khiến Ngọc Bích vốn xừ dưng Tây ban cầm, đã phải ngạc nhiên kêu lên :

— Thiếu tá đánh đàn hay như vậy thì làm sao mà đánh Cộng sản được. Thiếu tá Minh mỉm cười, không đáp. Tôi thì tôi nghĩ rằng, hàng huy chương lấp lánh trên ngực Thiếu tá Minh đã trả lời đầy đủ và vừa đánh giặc giỏi, vừa đánh đàn hay, cái đó không phải là chuyện lạ.

Những người anh hùng vô danh

Dưới sự hướng dẫn của Đại tá Nguyễn Văn Phước, Tư lệnh Biệt khu 24, đoàn văn nghệ thủ đô đã đi thăm tiền đồn Ngõ Trung, cách thị xã Kontum chừng 20 es. Đây là một tiền đồn mới thành lập. Những công sự kiên cố, những hầm núp đào sâu vào lòng đất, những bãi mìn và giây thép gai với những anh lính trẻ đang hôm mũi súng về phía đối xa đủ nói rằng bất cứ lúc nào địch cũng có thể xuất hiện để cướp đồn hoặc phá khuây các làng mạc của đồng bào gần đó.

Nơi đây trên nóc một công sự, nữ sinh Phương Trúc đã gói tiếng hát học trò đến các anh lính tiền đồn. Anh em quây quần nghe ca nhạc với vẻ vui thích, một thứ của lạ mà họ mong chờ từ lâu, nay mới thấy. Trên đường về chúng tôi đã vào thăm các làng Trí Đạo và Võ Định là những làng mà trước kia Cộng phi chiếm đóng, sau đó chúng ta đã giải phóng, lập lại hệ thống hành chánh ở đây. Trên những bức vách còn mang khẩu hiệu tuyên truyền của Cộng phi. Cán bộ Tâm Lý Chiến của ta đã dùng cách "gây ông đập lưng ông" nghĩa là sửa đổi một vài chữ khiến khẩu hiệu đó trở thành khẩu hiệu tố Cộng.

Qua lời của một chị phụ nữ, vợ Nghĩa quân, người Bình Định, ở làng Võ Định, chúng tôi được biết Cộng phi đã tuyên truyền, cưỡng bức các em thiếu nhi 13, 14 tuổi, đưa lên núi nói là học nghề như thợ may, thợ rèn, thợ mộc, v.v... nhưng khi các em vào trong rừng sâu, chúng đã bắt các em học tập quân sự và đưa các em đi đánh đồn khiến nhiều em sợ chết, đã liều mạng bỏ trốn về vùng quốc gia.

Trên đường về, chúng tôi đã gặp những toán thám kích của ta đang hoạt động. Bỗng họ lẩn vào với hốc núi, cây rừng. Đa mắt người nào cũng xạm đen nhưng đôi mắt ngời sáng, gan góc. Chúng tôi nghĩ rằng, sau khoảnh khắc, thăm viếng, ca hát cho họ nghe, mang ít niềm vui đến an ủi họ, khi đoàn xe chúng tôi rời khỏi nơi này, chỉ còn có họ ở lại với núi rừng. Họ xỏ súng vào rừng, ngủ trên đồi cây, ăn bên bờ suối, năm này qua tháng khác và cứ như thế không biết cho đến bao giờ! Biết đâu đêm nay họ không đụng địch và những người chúng tôi vừa nói chuyện ban trưa lại không còn nhìn thấy mặt trời mọc ngày mai.

Đêm lửa trại tại Trung đoàn 45

Khi vầng trăng rằm vừa lên trên núi cao thì đồng bào, gia đình binh sĩ từ các nơi trong thị xã Banmethuot bắt đầu đổ về sân Trung đoàn bộ, nơi ngọn lửa trại đang rực rỡ cháy. Tiếng đàn rộn rập nổi lên.

Anh em chiến sĩ các cấp thuộc Trung đoàn 45 tập trung đông đảo để nghe Phương Dung, Minh Hiếu cũng như các nữ sinh Thủ Đô ca hát.

Đây là lần tái ngộ đông đủ hơn vì từ ban

trưa, phái đoàn văn nghệ sĩ thủ đô đã đi thăm các anh lính ở trung đoàn khi họ đang được đất tăng gia sản xuất.

Khi lâm sự thì nổ súng khi trở về thì cuộc đất trồng rau. Với khí hậu Banmethuot chỉ sau một tháng vun xới là anh em đã có xà lách và hành tây ăn rồi. Minh Hiếu, Minh Đức đã cầm cuộc cùng cuộc đất làm vườn với anh em nhưng các anh chiến sĩ tỏ ra không tin ở tài cuộc đất của người đẹp nên cũng vỗ tay gào Minh Hiếu ra hát NGƯỜI YÊU CỦA LÍNH.

Buổi chiều, Tiểu đoàn III/45 vừa đi hành quân về chưa kịp tắm giặt, nghe có phái đoàn văn nghệ lên thăm là anh em ứa trời. Chương trình ca nhạc lại tiếp tục để chào mừng anh em Tiểu đoàn 3. Kết quả cuộc hành quân hôm đó, các anh trong Tiểu đoàn này đã bắt sống được 9 Việt Cộng và tịch thu 6 súng.

Ngay sau đó, dưới sự hướng dẫn của Thiếu Tá Trung Đoàn phó, chúng tôi đã đi thăm khu gia binh của Trung Đoàn.

Khu gia binh này nằm trên 1 vùng đất cao, nhiều dãy nhà khang trang nằm đối diện nhau, nhà nào cũng có vườn cây và cách nhau bằng những vũng đất rộng. Thấp thoáng những bầy trẻ nhỏ đùa giỡn lung lẳng dưới bóng cây; những bờ chuối xanh um, những ngôi nhà sạch sẽ ngăn nắp, trường học, trạm phát thuốc, những hình ảnh đó của Khu gia binh đã gieo cho người đến thăm một cảm giác tốt đẹp. Nếu đơn vị nào có điều kiện để dựng những trại gia binh như thế thì sẽ đỡ cho anh em binh sĩ nhiều lo lắng để dốc hết tinh thần vào việc chiến đấu giữ nước.

Sáu ngày ngắn mà... dài

Cuộc viếng thăm tiền tuyến của anh chị em văn nghệ sĩ thủ đô chỉ diễn ra trong 6 ngày. Tuy 6 ngày ngắn ngủi nhưng thật rất dài vì những người hậu phương đã có dịp sống nhiều và đầy đủ.

Từ trên phi cơ vừa bước xuống là bắt tay ngay vào việc thăm viếng, trình diễn, người thì quay phim, chụp hình, người thì ký họa, phỏng vấn, anh chị em đã làm việc quên cả ăn và ngủ.

Từ Banmethuot qua Pleiku, rồi Dakto, Kontum, phái đoàn đã sinh hoạt với rất nhiều đơn vị và đi thăm viếng nhiều địa điểm.

Cho đến bây giờ, chúng tôi còn tưởng như đang nghe tiếng vỗ tay hào hoan chào đón của các anh Trung đoàn 3 Thiết Giáp; tiếng chào mừng sôi động của Tiểu đoàn 21 Biệt Động Quân, những ánh mắt chan hòa niềm mến thương của các anh chiến sĩ Dakto, đem vui tung bừng tại Chiến đoàn A Thủy Quân Lục Chiến.

Ngồi ở thành phố để nói đến miền yêu chiến sĩ, chưa đủ. Phải đến tận nơi cảm lấy bàn tay họ sờ thấy những cục chai, nhìn thấy ánh mắt họ cười, chuyện trò với họ, quan sát đời sống chiến đấu gian khổ của họ, ăn cơm hầm, uống nước suối với họ mới thấy thương lính bao nhiêu cũng không vừa.

Chúng tôi đã đến với những người đứng ở tuyến đầu lửa đạn, và nghĩ rằng yêu lính, thương mến những người đang hy sinh nơi tiền tuyến không thể chỉ thể hiện qua những lời nói hoa mỹ, triu mến, hoa mỹ trong radio; không thể là một cái mode mà phải. Cụ thể hóa bằng hành động đầu răng hành động đó chỉ đơn giản như viết cho người lính một bức thư, chăm chú người thương binh một điều thuốc hay và hộ cho người lính một chiếc áo sơn vai.

TÔ KIỀU-NGÂN

MỤC TIÊU, NHIỆM VỤ

(Tiếp theo trang 11)

THỦ BA: Trong lãnh vực dân vận, đã nỗ lực tối đa để trợ cấp cho đồng bào làm nạn trên các chiến trường. Tổng số tiền giúp đồng bào làm nạn trong năm 1965 là 157 triệu đồng. Đồng thời đã tìm mọi biện pháp để giảm thiểu sự thiệt hại cho dân khi có đánh nhau. Đặc biệt chú trọng đến vấn đề Dân sự vụ trong mỗi cuộc hành quân, đối với riêng QLVNCH cũng như liên quân Việt-Mỹ và đồng minh. Đặt chính sách giáo dục binh sĩ của ta và của đồng minh biết thương dân, thân dân và không nhiều hại dân.

THỦ TƯ: Trong lãnh vực địch vận, đã cộng tác với các cơ quan bạn trong Chính phủ trên mọi công tác chiêu hồi. Đặc biệt giáo dục binh sĩ học tập chính sách đối với tù, hàng binh.

Những nỗ lực chính trong năm 1966

Đề cập đến một vài công tác chủ yếu trong năm qua, không ngoài mục đích để thỉnh cầu sự giúp đỡ dồi dào hơn trong năm tới. Và đây là những nỗ lực chính trong năm 1966:

THỦ NHẤT: Cải thiện cán bộ Chiến tranh Chính trị và hoàn bị bằng cấp số.

THỦ HAI: Khai giảng trường Đại học Chiến tranh Chính trị tại Đà Lạt để đào tạo cán bộ nòng cốt cho tương lai và mở các khóa cấp bách đào tạo các cán bộ Sĩ quan, Hạ sĩ quan hiện tại ngũ.

THỦ BA: Thực hiện công tác dân sự vụ quân đội, minh xác nhiệm vụ thường xuyên và liên tục của Chủ lực quân, Địa phương quân, Nghĩa quân là triệt để giúp đỡ đồng bào nông thôn xây dựng lại đời sống mới.

THỦ TƯ: Tiếp tục phát triển mọi công tác trên ba lãnh vực Quân, Dân, Địch vận.

Kết luận:

Không ngại khó, không sợ muộn màng, Chiến Tranh Chính Trị cố gắng đoạt phần thắng lợi cho Quân đội và Quốc gia trong cuộc chiến tranh ý thức hệ ngày nay. Từ môi trường quân sự sang môi trường chính trị, từ bình diện chiến thuật sang bình diện chiến lược, từ cấp địa phương đến cấp Trung ương, từ lãnh vực tâm lý giáo dục sang lãnh vực xã hội kinh tế, nếu biết xem Chiến tranh Chính trị lồng vào trong các hoạt động trên mọi địa hạt, chắc chắn Quân đội phải hùng cường. Quốc gia phải thịnh đạt. Và nhất định chúng ta sẽ chiến thắng Cộng Sản.

Trân trọng kính chào quý vị

TUYÊN-NGÔN

(Tiếp theo trang 7)

Đối với những công dân tương lai của miền Nam Việt Nam tự do và dân chủ đang chiến đấu cùng với Việt cộng, chúng tôi nhân cơ hội này nói với họ rằng:

— Hãy về hiệp tác với chúng tôi trong công cuộc cách mạng quốc gia.

— Hãy về với chúng tôi an toàn qua chính sách « Chiếu hồi ».

— Hãy ngưng chém giết các anh chị em, các bậc lão thành cùng các con em của họ.

— Hãy về làm việc để cùng nhau xây dựng theo đường lối dân chủ hợp hiến một đời sống có nhân phẩm, tự do và hòa bình, mà những kẻ ở miền Bắc đã không cho nhân dân Việt Nam được hưởng.

Bởi vậy, chúng ta đang chiến đấu trong trận chiến tranh này. Đây là một trận chiến tranh quân sự, song cũng là một trận chiến tranh để thu phục nhân tâm. Chúng ta không thể thắng trận chiến này mà không thắng trận chiến kia. Nhưng trận chiến để thu phục nhân tâm còn hơn là một chiến thuật quân sự nữa. Đó là một nguyên tắc tinh thần và chính vì đó mà chúng ta phải nỗ lực chiến đấu hầu đem lại một cuộc cách mạng xã hội thực sự.

Mục tiêu của Chính phủ Hoa kỳ

1) Hoa kỳ liên kết với nhân dân và Chính phủ Việt Nam để ngăn chặn xâm lăng. Đây là mục tiêu của những nỗ lực cương quyết của quân lực Hoa kỳ tham chiến ở Việt Nam. Hoa kỳ không hề có ý lập một căn cứ nào. Hoa kỳ không muốn có sự hiện diện với tính cách thực dân. Hoa kỳ cũng không tìm cách ép buộc một sự liên minh hay liên kết nào. Hoa kỳ chỉ muốn tìm cách chặn đứng xâm lăng, và cam kết của Hoa Kỳ về mục tiêu này rất cương quyết. Nó chỉ nhằm mục đích giản dị là giúp đỡ một dân tộc và một chính phủ có quyết tâm tự giúp lấy mình.

NGÔI NHÀ CỬ

(Tiếp theo trang 7)

TRIỆU: Hạnh muốn nói sự thực nào?

HẠNH: Sự thực của đất nước. Hoàn cảnh chiến tranh... Tình trạng xã hội. Cụ thể là vấn đề chị Huyền. Ở nhà nghe tin chị Huyền chết, anh Luân em tuy buồn nhưng mong đây là sự thực. Còn mẹ em thì ngược lại, không muốn tin như thế.

TRIỆU: Còn Hạnh?

HẠNH: Em nghĩ không thể đặt vấn đề một cách cảm tính như vậy. Mình phải đứng hẳn về phía tiến bộ để giải quyết tình trạng thôn quê cũng như thành thị lúc này mới hy vọng không còn có chuyện chị Huyền. Chứ hiện giờ em đoán chắc chị Huyền còn sống.

TRIỆU mền phục: Bây giờ anh hết dám coi Hạnh là con nít nữa rồi. Một số bạn anh và anh cũng thường nghĩ như vậy. Mình không thể thắng địch khi mất lòng dân.

HẠNH: Em hy vọng ở các anh. Bạn bạn em, những đứa không tin tưởng gì bỏ mặc đời cho cuộc sống buông trôi, thả lỏng còn lại đôi đứa ham mê hành động không tìm ra người đi đầu thì đã để cho địch lợi dụng. Tất cả, thật ra chỉ muốn được sống thực hết mình.

TRIỆU: Nhớ có Hạnh, anh hiền thêm ít nhiều về tuổi trẻ. Anh tự thấy lạc hậu hơn Hạnh nhiều.

2) Hoa kỳ cam kết tôn trọng các nguyên tắc dân tộc tự quyết và nguyên tắc người dân tự do lựa chọn chính phủ. Vì thế, Hoa Kỳ hoàn toàn ủng hộ mục tiêu thực hiện quyền cử tự do mà chính phủ VNCH công bố. Hoa Kỳ cũng ủng hộ nguyên tắc chiếu hồi và khoan hồng cho tất cả những ai rời bỏ bạo tàn quay về với công cuộc hòa bình và xây dựng nông thôn. Hoa Kỳ sẽ ủng hộ triệt để những biện pháp cách mạng xã hội kể cả việc cải cách điền địa căn cứ nguyên tắc xây dựng từ dưới lên trên, bắt đầu từ những niềm hy vọng và ước muốn của mọi người dân Việt Nam.

3) Hoa kỳ đã cam kết góp phần vào công tác chống đói nghèo, ngu dốt, bệnh tật ở khắp nơi trên thế giới, bởi vậy ở Việt Nam, Hoa Kỳ cũng sẽ dành một sự hỗ trợ đặc biệt để dân chúng có thể xây dựng ngay trong khi chiến đấu. Chúng tôi đã giúp đỡ họ và chúng tôi sẽ giúp đỡ họ nữa để họ ổn định kinh tế, tăng gia sản xuất thực phẩm, làm to rạng ánh sáng giáo dục loại trừ bệnh tật.

4) Mục tiêu Hoa kỳ vẫn là một mục tiêu hòa bình. Trong tương lai Chính phủ Hoa Kỳ và Chính phủ Việt Nam sẽ tiếp tục đẩy mạnh sự tìm kiếm một giải quyết hòa bình tại mọi cuộc tranh luận. Cả thế giới đều biết những nỗ lực ấy cho đến nay chỉ được đối lại bằng những lời khó chịu và tiêu cực. Thế giới cũng cần phải hiểu rằng Chính phủ Hoa kỳ và Chính phủ Việt Nam vẫn giữ vững lập trường là mọi con đường đi đến hòa bình cần phải được khai thác hết. Trong khuôn khổ các cam kết quốc tế, Chính phủ Hoa kỳ và Chính phủ Việt Nam nhằm tạo lập với các quốc gia khác một nền hòa bình ổn cố tại Đông Nam Á, khả dĩ giúp các Chính phủ và dân chúng trong vùng đem hết tâm lực vào công cuộc nâng cao đời sống con người. Có sự thông cảm và ủng hộ của Chính phủ VN, chiến dịch tấn công hòa bình của Chính phủ Hoa-Kỳ và của Chính phủ VNCH sẽ được tiếp tục cho đến khi hòa bình được đảm bảo.

Sự cam kết chung

Tổng Thống Hoa kỳ cùng với vị Chủ tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc gia và vị Chủ tịch Ủy ban Hành Pháp Trung Ương Việt Nam Cộng Hòa một lần nữa cam kết:

- phòng thủ chống xâm lăng.
- thực hiện công cuộc cách mạng xã hội.
- tiến tới mục tiêu thiết lập chính phủ dân cử tự do.
- Theo đuổi công tác chống đói nghèo, ngu dốt, bệnh tật và liên tục tìm kiếm hòa bình.

HẠNH: Không phải vậy, bọn em chỉ muốn tìm hiểu. Hôm ở Saigon về quê nghỉ hè, mẹ bảo đi máy bay nhưng em lại đi tàu lửa. Em muốn sống cảm giác của người hành khách trên chuyến xe lửa có thể bị giạt min. (nhún vai) Nhưng đã không có chuyện gì xảy ra.

TRIỆU (rút trong túi quần ra một tờ nhật báo): Đây, Hạnh coi báo hôm nay.

(Hạnh đón lấy tờ báo) nhìn tấm ảnh trên trang nhất, sững sờ).

HẠNH (lạc giọng): Em muốn biết chị Huyền nghĩ sao khi thấy những bà già con nít chết thê thảm như trong tấm hình chuyến tàu trùng min này.

TRIỆU: (trầm) Anh cũng muốn rõ như Hạnh (dừng dậy, đi đi lại lại) Chính vì vậy anh đã xin được về lại vùng này.

Triệu lại ngồi xuống một chiếc ghế, nhìn ra phía núi đàng xa. Hạnh nhìn Triệu đăm đăm như muốn tìm hiểu những ý nghĩ trong đầu Triệu. Từ cửa lờn, Luân vội vã bước vào.

LUÂN: (mừng rỡ) Anh Triệu?

TRIỆU: (dừng dậy) Kia Luân.

LUÂN: (vui vẻ) Em nghe ngoài Xã nói anh đến tìm em có việc gì nên đoán là anh về nhà đây rồi. (nhìn mặt bàn, thấy không có nước) Còn Hạnh, sao không lấy nước mời anh gì cả.

còn nữa

Bạn là :

- QUÂN-NHÂN trấn đóng ở các đồn ải xa xôi ?
- CÔNG hay TƯ CHỨC suốt ngày bận việc trong sở ?
- Người không may gặp phải hoàn cảnh phải bỏ học từ lâu ?
- Học sinh sắp đi thi Tú Tài, T.H.Đ.N.C.

Nếu bạn muốn :

- Tiếp tục sự học một cách dễ dàng chắc chắn : **TIỀN-BỘ.**
- Trau dồi về các ngành : văn chương, khoa học, kỹ thuật : **THÀNH-CÔNG.**
- Bỏ tất những khuyết điểm để có thể nắm chắc kết quả : **THI ĐỎ.**

Bạn hãy ghi tên theo học trường :

TRUNG-TÂM HÀM-THỤ

23, NGUYỄN-VĂN-GIAI, ĐAKAO — SAIGON

Giấy phép số : 16.472/GD/PC/HV/22

- Cơ sở hàm thụ sáng lập đầu tiên và hoàn hảo nhất Việt-Nam.
- Tổ chức cải tiến theo phương pháp mới nhất của các trường Hàm Thụ Âu Mỹ.
- Bài vở soạn theo đúng chương trình mới và thể thức ra đề thi mới của Bộ V.H.G.D.
- Tỷ lệ thi sinh thi đỗ niên khóa vừa qua là 25%, ngang với các trường dạy tại chỗ danh tiếng nhất THỦ-ĐỎ, Riêng Tú-Tài ban C đều 50%.

NIÊN-KHÓA 1965-1966 :

Có đủ các lớp Trung Học: từ Đệ thất đến Đệ nhất A.B.C.

Đặc Biệt :

- 1) Luyện thi THĐNC và TÚ-TÀI.
 - 2) Sinh ngữ : Anh, Pháp, mọi trình độ.
 - 3) Lớp vô tuyến điện : Lắp và sửa máy Radio.
- do một số kỹ sư : G.S. trường Cao đẳng điện và G.S. lớp vô tuyến điện của Hội Kỹ sư và Kỹ thuật gia Việt-Nam phụ trách.

TRÍCH DANH-SÁCH GIÁO-SƯ

TRIẾT

- TRẦN-QUỐC-HOAN : Cử-nhân Giáo-khoa Văn-chương.
TRẦN-XUÂN-TIẾN : Giáo-sư Triết Pétrus-Ký, Saigon.
NGUYỄN-SĨ-TẾ : Hiệu-Trưởng Trường-San.

VIỆT

- NGUYỄN-ĐỨC-HOÀN : Giáo-Sư Bồ-Đề, Saigon.
VŨ-KỶ : Giáo-Sư Pétrus-Ký, Saigon.

PHÁP

- LÊ-TRUNG-NHIÊN : Tiến.Sĩ Văn-chương Pháp, Giáo-Sư Trường Đại-Học Văn-khoa, Saigon.
NGUYỄN-NGỌC-DIỆM : Cử-nhân Giáo-khoa và Cao-học Văn-chương Pháp, G.S. Chu-văn-An, Saigon.
PHAN-KHẮC-TRUU : Cử-nhân Luật-khoa.

ANH

- ĐỖ-KHÁNH-HOAN : Cử-nhân Giáo-khoa Văn-chương Anh M.A. Đại-học-đường Columbia, New York, G. S. Đại-học Văn-khoa, Saigon.
PHẠM-QUỐC-DZŨNG : Giáo-Sư Trung-Tâm Hàm-Thụ.

TOÁN

- HOÀNG-HỒNG : Kỹ-Sư, Giáo-Sư Chu-Văn-An, S. G.
ĐẶNG-VĂN-NHÂN : Cử-nhân Khoa-học, G. S. Hưng-Đạo, Saigon.

ĐỒ-THỌ-QUYNH

: Giáo-Sư Trung-Tâm Hàm-Thụ.

LÝ-HÓA

NG-XUÂN-NHIÊN : Cử-nhân Lý-Hóa, G.S. Hưng-Đạo, Saigon.

TRẦN-CHÍ-CÔNG

: Giáo-Sư Bồ-Đề, Saigon.

ĐẶNG-ĐÌNH-ĐẠT

: Giáo-Sư Mạc-Bình-Chi, Saigon.

CÔNG-DẪN

NG-VĂN-NĂNG : Giáo-Sư Trung-Tâm Hàm-Thụ.

CÔNG-THỊ-KIM-OANH : Cử-nhân Xã-hội học, G.S. Gia-Lang, Saigon.

NGUYỄN-TRÍ-TỬ

: Cử-nhân Luật-Khoa.

VĂN-VẬT

PHẠM-NGỌC-TÚNG : Y-khoa Bác-sĩ.

NGUYỄN-DƯƠNG-KIM : Giáo-Sư Trung-Tâm Hàm-Thụ.

SỬ-ĐỊA

CÔNG-THỊ-KIM-OANH : Cử-nhân Nhân-chàng-học, Gia-Lang, Saigon.

NGUYỄN-VĂN-NĂNG

: Giáo-Sư Trung-Tâm Hàm-Thụ.

LỚP VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

CAO-ĐẮC-TUYẾN : Kỹ-Sư Vô-Tuyến-Điện Paris, G.S. Cao-Đẳng Điện, Saigon.

NGUYỄN-XUÂN-LANG : Kỹ-Sư Vô-Tuyến-Điện Hội-viên Hội Kỹ-Sư và Kỹ-thuật-gia, Saigon.

Muốn biết thêm chi tiết xin biên thư về TRUNG-TÂM-HÀM-THỤ, 23 Nguyễn-văn-Giai, Saigon để lấy cuốn thê lệ với đầy đủ chi tiết.

Chú ý : Để khuyến khích các bạn quân nhân, công chức hiếu học, nhà trường đặc biệt giảm 10% học phí cho các bạn công chức hạng C và hạ sĩ 20% học phí cho anh em binh sĩ và các bạn công chức hạng D.

- **HỌC ĐỀ TIẾN !**
- **HỌC ĐỀ CHỈ-HUY !**
- **HỌC ĐỀ CHIẾN-THẮNG !**

- ★ Bạn là Công - Chức, Tư - Chức, Quân - Nhân hay Nhân - viên Dân Chính,
- ★ Nếu Bạn muốn có đủ năng-lực để đảm-nhiệm những chức-vụ quan-trọng trong ngành hoạt-động của Bạn, Bạn cần phải học đề trau-dồi kiến-thức,
- ★ Để cho việc học của Bạn chắc-chắn đạt được kết-quả mong muốn, Bạn nên ghi tên theo học tại

TRƯỜNG HÀM - THỤ VĂN - HÓA

VĂN PHÒNG : 91, Trích-Minh-Thố — SAIGON

- Một Cơ-Sở Giáo-Dục chuyên về khoa dạy học gửi bài đến tận nhà được Bộ Quốc-Gia Giáo-Dục công-nhận (G.P. số : 2593/GD/HV/4) và học viên khắp nơi tín nhiệm từ mấy năm nay.
- Nhiều Giáo-sư Cử-nhân cộng-tác với một Ban Chuyên viên có nhiều kinh nghiệm về phương pháp dạy học theo lối gửi thư.
- Bài vở được soạn-thảo theo nguyên-tắc cá-biệt sau đây :
 - ★ Bài học giản-dị-hóa, tránh lối nhồi sọ, nhưng vẫn đầy đủ và cố gắng đưa mọi vấn-đề học-tập đến chỗ chính-xác tinh-tường.
 - ★ Bài-tập chọn-lọc sát với chương trình thi
 - ★ Chứa bài thật kỹ theo phương-pháp hướng-dẫn để thấu hiểu vấn-đề
- Gửi bài đầy đủ và đóng kỳ. Giải đáp thắc mắc tường tận và nhanh chóng.
- Cấp chứng chỉ-giá trị cho những học viên mãn khóa và giới thiệu đi thi.

CHƯƠNG - TRÌNH BẢO - ĐẢM KẾT - QUẢ CHẮC - CHẮN

TRUNG HỌC : Đủ các lớp, các ban — LUYỆN THI : Tiểu Học, T.H.Đ.N.C, Tú Tài

— Muốn biết thể lệ nhập học hãy gửi thư về văn phòng Nhà trường xin cuốn **THẺ-LỆ**.

— TIỆN ĐƯỜNG
GIAO THÔNG
— SẴN CHỖ XE
ĐẠU

PHƯỚC - HÙNG

29 : Phạm-ngũ-Lão (trước chợ mới Bến-Thành)

Đ.T. 23.664 SÀI GÒN

(NGAY SAU BẾN AUTOBUS, CÔNG TRƯỜNG
DIỄN-HỒNG)

**MÁY DỆT CÁC LOẠI PHỦ HIỆU, HUY HIỆU MAY
VÀO ÁO BẢO ĐẢM KHÔNG LOANG MÀU**

Tất cả vật dụng Quân Đội HẢI, LỤC, KHÔNG QUÂN:
Mũ, Cát-Kết, Bê-rê, Courka, Huy Hiệu, Phủ Hiệu, Cáp Hiệu,
Huy Chương, Giấy Bùa Chương, Găng Tay, Ghét, Cà Vạt,
Giấy Lưng, Vớ.

Thêu và may Quốc Kỳ, Hiệu Kỳ, Giấy Da, Coupe
Thê thao.

THẺ DANH HIỆU KHẮC MÁY 10 PHÚT LẦY

Đã được tin nhiệm lâu năm nhờ việc làm tinh xảo

Chủ nhân kính mời

PHƯỚC-HÙNG

THÀNH - PHÁT

HUY-CHƯƠNG'QUÂN-ĐỘI

91, Đường Lê - Thánh - Tôn

Điện thoại: 20.880 SÀI GÒN

Sau Dinh Gia-Long

Sản xuất tất cả vật dụng

HẢI — LỤC — KHÔNG — QUÂN

Mũ-kết, Bê-rê, Phủ-hiệu, Cáp hiệu, Huy-chương,
Găng, Ghét, và Cà-vạt, v.v...

Thêu và May :

QUỐC - KỲ QUÂN - KỲ ĐOÀN - KỲ

KHẮC BẢNG TÊN LẤY LIỀN

Và tất cả những tặng phẩm của các Sư-Đoàn
hoặc Huân-Bài hay Coupe Thê-Thao

CON NÍT NÓNG và BAN

(và ngừa được chứng lâm kinh
trong lúc nóng cao độ)

Cho uống thuốc CHÍ - LINH hiệu
NHÀNH-MAI. Thuốc còn trị các chứng
ban : ban đỏ, ban trắng và ngừa được
chứng lâm kinh. Các hiệu thuốc Bắc có
bán. Sài-gòn do NHÀNH-MAI 24 Trần-khát-
Chân (gần chợ Tân-Định).

K.N. BYT số 534 ngày 20-11-63.

Thuốc kiết NHÀNH MAI

TRỊ : Kiết đăm, kiết máu, đau bụng
khó chịu, hãy uống thuốc kiết Nhánh-Mai.
Các tiệm thuốc Bắc có bán. Saigon do
NHÀNH-MAI, 24 Trần-khát-Chân (gần
chợ Tân-Định).

K.N. BYT số 536 ngày 20-11-63.

có thai... ỤA MÙA.

BÓN... MỆT, MỎI LUNG
có huyết dư. Hãy uống thuốc DƯƠNG
THAI hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm
thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH
MAI 24 Trần khắt Chân (gần chợ Tân Định)
KN. BYT số 334 ngày 20-11-63.

Chẻ ngứa (NHÀNH-MAI) (Sát trùng, trị ngứa).

TRỊ : Các chứng ghẻ ngứa mọc nơi
tay chân, khắp châu thân và trẻ con ngứa
lây lưa cả đầu. Các tiệm thuốc Bắc đều có
bán. Sài-gòn do NHÀNH-MAI, 24 Trần-
khát-Chân (gần chợ Tân-Định).

K.N. BYT số 534 ngày 20-11-63.

Thuốc siêng NHÀNH MAI

Trừ đăm, trị siêng kinh niên, người
lớn và trẻ con siêng theo con nước. Các
tiệm thuốc Bắc có bán. Saigon do NHÀNH
MAI, 24 Trần-khát-Chân (gần chợ Tân-
Định).

K.N. BYT số 535 ngày 20-11-63.

Bạch đái NHÀNH MAI

Huyết trắng ra nhiều, người gầy ốm
xanh xao mỗi mệ, hãy uống thuốc BẠCH
ĐÁI và TỬ CUNG hiệu Nhánh-Mai. Các
tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do
Nhánh-Mai, 24 Trần-khát-Chân (gần chợ
Tân-Định).

K.N. BYT số 594 ngày 18-12-63.

Ăn không tiêu (đi tiêu lỏng)

No hơi, sinh bụng, ợ chua... hãy uống
thuốc TIÊU-THỰC Nhánh-Mai. Các hiệu
thuốc Bắc có bán. Saigon do Nhánh-Mai
24 Trần-khát-Chân (gần chợ Tân-Định).

K.N. BYT số 537 ngày 20-11-63.

Xỏ THUỐC XỎ NHÀNH - MAI

Xỏ đăm dộc, phàn nóng nhiệt, lòi
kim và trị bôn, sau khi xỏ rất khỏe
khoăn. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
Saigon do Nhánh-Mai, 24 Trần-khát-Chân
(gần chợ Tân-Định).

K.N. BYT số 535 ngày 20-11-63.

Thuốc Dán Hiệu Con Rắn

TRỊ : Ghẻ, nhọt, tức ngực, bạch đăm
sưng trệch, nhức đầu đập đỉnh, nước ăn
chờm và các chứng bệnh ngoài da. Các tiệm
thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH
MAI, 24 Trần khắt Chân (gần chợ Tân
Định).

KN. BYT số 536 ngày 20-11-63.

Kinh kỳ KHÔNG ĐÚNG

Hoặc có kinh ra rất ít,
đau bụng khó chịu, hãy
uống thuốc ĐIỀU-KINH hiệu NHÀNH
MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
Saigon do Nhánh-Mai, 24 Trần-khát-Chân
(gần chợ Tân-Định).

K.N. BYT

Thuốc Ho « BÁC BỮU » NHÀNH MAI

TRỊ : Ho gió, ho cảm, ho khan tiếng,
đám. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
Saigon do Nhánh-Mai, 24 Trần khắt Chân
(gần chợ Tân Định).

KN. BYT số 536 ngày 20-11-63.

Lưỡi đỏ

Làm cho con nít bú không được, hãy
thoa thuốc dẹn (Thoa miệng) Nhánh Mai.
Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do
Nhánh Mai, 24 Trần khắt Chân (gần chợ
Tân Định).

K.N. BYT số 535 ngày 20-11-63.

HÁT VỚI TÔI

Nhạc và lời
PHẠM DUY

HÁT VỚI TÔI ANH CHIẾN BINH XÔNG PHA SA-TRƯỜNG. HÁT VỚI
HÁT VỚI TÔI ANH CHIẾN BINH VUI TRONG GIA-ĐÌNH. HÁT VỚI

TÔI TRONG NGÀY XUÂN HAY TRONG CHIỀU ĐÔNG. LỜI BÙN LẦY LÊ GÓT HÀNH
TÔI KHI ĐÓNG QUÂN HAY KHI TRƯỜNG CHINH. TỪ CUỘC ĐỜI NON YÊU MỪNG

QUÂN. VÀO RỪNG GIÀ ĐI GIẾT ĐỊCH QUÂN. VƯỢT NGĂN TRỪNG CA VANG LỜI
MẠNH. VÀO CUỘC ĐỜI TO LỚN NHÀ BINH. NGƯỜI HÀO HÙNG CA VANG LỜI

HÁT TRONG LÒNG... HÁT VỚI TÔI YÊU NƯỚC NON NÊN TỬ GIÂN HỒN...
HÁT CHÂN THÀNH. HÁT VỚI TÔI YÊU MẾN NHAU NHƯ CON MỘT NHÀ.

HÁT VỚI TÔI ĐEM SỨC RA CHE CHỖ VIỆT - NAM...
HÁT VỚI TÔI TRONG NƠI VUI ĐÂY QUÂN - ĐỘI TA.

VÌ GIẤC VÈ GIEO RẮC LÂM THAN, VÌ GIẤC H TA ĐÁNH GIẤC
GIỜ NÀY CẦN TA HÁT THẬT TO, MỘT NGÀY TAN LŨ GIẤC

TAN. VÌ LÒNG MỪNG CHO NÊN CÙNG HÁT ÂM VANG. (Đ. ỨC)
KIA. MÌNH VỀ NHÀ EM CA MỘT KHÚC TÌNH QUÊ. VỚI TÔI

NÀO! HÁT VỚI TÔI NÀO! HÁT VỚI NHAU NHỮNG LỜI HÔM NAY CÙNG HÁT...

HÁT VỚI TÔI NÀO! HÁT VỚI TÔI NÀO! HÁT VỚI NHAU NHỮNG LỜI CỦA

NGƯỜI VIỆT - NAM!

KEM **HYNOS** Phosphaté +
KHOA HỌC TINH VI

NĂM
BÍNH NGỌ
PHẢI LÀ
NĂM
CHIẾN
THẮNG